

Schade claims inzake de discotheek

Lord Nelson te Coevorden

Regeert en bezeert de leugen

In het

Bestuursrecht?

**Dr G.J.J. Beukeveld
Hoorn, mei 2004**

STAAT DER NEDERLANDEN

Ter attentie van de Minister-president
Ministerie van Algemene Zaken
Binnenhof 20
2513 AA 's-Gravenhage

Deze brief wordt aangetekend verzonden.

Betreft: schadeclaims op basis van onrechtmatige daden door diverse overheidsfunctionarissen jegens de beheerder en bedrijfsleidster van de discotheek Lord Nelson te Coevorden begaan. Voor deze causale schade wordt de Staat der Nederlanden eindverantwoordelijk gehouden met de wettelijke verplichting deze schade volledig aan de beheerder F.J. Beukeveld en bedrijfsleidster H. Beukeveld-van de Belt te vergoeden. De hoofdreden is het feit dat de Staat der Nederlanden niet in staat is gebleken zijn onschuldige burgers te beschermen tegen frauderende ambtenaren en (bestuurs)rechters.

Hoorn, 21 mei 2004

Geachte Minister-president,

Inleiding

In onderstaand overzicht van gebeurtenissen staat beschreven, wat onschuldige Nederlanders kunnen overkomen tegenover een kwaadwillend trio, dat tot op de dag van vandaag, vijf jaar lang straffeloos met malversaties door mag gaan én door blijft gaan. Dit trio in bestuurstaal „de Lokale Driehoek” genoemd bestaat uit: de politie, burgemeester en een officier van justitie. In ons geval spelen ook een aantal hoge ambtenaren, (“top”)advocaten, een bestuursrechter, twaalf leden van de Raad van State, de Nationale ombudsman en de Hoge Raad dit kwalijke spel mee. De reden dat wij geen vertrouwen in het Bestuursrecht meer hebben en onze geleden schade via andere wegen verhalen.

Het plegen van meened, valsheid in geschrifte, misleidingen van rechtbanken en het ontnemen van (Grond)rechten zijn geen overheidstaken. De reden dat gesteld kan worden dat individuele ambtenaren en (bestuurs)rechters, die zich hier aan schuldig maken, onrechtmatig handelen.

Op grond van onrechtmatig overheidshandelen van meerdere individuele overheidsfunctionarissen op verschillende plaatsen werkzaam bij de Staat der Nederlanden is door hun handelen én het nalaten van hun handelen rondom de discotheek Lord Nelson te Coevorden schade geleden. Derhalve wordt op basis van wettelijk gronden vergoeding van deze geleden schade geclaimd.

Voor vergoeding van de geleden schade zullen de causale verbanden worden aangetoond en de claim bij de Staat der Nederlanden worden gelegd. De Staat der Nederlanden is eindverantwoordelijk voor het handelen én het nalaten van handelen van zijn individuele overheidsfunctionarissen. De Staat der Nederlanden is naar onze mening niet in staat gebleken zijn onschuldige burgers tegen niet integere ambtenaren en (bestuurs)rechters te beschermen.

Om deze reden wordt de Staat der Nederlanden eindverantwoordelijk gehouden voor het in strijd met wet en regelgeving handelen en het nalaten van handelen van zijn individuele overheidsfunctionarissen met de wettelijke verplichting de schade door dit onrechtmatig handelen ontstaan, te vergoeden.

Ons enige doel is de geleden (im)materiële schade vergoed te krijgen. De schuldigen moeten eventueel maar op een andere wijze door anderen worden bestraft. Dit straffen is hier niet aan de orde en geen opzet van onze schadevergoeding. Het doen van aangiften van strafbare feiten kan wel een middel zijn om ons doel te bereiken. Indien noodzakelijk bewandelen wij deze weg en doen wij aangiften.

Inleiding

Overzicht onrechtmatige overheidsdaden

In deel 1 wordt in chronologische volgorde de uitgangssituatie geschetst, waarom op 28 mei 1999 de inval van de politie in de discotheek Lord Nelson te Coevorden plaats vond.

Na deze, uit oogpunt van de politie mislukte inval, worden door het Openbaar Ministerie te Assen en de politie Drenthe getracht deze inval te legaliseren door met twee vervalste processen verbaal van bevindingen, een valse aangifte van cocaïnebezit jegens de beheerder en een vervalst technisch sepot te komen, deels met het doel om de beheerder juridisch monddood te maken, doch voornamelijk met de bedoeling burgemeester mr ing. B.P. Jansema te helpen het pand van de discotheek versneld met exploitatiewinsten afgebroken te krijgen (deel 2).

De inval van politie komt burgemeester mr ing. B.P. Jansema van de gemeente Coevorden gelegen, omdat hij nu de kans schoon ziet de discotheek Lord Nelson op een goedkope en snelle manier gesloopt te krijgen.

Vanuit zijn functie van burgemeester weet mr ing. B.P. Jansema vanaf het prille begin dat het eerste proces verbaal over de inval vervalst is. Uitsluitend anticiperend op dit ene proces verbaal van bevindingen over de inval sluit burgemeester mr ing. B.P. Jansema de discotheek Lord Nelson voor drie maanden. Vervolgens trekt hij halverwege deze periode met hetzelfde proces verbaal de horecaverunningen voor 5 jaren in. Het aantal malversaties van overheidszijde dat hieraan ten grondslag ligt is enorm.

Als er een eerste vervalst proces verbaal van bevindingen over hetzelfde feitencomplex is dan is er ook een tweede. Beide wezenlijk van elkaar verschillende processen verbaal over de inval kan het Openbaar Ministerie te Assen niet naast elkaar in een dossier hebben, omdat dan de meined van brigadier H.I. Huizenga te evident in het oog springt. Het Openbaar Ministerie moet dan op basis van de wet tot strafvervolging van de brigadier over gaan. Door één proces verbaal niet te erkennen lost het Openbaar Ministerie dit probleem op.

Het Openbaar Ministerie stuurt het eerste proces verbaal over de inval naar de burgemeester en later naar de bestuursrechter en ontkent vervolgens het bestaan van dit proces verbaal. Het Openbaar Ministerie erkent wel het tweede proces verbaal dat vier maanden na de inval wordt opgesteld, maar stuurt deze niet naar de bestuursrechter, omdat deze reeds het eerste in zijn bezit heeft. Ook een bestuursrechter mag beide wezenlijk van elkaar verschillende processen verbaal over dezelfde inval niet onder ogen zien, daar hij dan ook onmiddellijk tot strafvervolging van brigadier H.I. Huizenga over moet gaan en op grond van artikel 6 EVRM aan waarheidvinding moet doen. Beiden processen verbaal van bevindingen naast elkaar zijn voor het Openbaar Ministerie te Assen vervelend. Het tweede proces verbaal over de inval, het enige dat het Openbaar Ministerie erkent, blijft dus in de lade van het Openbaar Ministerie liggen. Beklaagden worden aldus door het Openbaar Ministerie te Assen rechten ontnomen.

Om dit te voorkomen sturen wij beide processen verbaal over de inval met onze brief over de aangiften jegens brigadier H.I. Huizenga en burgemeester mr ing. B.P. Jansema naar de griffier van de Rechtbank te Assen.

Na de uitspraak van bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg wordt pas duidelijk, dat hij maar één proces verbaal hanteert, dit terwijl uit onze correspondentie aan de griffier van de Rechtbank Assen duidelijk is dat er twee bestaan. De bestuursrechter ontkent in dit geval het tweede proces verbaal, dit in tegenstelling tot het Openbaar Ministerie, die het eerste ontkent. Daarnaast liegt bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg diverse malen om zijn uitspraken kracht bij te zetten.

Alle sancties van burgemeester mr ing. B.P. Jansema zijn dus op het eerst proces verbaal gebaseerd dat het Openbaar Ministerie niet in bezit wil hebben (deel 3). De valse aangifte, dagvaarding en het technisch sepot van dit Openbaar Ministerie zijn bedoeld om de beheerder juridisch monddood te maken zodat hij elk proces in het bestuursrecht verliest. Met behulp van extra leugens van hoge bestuurders en bestuursrechters lukt dit (deel 4).

Ruim vier jaar later geeft het Openbaar Ministerie te Assen uiteindelijk toe, dat het eerste proces verbaal van bevindingen onjuistheden en onvolkomenheden bevat (deel 2). Tevergeefs starten wij bij de Raad van State weer een procedure met deze nieuwe feiten, die wederom wordt verloren, doordat de Raad van State meldt dat wij de gegevens te laat hebben ingediend. Met name de brief van de hoofdofficier mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos, die wij pas vier jaar na de inval krijgen, hadden wij volgens de Raad van State eerder in moeten brengen. Hoe dit mogelijk is vermeldt de Raad van State niet. De zaak bij de Raad van State is en blijft met deze kronkel bevroren en dat moet volgens de Raad van State ook zo blijven. Hierdoor blijft alles in de doofpot.

De acties van hoge beroepsorganen en (bestuurs)rechters om alle onrechtmatigheden in onderhavige zaak in de doofpot te houden, komen in de delen 4 en 5 aan orde. De eindconclusie is dat in het Bestuursrecht niet aan waarheidvinding wordt gedaan en dat hoge ambtenaren en (bestuurs)rechter onbepaald mogen liegen en blijven liegen. Vertaald betekent dit, dat in Bestuursrecht de leugen heerst, regeert en bezeert.

Diverse precedentes zijn in onderhavige affaire geschapen en Nederlandse records gevestigd alwaar de Staat der Nederlanden niet trots op kan zijn. Een summier overzicht van handelen en het nalaten van handelen leidend tot de causale schade sluit deze claim af.

Rest ons in deze inleiding te melden, dat tijdens deze affaire ook een andere, financieel gezien, nog grotere affaire jegens ons loopt, waarbij burgemeester mr ing. B.P. Jansema, wethouder H. Weggemans, de commissaris van de koningin dhr A.L. ter Beek en de Raad van State betrokken zijn. De burgemeester, commissaris van de koningin en de Raad van State komen wij dus als spinnen in het web in beide affaires tegen.

De stelling van dr C. Oude Nijhuis (RUG) klopt dat:

“Het grootste massavernietigingswapen op de wereld de leugen is.”

Hier voegen wij aan toe, dat een zichzelf respecterende organisatie als de Raad van State aan massavernietiging doet.

Deel 1

De inval van politie en zijn gevolgen.

Uitgangssituatie in chronologische volgorde

Op 28 mei 1999 valt de politie Drenthe District Zuid de discotheek Lord Nelson te Coevorden binnen op basis van eenmalige gegevens van de politie Heerlen. De politie Heerlen meldt dat Beukeveld drugs inlaadt en dit naar Coevorden vervoert. Dit naar aanleiding van het feit, dat de politie te Heerlen al weken lang 20 garageboxen in de gaten houdt, omdat in een van deze drugs liggen opgeslagen. In welke, dat weet de politie te Heerlen niet en zij houdt daarom met camera's alle 20 boxen in de gaten. Beukeveld laadt uit één van de 20 garageboxen hout van zijn neef in zijn paardentrailer voor zijn te herbouwen boerderij in Coevorden. Van drugs in een andere garagebox heeft hij geen weet.

Enkele uren na zijn terugkomst in Coevorden vindt 's nachts een inval van de politie Drenthe District Zuid in zijn discotheek Lord Nelson plaats. Het Openbaar Ministerie te Assen en de rechter commissaris zijn vooraf van deze inval niet op de hoogte gesteld. De politie vindt niet wat zij dacht aan te treffen en verzint allerlei feiten om de inval enigszins te legaliseren. De tips vanuit Heerlen worden vervolgens in alle toonaarden verzwegen.

Kort samengevat komt het hier op neer, dat geen enkel onderwerp in het proces verbaal van bevindingen van 31 mei 1999 over deze inval klopt. Dit feit hebben wij medio oktober 1999 in een uitgebreide brief aan de officier van justitie te Assen gestuurd. Ook het gegeven dat van de discotheek Lord Nelson, beheerder en van de bedrijfsleidster geen enkel ander proces verbaal bij de politie en justitie bekend is, wordt in deze brief nadrukkelijk vermeld.

De officier van justitie mr D. ten Boer en twee hoofdofficieren van justitie mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos en mr D.E. Greive van het Openbaar Ministerie te Assen steunen desondanks de politie door dik en dun en helpen hem mee met het liegen door zelf ook te liegen.

Hierbij ontkent het Openbaar Ministerie het proces verbaal van 31 mei 1999 over de inval in bezit te hebben. Dat moet ook wel, omdat vier maanden later een geheel herschreven proces verbaal over de inval via de politie met medeweten van officier van justitie mr D. ten Boer bij hetzelfde Openbaar Ministerie te Assen wordt ingediend. Beiden processen verbaal over de inval naast elkaar tonen namelijk overduidelijk de meened door brigadier H.I. Huizenga gepleegd aan. Door het eerste proces verbaal van bevindingen te ontkennen, wordt deze meened door het Openbaar Ministerie in de doofpot gestopt met de doelstelling deze hier voor altijd in te kunnen houden.

De burgemeester van Coevorden mr ing. B.P. Jansema zet rondom het tijdstip van de inval in de Staatscourant, dat zienswijzen over het bestemmingsplan Wilhelminasingel te Coevorden kunnen worden ingediend. In dit plan is de discotheek Lord Nelson weggesaneerd om ruimte vrij te maken voor een ontsluitingsweg voor de nieuwe Rabobank en het nieuwe gemeentehuis op de Markt in Coevorden. De discotheek Lord Nelson ligt namelijk op een strategisch punt van meerdere bestemmingsplannen in uitvoering in het centrum van Coevorden.

Voor de bouw van de Rabobank moet de discotheek in ieder geval weg, wil deze door kunnen gaan. Op de plaats van de oude Rabobank kan dan het nieuwe gemeentehuis worden gebouwd. Deze plannen zijn reeds in een zeer ver gevorderd eindstadium. De beheerder en bedrijfsleidster van de discotheek Lord Nelson kennen op dat moment deze snode plannen van burgemeester mr ing. B.P. Jansema en de Rabobank Coevorden niet.

Op 3 juni 1999 sluit burgemeester mr ing. B.P. Jansema de discotheek Lord Nelson voor een periode van drie maanden op basis van één proces verbaal van bevindingen. Namelijk het proces verbaal van 31 mei 1999, dat het Openbaar Ministerie niet wil kennen en dat volgens hetzelfde Openbaar Ministerie pas na vier jaar strijd onvolkomenheden en onjuistheden bevat. Dit proces verbaal komt merkwaardiger wijs wel van het Openbaar Ministerie bij burgemeester mr ing. B.P. Jansema terecht. Desondanks ontkent het Openbaar Ministerie dit proces verbaal in bezit te hebben. Ook nadat wij het proces verbaal persoonlijk naar het Openbaar Ministerie te Assen hebben gestuurd, blijft het Openbaar Ministerie ontkennen dit proces verbaal te kennen en in bezit te hebben.

Als wij later beide processen verbaal over dezelfde inval ruim voor de zitting ook naar de griffier van de rechtbank te Assen sturen, dan heeft bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg het slechts over het eerste en volgens hem enige proces verbaal over de inval. Hierbij haalt hij wel subtiel de fictieve persoon aan, die vermeende handelshoeveelheden cocaïne bij zich heeft om met behulp van abstracte overlast de discotheek met onmiddellijke ingang gesloten te krijgen. Dit terwijl de discotheek anderhalf jaar lang weer van een eerdere bestuursrechter en het college van burgemeester en wethouders van Coevorden open is en van abstracte overlast nooit sprake is geweest.

Een geldige Algemene Plaatselijke Verordening om bestuursdwang toe te mogen passen met als doel de discotheek te sluiten is niet voorhanden. Dit meldt burgemeester mr ing. B.P. Jansema tweemaal schriftelijk, maar hij sluit desondanks op basis van een niet geldige Algemene Plaatselijke Verordening de discotheek voor een periode van drie maanden. De schuld van de inval in de discotheek Lord Nelson wordt hierbij geheel in de schoenen van beheerder Beukeveld geschoven.

De reden van de inval is namelijk volgens de twee processen verbaal van bevindingen over de inval het cocaïnegebruik van beheerder Beukeveld en zijn personeel. Dit terwijl hij geen personeel in dienst heeft en hij geen cocaïne gebruikt. Daarnaast is gebruik van drugs niet bij wet verboden. Derhalve geen reden om met zestien man, een hond en een undercover agente de discotheek binnen te vallen, alwaar altijd onschuldige bezoekers aanwezig zijn.

Druggebruik is niet strafbaar, drugbezit boven een bepaalde limiet wel. Als voorbeeld, op Schiphol is op dat moment enkele kilo's cocaïnebezit niet strafbaar en krijgt men bij 6 en 15 kilo cocaïnebezit slechts een vliegticket richting huis. Thans is deze limiet drie kilo. Duizenden drugpersonen weten hier subtiel onder te zitten en gaan vrijwel vrijuit.

In onderhavige zaak hebben wij het over 15 gram verzonnen cocaïne om even de orde van grootte aan te geven. **Vijftien verzonnen grammen cocaïne** terwijl tijdens de inval alleen enkele homeopathische pillen zijn aangetroffen. Cocaïne komt niet in pilvorm voor. Een analytisch rapport van het gerechtelijk laboratorium is niet voorhanden, omdat geen cocaïne is aangetroffen.

Nogmaals: 15 gram verzonnen cocaïne en de discotheek wordt onmiddellijk gesloten en daarna worden met onmiddellijke ingang alle horecavergunningen in getrokken. Van het ene op het ander moment wordt hierdoor een jong gezin met drie opgroeiende kinderen failliet gemaakt. Dit terwijl de discotheek 14 jaar zonder problemen en zonder één belastend proces verbaal van politie heeft gedraaid. Het enige probleem van de discotheek Lord Nelson is dat deze op een trefpunt van meerdere bestemmingsplannen in Coevorden staat en hier iets aan gedaan moet worden, waarmee exploitatiewinsten vallen te behalen.

Belangrijk om nogmaals vetgedrukt te melden, is het gegeven, dat van de discotheek Lord Nelson en van beheerder Beukeveld geen eerdere processen verbaal bij politie en justitie aanwezig zijn.

Het proces verbaal van 31 mei 1999 over de inval met onjuistheden en onvolkomenheden is het eerste belastende proces verbaal in de serie, die volgt.

Opvallend is daarbij dat de bedrijfsleidster van de discotheek in geen enkele schriftelijke correspondentie over het onmiddellijk sluiten van haar discotheek wordt aangehaald en aldus geen schriftelijke mededeling over het sluiten van haar discotheek Lord Nelson krijgt. Haar discotheek wordt desondanks gewoon met behulp van een niet geldige Algemene Plaatselijke Verordening door burgemeester mr ing. B.P. Jansema gesloten. De Algemene Plaatselijke Verordening om dit op basis van wettelijke gronden te kunnen realiseren is pas anderhalf maand later van kracht en wordt hier in strijd met de wet met terugwerkende kracht toegepast.

De verhoren van de tijdens de inval aanwezige personen vinden enkele dagen na het sluiten van de discotheek plaats en beheerder Beukeveld hoeft niet te worden verhoord, omdat hij geen verdachte is geweest en hij tijdens de inval geen verdachte is geworden (zie zijn twee lege processen verbaal van verhoor). Tijdens de inval is bij beheerder Beukeveld namelijk geen verdovende middelen aan getroffen. Dit is een belangrijk gegeven voor de rest van het verhaal, daarom wordt dit feit hier nogmaals vetgedrukt herhaald.

Tijdens de inval is bij beheerder Beukeveld geen verdovende middelen aan getroffen.

De burgemeester, politie en de pers hebben het drugsbezit van beheerder Beukeveld dan ook niet in hun sensationele berichtgevingen over de inval vermeld. Sensationeel zijn deze berichtgevingen in de pers en media geweest, omdat volgens hen tijdens de inval tientallen grammen cocaïne en diverse wapens zouden zijn gevonden. Na vier jaar harde strijd blijft hier niets van over en blijken ook deze feiten op leugens te zijn gebaseerd.

Een voorlopige voorziening tegen het onmiddellijk sluiten wordt verloren, omdat burgemeester mr ing. B.P. Jansema in woord én geschrift aan de bestuursrechter meldt, dat jegens beheerder Beukeveld een gerechtelijk vooronderzoek loopt (zie de brief van 28 juni 1999 van de gemeente Coevorden aan de Rechtbank te Assen).

Op advies van burgemeester mr ing. B.P. Jansema besluit het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Coevorden op 14 juli 1999 met onmiddellijke ingang de horecaverGUNningen van de bedrijfsleidster en de beheerder in te trekken, als tweede reparatoire sanctie op rij vanuit hetzelfde feitencomplex. De reden is abstracte overlast met een grote kans op herhaling. Voor deze sanctie is handel in cocaïne nodig, die wordt bedacht. Het is burgemeester mr ing. B.P. Jansema, die op papier het eerst met deze handel in cocaïne komt.

Op 19 augustus 1999 wordt over het onmiddellijk intrekken van de vergunningen administratief beroep bij gedeputeerde staten Drenthe ingediend.

Op 23 augustus 1999 wordt een 23tal klachten jegens het handelen van de politie en de burgemeester tijdens en na de inval bij de korpsbeheerster mevr. D. van As-Kleiweg en de commissaris van de Koningin te Assen, dhr L.A. ter Beek ingediend.

De betrouwbaarheid van het proces verbaal van bevindingen van 31 mei 1999 en de gedragingen van burgemeester mr ing. B.P. Jansema komen daarbij aan de orde.

Op 2 september 1999 is er een voorlopige voorziening over het onmiddellijk intrekken van de horecaverGUNningen. De bestuursrechter, dezelfde als bij de eerste voorlopige voorziening, gelast dat het college van burgemeester en wethouders Coevorden, de bedrijfsleidster, beheerder en hun advocaat met elkaar te gaan praten met als doel, dat de discotheek Lord Nelson op zaterdag 4 september 1999 weer open moet zijn.

Het gesprek met uitsluitend burgemeester mr ing. B.P. Jansema in plaats van het college van burgemeester en wethouders vindt op 3 september 1999 op het gemeentehuis te Coevorden plaats met als resultaat, dat de discotheek op 4 september 1999 weer open is. Deze heropening heeft in veel kranten gestaan en is uitgebreid op de regionale televisie geweest. Deze heropening weerspiegelt de afwezigheid van handel in de discotheek en

abstracte overlast. Bij het geringste vermoeden zou de discotheek gewoon gesloten zijn blijven.

Direct op de eerste avond van de heropening controleert de politie op last van burgemeester mr ing. B.P. Jansema de discotheek Lord Nelson van binnen. Deze controle vindt vervolgens wekelijks plaats. Na een klacht van onze zijde wordt de discotheek vervolgens vanuit een pand aan de overkant in de gaten gehouden. Een genade klap voor de discotheek zal en moet worden gevonden en daar wordt met man en macht door de overheid aan gewerkt.

Geheel tegen het advies van bestuursrechter Venema in onderhandelt burgemeester mr ing. B.P. Jansema op 3 september 1999 niet met én niet namens het college van wethouders, doch geheel op eigen initiatief. Derhalve is het schriftelijk besluit, dat de twee horecaverunningen niet onmiddellijk in mogen worden getrokken, maar pas als beheerder en de bedrijfsleidster iets vallen te verwijten er niet en er ook nooit gekomen. Hier gaat later geen bestuursrechter en de Raad van State op in, omdat dan het besluit over het intrekken van de horecaverunningen nietig moet worden verklaard.

Het nieuwe besluit om de vergunningen niet met onmiddellijk ingang in te trekken wordt, daarnaast niet aan gedeputeerde staten Drenthe gemeld, waardoor zij als wettelijk beroepsorgaan, weliswaar tegen beter weten in, uitsluitend op het onmiddellijk intrekken van de horecaverunningen blijft voortborduren. Gedeputeerde Staten is daarbij herhaaldelijk medegedeeld, dat de discotheek weer open is en ook vanuit de media hebben zij dit kunnen weten.

Naar onze argumenten, dat de discotheek reeds weer maanden partieel open is en dat de politie deze meerdere malen van binnen heeft geïnspecteerd, wordt door het adviesorgaan van gedeputeerde staten niet geluisterd, omdat dit niet in hun strategie past. De discotheek moet worden gesloopt en dat zal dan ook gebeuren. Mr ing. B.P. Jansema en gedeputeerde drs. S.B. Swierstra, als voorzitter van de geschillenkamer, die gedeputeerde staten Drenthe van advies moet dienen, zijn beiden van de VVD en kennen elkaar dus goed. Als VVD partijgenoten helpen zij elkaar. Gedeputeerde drs S.B. Swierstra gaat hierbij zelfs op de stoel van de rechter zitten en doet daarbij een uitspraak met de strekking, dat (partijgenoot) mr ing. B.P. Jansema terecht met onmiddellijke ingang de beide horecaverunningen heeft ingetrokken. Een wettelijk verplicht besluit van het enige bevoegde beroepsorgaan gedeputeerde staten Drenthe wordt hierbij niet nodig geacht. Dit wettelijk verplicht besluit van gedeputeerde staten Drenthe komt er dan ook nooit.

Bestuursrechters mr T.F. Bruinenberg en mr J.S. Bartstra en 12 leden van de Raad van State weten later deze omissie te omzeilen, ondanks het feit dat wij hen hierop attenderen.

Op 24 september 1999 gaan een zwager en oudste broer van beheerder Beukeveld naar burgemeester mr ing. B.P. Jansema om uit de impasse met de discotheek te komen.

Binnen tien minuten liegt burgemeester mr ing. B.P. Jansema driemaal.

- Ten eerste over het gerechtelijk vooronderzoek, dat jegens Beukeveld schijnt te lopen.
- Ten tweede over het niet bij hem bekend zijn van enige bouwactiviteit rondom de discotheek.
- Ten derde over de aanleiding van de inval in de discotheek.

Beiden leggen burgemeester mr ing. B.P. Jansema bestemmingsplannen voor waarop de discotheek niet meer voorkomt om aan te tonen, dat hij liegt. Na gemompel van mr ing. B.P. Jansema besluit hij een en ander uit zoeken en hier op terug te komen.

Per brief van 29 september 1999 liegt burgemeester mr ing. B.P. Jansema andermaal over het bestemmingsplan en eventuele bouwplannen rondom de discotheek. Het

bestemmingsplan Wilhelminasingel in de Staatscourant van 30 juni 1999 negeert hij daarbij volledig.

Op 29 september 1999 komen de politie (in de personen brigadier H.I. Huizenga en hoofd RCID A. Vries), de burgemeester van Coevorden (mr ing. B.P. Jansema) en de officier van het Openbaar Ministerie te Assen (mr D. ten Boer) met een geheel herschreven proces verbaal van bevindingen over de inval in de discotheek, met een tweetal compleet verzonden RCID rapporten en een valse aangifte jegens beheerder Beukeveld. Volgens deze Locale Driehoek zou beheerder Beukeveld tijdens de inval in het bezit van enkele grammen cocaïne zijn geweest. Op 16 september 1999 heeft hierover tussen het Openbaar Ministerie en de politie in de personen officier mr D. ten Boer en brigadier H.I. Huizenga vooroverleg plaats gevonden

Later melden twee hoofdofficieren van dit Openbaar Ministerie te weten mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos en mr D.E. Greive dit cocaïnebezit van beheerder Beukeveld ook schriftelijk aan het Gerechtshof te Leeuwarden, om een tweetal artikel 12 Wetboek van Strafvorderingprocedures om zeep te helpen, hetgeen hen lukt. Hoe dit cocaïnebezit valt te rijmen met zijn lege processen verbaal van verhoor en het niet als verdachte bij politie te moeten verschijnen, is én blijft eigenaardig in strijd met de wet, regelgeving en werkelijkheid.

Eén dag na het uitbrengen van het nieuwe proces verbaal en valse aangifte moeten beheerder Beukeveld en bedrijfsleidster zich bij de Klachtencommissie van politie onder voorzitterschap van prof. mr L.C.M. Meijers melden om over de 23 klachten over gedragingen van de politie en de burgemeester tijdens en na de inval te praten. Tijdens deze sessie wil deze Klachtencommissie op de meeste klachten niet in gaan, omdat deze typisch klachten voor een rechter zijn. Welke rechter is ons nooit duidelijk geworden en deze rechter is er dan ook nooit gekomen.

Brigadier H.I. Huizenga heeft het dan zelf bij de Klachtencommissie over de connectie met Heerlen. Hij meldt dat de politie van Heerlen hem persoonlijk op de avond na de inval heeft gebeld. Op onze vraag waarom de politie van Heerlen brigadier H.I. Huizenga in Coevorden moest bellen, hebben wij nooit een antwoord gekregen. Brigadier H.I. Huizenga ontkent daarbij elke relatie tussen Heerlen en de inval in de discotheek Lord Nelson.

Tijdens de tweede sessie bij dezelfde Klachtencommissie wederom onder voorzitterschap van prof. mr L.C.M. Meijers liegt brigadier H.I. Huizenga nog meer over Heerlen. Brigadier H.I. Huizenga noemt daarbij twee officieren van justitie te Heerlen te nauwkeurig bij naam, dat dit niet kan kloppen. Navraag brengt aan het licht, dat deze namen eveneens zijn verzonden.

Brigadier H.I. Huizenga meldt bij de Klachtencommissie van politie, dat hij het gebruik van Beukeveld van horen zeggen heeft en dat 4 personen tijdens de inval in bezit van drugs zijn geweest. In de twee processen verbaal van bevindingen zijn dit er respectievelijk 7 en 6. In een ander mutatie rapport van de politie, dat tijdens de nacht van de inval is opgemaakt zijn dit er 5. Bij de Klachtencommissie van de politie meldt brigadier H.I. Huizenga dus dat dit er 4 zijn. Hier zit Beukeveld wederom niet bij. Dit is essentieel om te onthouden en dit is vreemd, zeer vreemd, omdat brigadier H.I. Huizenga persoonlijk één dag eerder bij officier mr D. ten Boer schriftelijk aangifte van enkele grammen cocaïnebezit jegens Beukeveld heeft ingediend. Nergens staat eerder op papier vermeld dat beheer Beukeveld in bezit van cocaïne is geweest. Het bezit van beheerder Beukeveld is dus duidelijk een verzinsel van brigadier H.I. Huizenga en officier mr D. te Boer, waardoor hun aangifte als vervalst is te beschouwen.

De Klachtencommissie van de politie onder voorzitterschap van prof. mr L.C.M. Meijers gaat hier niet op in en vindt alleen een niet relevante klacht gegrond. De meeste klachten worden daarbij niet behandeld. Dit is een bekende handelswijze van dergelijke commissies. Een niet beduidende klacht gegrond verklaren, daarbij hoofdzaken negeren of ongegrond verklaren.

De hoofdklachten, zoals de aanleiding van de inval, het omdoen van handboeien bij iedereen, ook bij beheerder Beukeveld, het vervalsen van het eerste proces verbaal van bevindingen, het betreden van de privé-ruimte boven de discotheek zonder een machtiging, het toebrengen van verwondingen in het aangezicht en het aanbrengen van vernielingen worden ongegrond verklaard of genegeerd. Het actief uitkiezen door de politie van een openbare gelegenheid met de stellige aanwezigheid van veelal onschuldige mensen om een voor het eerst gemeld vermeend drugstransport uit Heerlen te ontmaskeren wordt compleet genegeerd.

De korpsbeheerster mevr D. van As-Kleiweg staat volledig achter de Klachtencommissie en zij weigert nader op onderzoek en wederhoor in te gaan, vooral nu tijdens de eerste sessie bij de Klachtencommissie van politie compleet nieuwe feiten aan het licht zijn gekomen.

Tijdens de gescheiden sessies van klagers en beklaagden bij de Klachtencommissie onder voorzitterschap van prof. mr L.C.M. Meijers mag de politie van officier mr D. ten Boer uitgebreid uit het nieuwe proces verbaal van bevindingen van 29 september 1999 over de inval citeren. Hierin staat nu dat Beukeveld en zijn dames achter de bar in cocaïne handelen en dat dit mede de aanleiding tot de inval is geweest.

Bij ontvangst van het rapport van de Klachtencommissie is derhalve de verbazing alom. Dan pas blijkt dat er een tweede geheel herschreven proces verbaal van bevindingen over de inval, onderbouwd met een drietal nieuwe RCID rapporten, is verschenen. Twee RCID rapporten zijn geheel nieuw, de andere is verouderd en niet meer rechtsgeldig.

De verwarring word groter met de brief van 29 september 1999 van officier mr D. ten Boer, waarin hij meldt onmiddellijk een dagvaarding jegens beheerder Beukeveld uit te moeten schrijven naar aanleiding van hetgeen hij vier maanden na de inval heeft gelezen, doch er niet staat. Het strafbaar feit dat Beukeveld zou hebben overtreden noemt mr D. ten Boer in strijd met wet en regelgeving niet. Een dagvaarding komt er dan ook nooit. Officier mr D. ten Boer kijkt wel uit. Wel komt van hem maanden later een technisch sepot, waarin staat dat het beheerder Beukeveld tijdens de inval in bezit van cocaïne is geweest.

In de tegenaanval bij deze ambtenaren komen wij midden oktober 1999 met een 52 bladzijden tellende brief met aangiften van meineed, valsheid in geschrifte en enkele overtredingen van de Grondwet door politie (brigadier H.I. Huizenga en hoofd RCID A. Vries) en burgemeester (mr ing. B.P. Jansema) begaan, die wij bij het Openbaar Ministerie van justitie te Assen indienen. De discutabele rol van de officier van justitie mr D. ten Boer was ons, vanwege het vertrouwen in het Openbaar Ministerie, op 29 september 1999 nog niet duidelijk. De reden dat mr D. ten Boer destijds de dans ontsprong.

De twee verschillende processen verbaal over hetzelfde feitencomplex komen hierbij uitgebreid aan de orde. Het eerste proces verbaal van bevindingen en beiden naast elkaar uitgeprint worden daarbij als bijlagen richting het Openbaar Ministerie bijgevoegd. Derhalve kan gesteld worden dat het Openbaar Ministerie vanaf midden oktober 1999 beide wezenlijk van elkaar verschillende processen verbaal over dezelfde inval van politie in bezit heeft.

Midden november 1999 schrijft de hoofdofficier mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos hierop, dat alles volgens normale procedures is verlopen en geen overtredingen zijn geconstateerd. Zij erkent hierbij maar één proces verbaal van bevinden, namelijk die van 29 september

1999. Het proces verbaal van bevindingen van 31 mei 1999 wordt door haar compleet genegeerd. Dit terwijl haar eigen Openbaar Ministerie het eerste proces verbaal van bevindingen van 31 mei 1999 zelf naar burgemeester mr ing. B.P. Jansema heeft gestuurd, die ogenblikkelijk hiermee beheerder Beukeveld en later de bedrijfsleidster twee reparatoire en één punitieve sancties oplegt. Onze aangiften gaan daarnaast uitgebreid op beide wezenlijk van elkaar verschillende processen verbaal van bevindingen in. Ook deze feiten negeert hoofdofficier mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos volledig. Het bewust negeren van netelige zaken is een bekend verschijnsel van overheidsinstanties en zal regelmatig ter sprake komen.

Als voorbeeld negeert de geschillenkamer van de provincie Drenthe onder voorzitterschap van gedeputeerde drs. S.B. Swierstra later het tweede proces verbaal van bevindingen, naast alle normen van fatsoen en menig wet en regelgeving. Daarnaast voldoet deze commissie niet aan het onafhankelijkheidscriterium dat de Algemene wet bestuursrecht aan een dergelijke commissie stelt.

Op 13 december 1999 moeten wij in verband met ons administratief beroep op gedeputeerde staten Drenthe voor dit advies orgaan verschijnen. In plaats een wettelijk verplicht advies uit te brengen aan het college van gedeputeerde staten Drenthe komt de niet onafhankelijke geschillenkamer onder voorzitterschap van drs. S.B. Swierstra zelf met een uitspraak, dat naast de valse aangifte en het latere technisch sepot een geheel eigen duister en uiterst discutabel leven in alle verdere rechtszaken gaat leiden.

De geschillenkamer verwijst hierbij uitsluitend naar het onmiddellijk intrekken van de horecaverunningen, terwijl zij weet en heeft kunnen weten, dat dit niet meer aan de orde is. De discotheek is op dat moment weer enkele maanden partieel open. Na de uitspraak van de geschillenkamer op 11 januari 2000 komt er **geen** bij wet verplicht besluit van het college van gedeputeerde staten Drenthe over het intrekken van de horecaverunningen. Het bij wet geregelde administratief beroep op gedeputeerde staten Drenthe, die wij op 19 augustus 1999 bij gedeputeerde staten Drenthe hebben ingediend, is eveneens als een grote serie malversaties in strijd met wet en regelgeving aan te merken.

Op 1 februari 2000 komt officier mr D. ten Boer, zoals gemeld, met het technisch sepot, waarin hij meldt dat het hem duidelijk is, dat beheerder Beukeveld tijdens de inval in het bezit van cocaïne is geweest. Omdat de burgemeester beheerder Beukeveld al bestuurlijk heeft gestraft ziet mr D. ten Boer van strafrechtelijke vervolging af. Een volgende keer komt Beukeveld hier niet meer zo genadig van af weet mr D. ten Boer nog te melden.

De bestuursrechter mr T.F. Bruinberg negeert op 7 december 2000 de onbevoegdheid en onafhankelijkheid van de geschillenkamer en liegt over de afwezigheid van de wettelijk verplichte Algemene Plaatselijke Verordening op basis waarvan de discotheek mag worden gesloten. Mr T.F. Bruinberg neemt na afloop van de zitting een tweetal gesloten enveloppen met inhoud van de gemeente Coevorden aan en doet vervolgens vernietigende uitspraken over het onmiddellijk sluiten en het onmiddellijk intrekken van de horecaverunningen. Het onmiddellijk intrekken van de horecaverunningen is niet aan de orde, daar de discotheek van de burgemeester en wethouders weer open mocht en op dat moment weer anderhalf jaar gedeeltelijk open is. Van (abstracte) overlast is dan ook geen sprake en nooit sprake geweest. Dit essentiële feit negeert ook bestuursrechter mr T.F. Bruinberg in zijn uitspraak en hij vindt dat op terechte gronden de horecaverunningen onmiddellijk zijn ingetrokken.

Een eerdere uitspraak in soortgelijke zaak als de onze van een rechter in Maastricht, waarin nadrukkelijk wordt gesteld, dat alleen volgens geldige Algemene Plaatselijke Verordeningen met bestuursdwang mag worden opgetreden en dat een dergelijk besluit moet berusten op

meerdere processen verbaal van verschillende politiefunctionarissen, wordt eveneens compleet door bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg genegeerd.

De rol van onze advocaat mr N. de Vries van het advocatenbureau Anker en Anker te Leeuwarden is bij deze rechtbankzitting uiterst discutabel. Vrij vertaald komt het er op neer, dat wij vanwege de escalatie van de zaak van het gerecht moeten verliezen en hier wordt dan ook onder de mom de rechter heeft bepaald door de mr N. Vries op aangestuurd. Voor de onschuldige burger is het bij de advocaten Anker en Anker alleen van belang, dat de forse rekeningen aan Anker en Anker zijn betaald, alvorens tot enige actie wordt overgegaan. Dat deze betaling onherroepelijk en onvermijdelijk tot de dekmantelpolitiek van het bureau Anker en Anker leidt is hierbij van ondergeschikt belang, daar het belang van de beklagde veelbetaler bij hen niet telt. Het recht dat krom is moet krom blijven, prevaleert bij de gebroeders Anker en hun medewerkers boven het belang van de onschuldigen.

Hoger beroep bij de Raad van State heeft op 10 oktober 2001 andere leugens en een kardinale vormfout tot gevolg, die met weer een andere leugen van de Raad van State via een niet beoogde en niet bedoelde herziening door de Raad van State wordt weggemoffeld. Verzet hier tegen levert een rechtszitting van 12 minuten bij de Raad van State op, waarna appellanten uit de rechtszaal worden verwijderd met de mededeling dat de zitting is gesloten. Van enig oppositie voeren en het uiten van een onvertogen woord is dan nog geen sprake geweest.

Op 5 maart 2003 wordt de discotheek door ons leeg achtergelaten en in strijd met artikel 3A Gerechtsdeurwaarderswet met behulp van een deurwaarder ontruimt. Ook hierin spelen burgemeester mr ing. B.P. Jansema, de eigenaresse van het pand en hun gezamenlijke advocaat, die ook voor de gemeente Coevorden werkt (mr W. Sleijfer), niet bij wet te tilleren rollen.

Beetje bij beetje wordt door ons meer en meer bewijs verzameld over het gegeven, dat de twee processen verbaal van bevindingen over de inval niet volledig en niet juist zijn. Met deze nieuwe gegevens zijn wij op 9 februari 2004 wederom bij de Raad van State aan geland met het verzoek om nietigheid van de besluiten van de gemeente Coevorden en de provincie Drenthe inzake het intrekken van de vergunningen en het sluiten van de discotheek op grond van een vervalst proces verbaal van bevindingen.

De Raad van State wordt tijdens de zitting in woord en geschrift gemeld dat de hoofdofficier van justitie mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos pas na vier jaar schriftelijk toegeeft, dat het eerste proces verbaal van bevindingen over de inval onjuistheden en onvolkomenheden bevat. Gemeld wordt dat de Nationale ombudsman het gebruik van dwangmiddelen tijdens de inval heeft afgekeurd en dat wij nu nog nadrukkelijker weten, dat de aanleiding van de inval vanuit een eenmalig bericht van de politie Heerlen is ontstaan. De afwezigheid van twee essentiële bij wet verplichte besluiten van de gemeente Coevorden en de provincie Drenthe wordt eveneens gemeld en beroep wordt gedaan op artikel 121 van de Grondwet.

Herziening bij de Raad van State op grond van artikel 121 van de Grondwet blijkt wederom vruchteloos, daar de leden wederom blijven liegen, negeren en wederom redenen creëren om de zitting voortijdig te kunnen bevriezen en voor eens en voor altijd bevroren te houden. Waarheidvinding kan dan geheel achterwege worden gelaten, hetgeen de doelstelling is.

Onze opmerking tijdens de zitting van 9 februari 2004 bij de Raad van State, dat wij reeds vanaf het begin hebben beweerd, dat het gehanteerde proces verbaal niet klopte, negeerden de drie leden van de Raad van State andermaal. Bevriezen en bevroren houden door te melden dat de feiten eerder moesten zijn ingebracht leidt tot ongegrondheid van de nieuwe feiten. Weer einde oefening bij de Raad van State, die nog lang niet van ons af is, omdat meerdere procedures hun richting op blijven gaan.

Na vijf jaar strijd zijn wij terug bij af en blijven de ambtenaren en bestuursrechter ongestoord door gaan met hun fraude jegens ons. Andere wegen dan het Bestuursrecht worden nu bewandeld de reden dat wij voor schadevergoeding bij de Staat der Nederlanden zijn aangeland.

In de volgende delen wordt gedetailleerd op bovenstaande feiten ingegaan om de causale schade aan te tonen.

Deel 2

De inval, processen verbaal, aangifte, dagvaarding en het technisch sepot allen met bijsmaken

De leugen regeert en bezeert

Volkomen verzonnen aantijgingen blijken in Nederland voldoende te zijn om een onschuldig gezin met jonge kinderen en hun bedrijf compleet ten gronde te richten.

Dit kan plaats vinden, omdat in Nederland een cultuur heerst, waarbij een ambtenaar inclusief de rechtelijke macht, nimmer voor schut wordt gezet door een collega ambtenaar en/of de rechtelijke macht (speudo Trias Politica).

Daarbij wordt er van uit gegaan, dat hoge ambtenaren nooit liegen.

Als het (on)voorstelbare gebeurt en hoge ambtenaren wel liegen, soms evident en frequent liegen én zelfs meined plegen, dan zijn andere leugens, valsheid in geschrifte, verzwijgen, ontkennen, ongeloof, verontwaardiging, afschuw jegens de melder van de slechte boodschap, collusie en corruptie de basale reacties, waarmee alle malversaties worden verdoezeld. Hierdoor liegen hoge ambtenaren nooit, ook niet als zij evident liegen en meined plegen. Dit is voor iedereen duidelijk en dat moet zo blijven, zodat de leugen blijft regeren, negeren en bezeren. Het is voor deze “hoge” ambtenaren alleen jammer, dat wij ons daar niet in kunnen vinden en voor recht en rechtvaardigheid gaan en derhalve door blijven gaan totdat het recht recht is. Massavernietigingswapens moeten de wereld uit te beginnen met Nederland.

Harde woorden?

Reeds nu zijn er harde woorden gevallen, zoals liegen, meined, valsheid in geschrifte, collusie en corruptie, die automatisch alle ambtelijke en juridische registers opentrekken met als enige doel deze malversaties in de doofpot te houden. Daarbij wordt subiet alles gesloten om nergens vat op te krijgen, geen middel geschuwd doch telkenmale artikel 162 Wetboek van strafvordering overtreden.

Wij als onschuldige slachtoffers van deze praktijken leggen ons, zoals gemeld, daar niet bij neer. Wij kloppen op de gesloten deuren en openen deze, omdat daarachter datgene ligt wat zij verborgen houden. Wij openen deze deuren, omdat wij voor eerlijkheid en transparantie gaan. De redenen dat deze open brief wijd verspreid op het Internet komt te staan en naar alle betrokken ambtenaren en bestuursrechters wordt verzonden.

De inval

De aanleiding van de inval van politie in de discotheek Lord Nelson te Coevorden op 28 mei 1999 is een eenmalige tip van de politie Heerlen aan de politie Drenthe District Zuid met het gegeven dat beheerder Beukeveld in Heerlen in de buurt van drugs is geweest en deze mogelijk mee naar Coevorden heeft genomen. Enkele uren na terugkeer vindt bij beheerder Beukeveld de inval in zijn discotheek Lord Nelson plaats. De politie vindt niet wat zij op basis van gegevens uit Heerlen dacht te aan te treffen. Om de inval te legaliseren worden feiten bedacht, die niet met de werkelijkheid overeenkomen. Beheerder Beukeveld en zijn discotheek Lord Nelson zijn voorheen voor drugs nog nooit met politie en justitie in aanraking geweest.

Geen spoor cocaïne aangetroffen, toch hiermee driemaal gestraft

Feit blijft dat in Lord Nelson te Coevorden op 28 mei 1999 geen gram cocaïne is aangetroffen en dat de inval van politie onrechtmatig plaats heeft gevonden. Het proces verbaal van bevindingen, dat het tegenovergestelde beweert, is door middel van een brief van de korpsbeheerster en het Openbaar Ministerie als vals bestempeld. Het tweede proces verbaal, dat vier maanden later het cocaïnegebruik systematisch vertaalt naar handel, komt vanuit het Openbaar Ministerie Assen nimmer bij de bestuursrechters en is nimmer door een strafrechter beoordeeld. Dit komt, omdat de officier van justitie (die van de Lokale Driehoek,

in ons geval mr D. ten Boer) wel weet wat er in het strafrecht zal gebeuren. Namelijk, dat het Openbaar Ministerie Assen flink van de rechter "op de donder zal krijgen". In het bestuursrecht wordt niet aan waarheidvinding gedaan en kan men aldaar ongestraft blijven liegen tot en met de bestuursrechter, de Raad van State, de Hoge Raad, de Nationale ombudsman en het Europese Hof aan toe. Van dit liegen hebben buitenstanders geen weet en hun primaire reactie is dan ook jegens ons te melden: dat kan niet én bestaat niet, jullie zijn paranoia of jullie zijn gek.

Van deze onwetendheid en ontkenningen maken deze ambtenaren misbruik en de gevolgen van hun liegen zijn altijd voor rekening van de slachtoffers, c.q. de bringers van de slechte boodschap. Ook daar wij werken niet aan mee door met de waarheid te komen. Van de Staat der Nederlanden verwachten wij dat ook.

De ware reden van de inval in de discotheek Lord Nelson op 28 mei 1999

In de correspondentie met de Staat der Nederlanden verlangen wij in de motivatie dan ook de reden, waaruit onomstotelijk blijkt welke wet of verordening de beheerder en bedrijfsleidster hebben overtreden op basis waarvan de politie een inval in hun discotheek mocht organiseren en mocht uitvoeren. Mocht de aanleiding van de inval niet op een wetsovertreding berusten, dan is er sprake van een onrechtmatige overheidsdaad. De ware reden van de inval betreft een eenmalige tip vanuit Heerlen. Nu nog de wetovertreding op grond waarvan is binnengetrepen.

Naar aanleiding van deze eenmalige tip ontstaan de volgende vragen:

- mag de politie met behulp van één enkele tip een inval in een openbare discotheek organiseren, daarbij stellig wetend, dat in de discotheek altijd onschuldige personen aanwezig zijn?
- Wat hebben onschuldige discotheekbezoekers te Coevorden van doen met de drugs uit Heerlen, als van de discotheek Lord Nelson en zijn beheerder Beukeveld te Coevorden geen enkel belastend gegeven bij de politie en justitie aanwezig is?
- Zijn daarnaast alle aanwezigen vooraf verdachte van een ernstig strafbaar feit, waardoor zij a-priori mogen worden geboeid en inwendig mogen worden onderzocht?
- Rechtvaardigt deze ene tip van politie zo'n inval van politie andermaal wetend, dat van de discotheek en zijn beheerder geen enkel belastend gegeven bij politie en justitie bekend is?
- Heeft de politie onderweg vanaf Heerlen tot Coevorden niet meerdere mogelijkheden gehad om actief de paardentrailer op zijn inhoud te controleren?
- Is door deze doelbewuste passiviteit later niet onrechtmatige activiteit aangewend door de inval in een openbare discotheek te doen plaats vinden?

Zomaar enkele vragen alwaar een integere overheid zondermeer antwoord op moet geven, wil van een eerlijke en behoorlijke procedure sprake kunnen zijn.

Tot medio april 2004 blijft het feit, dat bestuurders maatregelen hebben genomen aan de hand van een vals proces verbaal en (bestuurs)rechters vonnissen hebben gesproken aan de hand van een vals proces verbaal, vervalste aangifte en een vervalst technisch sepot. Zij allen zijn van deze feiten op de hoogte. Hierbij zijn alle redenen van de inval in de discotheek, die van overheidszijde de revue zijn gepasseerd verdwenen, omdat deze leugens zijn achterhaald. Wat nu wel de ware reden van binnentreden is, blijft een niet nader uitgezocht feit, dat zoals gemeld in eerlijke en behoorlijke procedures dient te worden opgelost.

Wel of niet schuldig

Andere prangende vragen aan de Staat der Nederlanden zijn:

- blijft de beheerder bij een vervalst proces verbaal, vervalste aangifte en een vervalst sepot toch nog schuldig, terwijl hij onschuldig is?
- Zo ja, op basis van welke wetsovertreding blijft hij dan schuldig?

- Welke bewijzen zijn hiervoor dan voorhanden?
- Bestaat er een mogelijkheid dat de beheerder bij onschuld zijn strafblad in deze kan schonen of wordt hij wederom als niet belanghebbende door het Gerechtshof te Leeuwarden en het Openbaar Ministerie te Assen via een brief van hoofdofficier mr D.E. Greive afgescheept?

Op deze vragen, die toch simpel zijn te beantwoorden, omdat de inval feitelijk plaats heeft gevonden, wensen wij van de Staat der Nederlanden een gemotiveerd antwoord te ontvangen conform wettelijke verplichtingen vermeld in de Algemene wet bestuursrecht, EVRM en de Grondwet.

De inval en zijn gevolgen

De eerste aanleiding tot de inval in Lord Nelson, alwaar op dat moment ook een undercover agente en haar vriendin aanwezig zijn, is volgens de operationeel leidinggevende brigadier H.I. Huizenga (politie District Drenthe Zuid), onder ambtseed opgesteld, het volgende citaat uit zijn, dan inmiddels tweemaal gemuteerd proces verbaal van bevindingen van 31 mei 1999, omdat de vriendin van de undercover agente hieruit moest worden gemasseerd:

“Naar aanleiding van ambtelijke bevindingen met betrekking tot gebruik van middelen voorkomend op Lijst I en II van de Opiumwet in de horecagelegenheid genaamd Lord Nelson, gevestigd Schoolstraat 18 te Coevorden, wordt in de nacht van donderdag op vrijdag 28 mei 1999 omstreeks 01.30 uur een onderzoek op grond van de bepalingen van de Opiumwet in bedoelde gelegenheid verricht.

Sinds langere tijd is bekend dat door bezoekers en personeel van café Lord Nelson harddrugs gebruikt worden.

Met name het cocaïne gebruik door eigenaar Frans Beukeveld, portier H.B., personeelslid J Ho., barman Hld N. hetgeen blijkt uit rapportages opgemaakt door het hoofd van de Regionale Criminele Inlichtingendienst (RCID) van de regio politie Drenthe, is een reden tot dit onderzoek.

In het belang van (andere) lopende onderzoeken kan op dit moment niet specifiek op de informatie inwinning worden ingegaan.”

Commentaar op deze twee alinea's uit het eerste proces verbaal van bevindingen

Met name het cocaïne gebruik van beheerder Beukeveld en zijn personeel is de aanleiding van de inval. Deze informatie staat in RCID rapportages. Althans dat vermeldt brigadier H.I. Huizenga onder ambtseed. Deze tekst is vet afgedrukt, zodat hier extra aandacht aan kan worden geschonken.

Een overtreding wordt hier niet als aanleiding van de inval genoemd, uitsluitend het gebruik van Beukeveld en zijn personeel.

Gebruiken deze personen, is nu de grote vraag? Nee zij gebruiken niet en de RCID rapportage bestaat ook niet. Daarnaast heeft Beukeveld geen personeel in dienst. Verderop wordt dit aannemelijk gemaakt.

In deze ene zin van brigadier H.I. Huizenga, onder ambtseed opgesteld, staan dus drie leugens. De aanleiding van de inval, de RCID rapportage en het personeel kloppen niet met de waarheid en werkelijkheid.

Let wel, deze zin is onder ambtseed opgesteld, waarbij brigadier H.I. Huizenga wel degelijk weet, dat deze zin niet met de waarheid en werkelijkheid overeenkomt. In de volksmond wordt dit handelen van brigadier H.I. Huizenga, het plegen van meened genoemd.

Hoofdofficier van justitie mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos van het Openbaar Ministerie te Assen noemt dit handelen een gewone gang van zaken.

Met geen woord wordt hier en in de rest van dit proces verbaal van bevindingen over handel in cocaïne gesproken, omdat deze handel voor, tijdens en na de inval niet is geconstateerd en feitelijk niet heeft plaats gevonden. De reden dat, de politie op het moment van de inval en het schrijven van dit proces verbaal van bevindingen in zijn geheel niet aan handel heeft gedacht en ook niet op handel is gekomen.

In het tweede proces verbaal van bevindingen over dezelfde inval is dit anders, doordat de politie de handel in cocaïne voor legalisatie van zijn inval nodig heeft en daardoor deze handel bedenkt en deze nadrukkelijk vermeldt.

Het omdoen van handboeien bij alle aanwezigen, het laten knielen met het hoofd stijf tegen de muur en het inwendig fouilleren worden in dit proces verbaal niet vermeld. Ook het feit, dat één persoon, die veel op beheerder Beukeveld lijkt, hardhandig door de politie op de grond wordt gegooid, roepend: "dit is Beukeveld", staat in geen enkel proces verbaal van bevinding vermeld.

In het tweede proces verbaal staat dat alle aanwezigen zijn geboeid. Hier wordt onder verstaan, dat Beukeveld, als enige klager over dit boeien, plots niet meer geboeid is geweest. De Nationale ombudsman met zijn ruim 10 leugens hierover in zijn rapport (2003/377 en/of 337) staat volledig achter dit liegen, omdat de Nationale ombudsman schriftelijk meldt een brigadier, waarvan hij weet, dat die brigadier meeneed heeft gepleegd, meer gelooft dan beheerder Beukeveld.

Vele brieven van onze zijde, die onomstotelijk het tegendeel beweren worden door de Nationale ombudsman compleet genegeerd. Deze brieven passen niet in zijn stramien en derhalve moet de Nationale ombudsman ruim tien maal liegen om het een en ander recht te breien, dat krom blijft. Dit levert hem en zijn naaste medewerker als individuele overheidsfunctionarissen, wiens taken niet het liegen en het plegen van valsheid in geschrifte zijn, aangiften van valsheid in geschrifte bij het Openbaar Ministerie te Alkmaar op. Dit levert op zijn beurt natuurlijk sepots op daar een Nationale ombudsman nooit liegt en ook niet tijdens het liegen liegt.

De privé-ruimte boven de discotheek is systematisch en gericht onderzocht zonder een machtiging en de lijfelijke aanwezigheid van een officier van justitie. Deze privé-ruimte wordt daarna in beide processen verbaal een gebruikersruimte genoemd. Deze gebruikersruimte komt prominent in beide processen verbaal voor, maar verdwijnt later uit elke correspondentie, omdat de politie zonder machtiging en zonder lijfelijke aanwezigheid van een officier van justitie deze privé-ruimte in strijd met de Grondwet heeft betreden. De gebruikersruimte wordt dan doodgezwegen.

Geen der aanwezigen is naar het politiebureau meegenomen, hetgeen volgens jurisprudentie en beleidsregels inhoudt, dat tijdens de inval geen persoon een handelshoeveelheid drugs in bezit heeft gehad.

Later wordt in het tweede proces verbaal van bevindingen plots een persoon tevoorschijn getoverd, die tijdens de inval 6 gram cocaïne in bezit heeft gehad. Door deze fictieve persoon is nu handel in de discotheek bewezen en is er aldus sprake van abstracte overlast met een grote kans op herhaling. Hier moet met onmiddellijke ingang tegen worden opgetreden, hetgeen geschiedt door onmiddellijk alle horecavergunningen in te trekken.

Het grote verschil met Schiphol is een ieder nu duidelijk. Daar mogen kilo's doorgevoerd worden en gaat men vrijuit. Hier bedenkt men enkele grammen cocaïne en wordt daarmee een jong gezin met drie opgroeiende kinderen de vernieling in geholpen en hun bedrijf failliet gemaakt, alleen vanwege het feit dat burgemeester mr ing. B.P. Jansema het horecapand in verband met het binnenhalen van exploitatiewinsten versneld in handen wil hebben.

Een gerechtelijk verplicht analytisch onderzoek van de in beslag genomen spullen is er niet, omdat de politie geen cocaïne in beslag heeft genomen. Toch wordt de 15 gram verzonden cocaïne in gemarkeerde pakjes, die volgens brigadier H.I. Huizenga, meerdere bestuurders en diverse (bestuurs)rechters her en der verspreid lagen een heiligheid, waarmee de discotheek ogenblikkelijk moet worden gesloten en waarmee alle horecavergunningen met onmiddellijke ingang moeten worden ingetrokken.

De schriftelijke opmerking van burgemeester mr ing. B.P. Jansema dat gemarkeerde pakjes cocaïne her en der onbeheerd in de discotheek lagen en uit één partij afkomstig zijn, doet het vermoeden rijzen, dat de undercover agente deze gemarkeerde pakjes mee heeft genomen. Een dealer laat namelijk nooit drugs onbeheerd achter, te bang dat deze worden gestolen. Een drugshandelaar brengt geen markeringen op de pakjes aan om geen identificatiespoor achter te laten. De politie markeert eerder in beslag genomen pakjes uit één partij met een en hetzelfde teken, alwaar burgemeester mr ing. B.P. Jansema schriftelijk melding van maakt, wel. Door deze opmerkingen van onze zijde wordt nooit meer over de gemarkeerde pakjes, die uit één en dezelfde handelspartij zouden hebben bestaan, gesproken.

Daarentegen varieert daarna de her en der aanwezigheid der aangetroffen pakjes per overheidsbrief en (gerechtelijke) uitspraak enorm. Van eensluidendheid der verschillende (bestuurs)rechtelijke overheidsorganisaties in zake het aantal pakjes is derhalve geen sprake.

Dat is vreemd, zelfs zeer vreemd daar Grondwettelijk verplicht kan worden verondersteld, dat deze essentiële voor de onschuldige zeer belangrijke ontlastende informatie tot in detail is uitgewerkt en uitgewerkt moet zijn.

Op basis van onze Grondwet moet dan eensluidende informatie, dat vanzelfsprekend zeer gedetailleerd is uitgezocht en is uitgewerkt, leiden tot uniforme én eensluidende verslaglegging van overheidszijde van voor de verdachte ontlastende informatie. Daarom moet in elke brief en in elke gerechtelijke uitspraak over dezelfde hoeveelheid aangetroffen cocaïne worden gesproken. Dat is hier niet het geval, getuige de diversiteit aan pakjes en vindplaatsen. Brigadier H.I. Huizenga luidt deze diversiteit zelf in door met verschillende aantallen personen te komen, die tijdens de inval drugs bij zich zouden hebben gehad. Hij heeft het zelf over 7, 6, 5, en 4 personen. Daarna komt hij daarbovenop nog met het cocaïnebezit van Beukeveld. Het vreemde hiervan is dat hij dit cocaïnebezit van Beukeveld nergens schriftelijk meldt. Toch doet hij op 29 september 1999 aangifte van cocaïnebezit van beheerder Beukeveld.

Gesteld kan worden dat in geen enkele brief van de overheid dezelfde hoeveelheid pakjes en vindplaatsen staan vermeld. Met andere woorden verschillende individuele overheidsfunctionarissen, waaronder meerdere rechters, liegen op hun eigen wijze over het aantal grammen cocaïne, dat men juridisch her en der noodzakelijk acht te moeten opvoeren voor strafrechtelijke vervolging van de “daders” via het bestuursrecht.

De foto's, waarop de in beslag genomen pillen staan, heeft de politie tijdens de lopende procedure! vernietigd. De politie heeft dus het een en ander te verbergen.

De aanwezigheid van een undercover agente en haar vriendin wordt daarnaast in alle toonaarden verzwegen.

Bij de inval is geen officier van justitie of een rechter commissaris aanwezig, noch had de politie een machtiging om in privé-gelegenheden binnen te treden. Met andere woorden de politie mocht in de discotheek alleen binnentreden bij heterdaad jegens een overtreding van de Opiumwet. Deze heterdaad staat nergens beschreven.

Problemen voor brigadier H.I. Huizenga

Nu doen zich alleen al met deze twee alinea's uit het eerste proces verbaal van bevindingen voor brigadier H.I. Huizenga zich de volgende problemen voor, die met het gehele proces verbaal in ogenschouw genomen, alleen maar groter worden.

De problemen van brigadier H.I. Huizenga zijn:

- Ten eerste is het gebruik van verdovende middelen geen strafbaar feit en kan de politie nooit op basis van deze gegevens een inval in een discotheek organiseren, alwaar meerdere onschuldige mensen aanwezig zijn. Vooral in onderhavig geval, wanneer van de discotheek geen enkel belastend gegeven over de periode van voor de inval voor handen is. Zelfs de RCID informatie waar brigadier H.I. Huizenga naar verwijst, is niet voor handen en wordt pas vier maanden na de inval bedacht en opgeschreven. Hij kan op dit moment dan ook niet melden, dat het gebruik uit schriftelijke RCID rapportage blijkt. Deze leugen moet hij later dan ook toegeven, omdat hij de betreffende RCID informatie niet heeft. Het gebruik van Beukeveld heeft hij eerst van horen zeggen en later geeft hij bij dezelfde Klachtencommissie onder voorzitterschap van prof. mr L.C.M. Meijers van politie toe, dat het gebruik van Beukeveld niet klopt.
- Ten tweede gebruikt beheerder Beukeveld niet.
- Ten derde heeft hij geen personeel in dienst.
- Ten vierde is zoals gemeld de bedoelde RCID informatie niet aanwezig en moest deze vier maanden na de inval nog geheel worden bedacht en worden geschreven, hetgeen door het hoofd RCID A. Vries geschiedt.
- Ten vijfde liepen er geen onderzoeken.
- Ten zesde zijn de lopende onderzoeken afgelopen en hebben deze niets opgeleverd, omdat zij niet bestonden. De reden dat brigadier H.I. Huizenga in zijn compleet herziene proces verbaal van bevindingen van 29 september 1999 niet meer op deze onderzoeken in gaat en dit heikel onderwerp verwijtbaar en bewust "vergeet". Desondanks vindt later bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg terecht, dat brigadier H.I. Huizenga hier niet nader op deze lopende onderzoeken is ingegaan.
- Ten zevende is beheerder Beukeveld voor en na de inval geen verdachte, waardoor hij niet op het politiebureau hoeft te komen. Zijn twee lege processen verbaal van verhoor zijn hiervan het bewijs. Op de intimidatie, die van deze processen verbaal van verhoor uitgaan, wordt hier niet nader ingegaan, dan te vermelden dat zij zeer intimiderend zijn en als zeer intimiderend worden ervaren. Daarnaast staan onder de meeste processen verbaal van verhoor geen handtekeningen. Dit is zeer vreemd en duidt op herschrijving van deze processen verbaal van verhoor. Met name daar enkelen zich later niet kunnen vinden in hetgeen in deze processen van verhoor zonder handtekeningen staat beschreven.
- Ten achtste zijn de ambtelijk bevindingen waar de brigadier H.I. Huizenga naar verwijst niet traceerbaar en derhalve juridische niet relevant. Hoofdzakelijk vanwege de leugen waarop deze verwijzing is gebaseerd, worden deze ambtelijke bevindingen daarna nooit meer door enige ambtenaar aangehaald, doch wel door bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg, die daarbij bewust niet meer naar de RCID rapportages verwijst, omdat ook deze inmiddels bij de eerste zitting van de Klachtencommissie van politie negatief ter discussie zijn gesteld.
- Ten negende wordt in het kader van de Opiumwet geen heterdaad in strijd met de Wet gemeld op basis waarvan een team van 16 agenten, een hond en een undercover agente de inval hebben georganiseerd, zonder dat justitie, de rechter-commissaris en/of de burgemeester als lokaal eindverantwoordelijken hiervan op de hoogte zijn gesteld.

De rest is net zo

Op gelijke wijze is door ons het gehele proces verbaal van bevindingen van 31 mei 1999 doorlopen, waarbij geen enkel onderwerp is overgebleven, dat op waarheid berust.

Alle onderwerpen in het eerste proces verbaal zijn dus verzonnen en wij hebben dit in een scala aan brieven uiteengezet, doch deze brieven en onze beweringen worden allemaal genegeerd c.q. verwijtbaar geseponneerd en bevroren. Zie als voorbeeld van tastbaar bewijs het sepot van de hoofdofficier mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos van 19 november 1999.

Precies op de dag nauwkeurig weliswaar vier jaar later geeft zij met dezelfde informatie, die vormfouten en onjuistheden wel toe. Deze brief van de hoofdofficier mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos is voor de Raad van State te vroeg ingediend, omdat de brief feiten bevat van na de uitspraak, derhalve is het gegeven, dat de brigadier meened heeft gepleegd niet ontvankelijk. Het is duidelijk dat de Raad van State hier liegt.

Had hoofdofficier mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos deze vermelding in haar eerste brief opgeschreven, zoals een integere ambtenaar van het Openbaar Ministerie te Assen betaamt, dan zou ons heel veel ellende bespaard zijn gebleven. Op deze brieven en andere kwalijke praktijken van de (hoofd)officiëren van het Openbaar Ministerie te Assen wordt nog nader ingegaan.

Alleen op basis van dit ene proces verbaal van bevindingen van 31 mei 1999 wordt de discotheek gesloten en worden daarna de beide horecavergunningen voor een periode van 5 jaren ingetrokken. Dit terwijl burgemeester mr ing. B.P. Jansema weet dat de onderhavige feiten, die hier aan ten grondslag liggen niet kloppen. De reden dat burgemeester mr ing. B.P. Jansema daarna zelf met verzonden feiten op papier komt om het een en ander nader te onderbouwen. Het vreemde hieraan is, dat deze feiten in zijn geheel door brigadier H.I. Huizenga in zijn proces verbaal van bevindingen van 29 september 1999 zijn overgenomen.

Het aantal aanvechtbare en uiterst discutabele feiten over het onmiddellijk rechtmatig sluiten van de discotheek Lord Nelson en het onmiddellijk rechtmatig intrekken van beide horecavergunningen is op dit moment reeds dermate groot, dat elke integere overheidsorgaan, waaronder de derde macht, onherroepelijk tot herziening van de oorspronkelijke besluiten oordeelt. Dit gebeurt in onderhavige zaak niet.

Hier vindt precies het tegenovergestelde plaats.

Alles wordt genegeerd, met leugens getorpedeerd of met leugens verder onderbouwd.

Het compleet herziene proces verbaal

Ook het tweede geheel herziene proces verbaal van bevindingen, dat op 29 september 1999 bij de officier van justitie te Assen wordt ingediend, wordt door ons kritisch geëvalueerd en met de nieuwe RCID informatie van 28 september 1999 naast het eerst proces verbaal van bevindingen gelegd.

De conclusies zijn gewoonweg schokkend en op basis van deze gegevens wordt aangifte van meened bij de hoofdofficier van justitie te Assen ingediend. De sepotbrieven van mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos zijn het gevolg, daarbij eenzijdig naar het tweede proces verbaal kijkend en het eerste compleet negerend.

Beheerder Beukeveld wordt daarna door haar bij het Gerechtshof te Leeuwarden van enkele grammen cocaïnebezit beschuldigd. Aldus wordt beheerder Beukeveld juridisch door haar de mond gesnoerd.

Later is hij volgens mr D.E. Greive van hetzelfde Openbaar Ministerie Assen geen belanghebbende in een poging zijn vervalst strafblad geschoond te krijgen. Het Gerechtshof te Leeuwarden beaamt dit. Volgens het Gerechtshof te Leeuwarden en volgens hoofdofficier mr D.E. Greive is beheerder Beukeveld bij het schonen van zijn vervalst strafblad geen belanghebbende.

Overtredingen van bepalingen vermeld in de Grondwet

Naast de leugens in de twee processen verbaal heeft brigadier H.I. Huizenga tijdens de inval enkele artikelen van de Grondwet overtreden, waaronder:

- het aantasten van de integriteit van het lichaam, door alle aanwezigen, inclusief de vriendin van de undercover agente en de beheerder Beukeveld, in de discotheek te boeien (artikel 11 Grondwet) en met het hoofd stijf tegen de muur te laten knielen,

- huisvredebreuk te plegen, door systematisch en gericht de privé-ruimte boven de discotheek te laten doorzoeken (artikel 12 Grondwet), zonder machtiging en de lijfelijke aanwezigheid van een officier van justitie of rechter commissaris.
- door de beheerder en bedrijfsleidster te laten veroordelen met een tendentieu persbericht van politie in de media zonder dat de beheerder en bedrijfsleidster een strafbaar feit hebben gepleegd (artikel 16 Grondwet en 6 EVRM).

Het Openbaar Ministerie wil van niets weten en komt met een fictieve dagvaarding

Zeer belangrijk om te melden is het gegeven, dat zelfs anderhalve maand na de inval de verantwoordelijke officier van justitie, mr D. ten Boer van het Openbaar Ministerie te Assen, schriftelijk mededeelt geen proces verbaal van bevindingen in zijn bezit te hebben, dit terwijl burgemeester mr ing. B.P. Jansema op dat moment reeds drie bestuursdwangsancties (1 punitieve en 2 reparatoire) jegens beheerder en bedrijfsleidster heeft laten uitvoeren op basis van bovenstaand, tweemaal gemuteerde proces verbaal van bevindingen van 31 mei 1999, die de burgemeester van de officier van justitie mr D. ten Boer heeft ontvangen.

Vier maanden na de inval meldt mr D. ten Boer op 29 september 1999, dat hij het proces verbaal van bevindingen heeft ontvangen en meteen heeft gelezen. Van hetgeen hij heeft gelezen, denkt officier mr D. ten Boer ogenblikkelijk te moeten handelen. Hij bedoelt dan niet strafrechtelijk op te moeten treden tegen brigadier H.I. Huizenga op basis van het tweede herschreven proces verbaal, dat wezenlijk verschilt van het eerste proces verbaal over deze inval. Hij meent op basis van hetgeen hij na vier maanden heeft gelezen onmiddellijk strafvervolgning en een dagvaarding jegens Beukeveld uit te moeten schrijven. Het strafbaar feit, dat Beukeveld zou hebben overtreden, noemt hij niet in strijd met de wet. Dit strafbaar feit kan hij ook niet noemen, omdat beheerder Beukeveld voor, tijdens en na de inval geen strafbaar feit heeft gepleegd en geen verdachte is geweest en is geworden.

Daarbij heeft mr D. ten Boer eerder schriftelijk gemeld, dat hij altijd volledig op de hoogte van de gang van zaken is gehouden. De snelle reactie na vier maanden onrechtmatige passiviteit ligt dus niet aan het feit, dat zijn brigadier H.I. Huizenga wederom meened heeft gepleegd en hij hier medeplichtig aan is.

Nogmaals, beiden processen verbaal van bevindingen naast elkaar gelegd weerspiegelen overduidelijk de recidive meened, die brigadier H.I. Huizenga hiermee heeft gepleegd en officier mr D. ten Boer is hier aan medeplichtig. Vanwege deze medeplichtigheid zal het niet tot vervolging van de brigadier leiden daar de officier zichzelf dan op basis van het gelijkheidbeginsel ook moet aangeven.

De grondslag van snel handelen ligt gelegen in het feit dat de discotheek Lord Nelson weer open is en daardoor niet versneld kan worden gesloopt. Hierdoor lopen zij en burgemeester mr ing. B.P. Jansema exploitatiewinsten mis. Officier van justitie mr D. ten Boer, brigadier H.I. Huizenga en hoofd RCID A. Vries komen andermaal burgemeester mr ing. B.P. Jansema te hulp om hier iets aan te doen.

Merkwaardigheden omtrent beide processen verbaal van bevindingen

Enkele van de vele merkwaardigheden dienen nader te worden belicht omtrent beide wezenlijk van elkaar verschillende processen verbaal van bevindingen over hetzelfde feitencomplex en hun compleet verschillende routes in de verdere procedures.

De grote vragen daarbij blijven, waarom onder ambtseed, een tweede proces verbaal wordt geschreven, dat wezenlijk verschilt van het eerste en waarom nam mr D. ten Boer als officier van justitie hier een vooraanstaande rol in?

Moest de discotheek opnieuw dicht, nadat deze van de bestuursrechter weer open mocht en open is? **Het antwoord hierop is: JA.**

Waarom officier mr D. ten Boer en later ook zijn collega hoofdofficieren van het Openbaar Ministerie te Assen het eerste proces verbaal van bevindingen van 31 mei 1999 niet willen erkennen, niet in bezit willen hebben en daarbij net doen of deze niet bestaat en nooit heeft bestaan, is een andere eigenaardigheid, dat nader dient te worden uitgezocht, wil ooit van eerlijke en behoorlijke procedures sprake kunnen zijn.

Het enige erkende proces verbaal komt nooit bij een bestuursrechter

Het feit dat het Openbaar Ministerie te Assen dit tweede proces verbaal van bevindingen van 29 september 1999 niet met het beroep mee naar de bestuursrechter heeft gestuurd, is als bewust achterhouden van voor de verdachte ontlastend bewijsmateriaal te beschouwen. Zijnde een ander ernstig nalaten van een primaire taak van het Openbaar Ministerie te Assen, neerkomend op verwijtbaar, bewust en met voorbedachte rade beïnvloeden van eerlijke en behoorlijk processen.

Essentiële vragen aan het Openbaar Ministerie te Assen

De vraag waarom het Openbaar Ministerie te Assen dit eerste proces verbaal, dat zij niet in bezit heeft, wel naar burgemeester mr ing. B.P. Jansema heeft gestuurd, dient eveneens te worden uitgezocht. Zo behoort ook te worden uitgezocht, waarom de bestuursrechters van het Openbaar Ministerie te Assen wel het eerste proces verbaal van bevindingen, dat het Openbaar Ministerie niet in bezit wil hebben, naar alle bestuursrechters heeft gestuurd in plaats van het tweede proces verbaal van bevindingen, dat het Openbaar Ministerie wel in bezit heeft, maar juist niet naar de bestuursrechters heeft gestuurd. Een rechtschapen persoon zou bij een eerlijk en behoorlijk werkend Openbaar Ministerie te Assen precies het omgekeerde hebben verwacht.

De reden waarom burgemeester mr ing. B.P. Jansema zo snel na de inval wel en de eindverantwoordelijke officier van justitie van de politie niet het eerste proces verbaal van bevindingen heeft ontvangen is in strijd met wettelijke bepalingen en de Rechten van de Mens. Vooral als oneigenlijk gebruik van dwangmiddelen is gemaakt en de Nationale ombudsman dit gebruik eveneens afkeurt.

Zes maanden na de inval eist het Openbaar Ministerie te Assen pas de eindverantwoordelijkheid voor de inval op

De officier van justitie mr D. ten Boer is duidelijk eindverantwoordelijke voor de inval en tijdens de inval heeft de politie het nodige geweld gebruikt en dwangmiddelen toegepast, waardoor binnen 48 uur deze bevindingen volgens de wet bij de officier van justitie gemeld moeten zijn. De schriftelijke mededeling van officier mr D. ten Boer anderhalve maand na de inval geen proces verbaal van bevindingen in bezit te hebben, is tekenend voor de afwezigheid van de betrokkenheid van het Openbaar Ministerie van voor, tijdens en na de inval van politie.

Brieven van het Openbaar Ministerie spreken dit later tegen en melden zelfs, dat vooraf aan de inval overleg met de politie over de inval (met onschuldige medeburgers als aanwezigen) is geweest. Dat dit volgens het Openbaar Ministerie slechts een bestuurlijk proces verbaal van bevindingen oplevert is uitermate vreemd.

Nogmaals: tijdens de inval is door de politie het nodige geweld gebruikt, zijn vernielen aangericht, is iedereen onrechtmatig geboeid en inwendig onderzocht, zijn privé-ruimten systematisch en gericht doorzocht en is vooraf deze inval gepland op grond van een ernstige strafrechtelijke overtreding, die nergens wordt vermeld. Dit alles leidt slechts tot een bestuurlijke proces verbaal zonder dat het Openbaar Ministerie zich hier verder mee bemoeit. Pas als het pand niet versneld kan worden gesloopt trekt het Openbaar Ministerie andermaal het register open en komt zij met een valse aangifte, een tweede vervalst proces verbaal, een vervalste dagvaarding, het seponeren van strafbare feiten en een vervalst technisch sepot.

Voor het indrukwekkend aantal diverse soorten processen verbaal, die er rondom deze zaak bestaat, wordt verwezen naar de twee rapporten van de Klachtencommissie van de politie onder voorzitterschap van prof. mr L.C.M. Meijers, naar de diverse brieven van de korpsbeheerster mevr. D. van As-Kleiweg en enkele brieven van de Nationale ombudsman. Met de brief van 19 november 2003 van het Openbaar Ministerie komt er een nieuw soort bij namelijk het bestuurlijk proces verbaal.

Het zeer vreemde aan deze diverse soorten processen verbaal is, dat zij allemaal gaan over een en hetzelfde feitencomplex, namelijk de onrechtmatige inval van politie op 28 mei 1999 in de discotheek Lord Nelson te Coevorden. De onrechtmatigheid van de inval is debet aan het aantal conventionele verdraaiingen der soorten processen verbaal. Menig individuele ambtenaar tracht met kwinkslagen hier rechtmatige draaiingen aan te geven. Door het aantal soorten vallen zij echter door de mand.

Waarom geen officier van justitie en een machtiging bij de inval aanwezig zijn geweest, dient te worden uitgezocht, omdat dit eveneens de directe betrokkenheid van het Openbaar Ministerie tegenspreekt.

De te snelle briefwisseling tussen politie en justitie wekt argwaan op

De enorme snelheid van postbezorging van het tweede proces verbaal van bevindingen van 29 september 1999, dat normaal minimaal een dag duurt, doch hier niet opgaat bij zulke belangrijke informatie, als waar officier mr D. ten Boer op dezelfde dag meteen gewag van mag maken, is uiterst verdacht jegens het Openbaar Ministerie te Assen.

Alles gebeurt te Coevorden en Assen op een en dezelfde dag, na vier maanden hier op te hebben moeten wachten en past mede bij de gegevens, dat:

- een dag later deze politie voor de Klachtencommissie van politie moet verschijnen,
- gedragingen van de politie moeten worden gladgestreken en
- de discotheek weer moet worden gesloten, om het pand alsnog gesloopt te krijgen.

Vooroverleg van brigadier H.I. Huizenga met het Openbaar Ministerie te Assen

Anders gezegd: op 16 september 1999 hebben brigadier H.I. Huizenga en mr D. ten Boer telefonisch overleg met elkaar met als gevolg beheerder Beukeveld aan te pakken. Zijn discotheek, die inmiddels weer twee weken open is, moet namelijk met onmiddellijke ingang dicht en worden gesloopt, zodat daarna dikke exploitatiewinsten in het centrum van Coevorden kunnen worden binnen gehaald. Dit telefonisch overleg resulteert op 29 september te Coevorden in een tweede proces verbaal van bevindingen, dat wezenlijk verschilt van het eerste, resulteert in twee compleet nieuwe RCID rapportages vol met vormfouten, een dreigement tot strafvervolging jegens beheerder Beukeveld over te gaan en een valse aangifte van cocaïnebezit van beheerder Beukeveld tijdens de inval.

Deze schriftelijke post van brigadier H.I. Huizenga moet daarna van Coevorden geheel naar het Openbaar Ministerie te Assen worden gestuurd, hetgeen in normale gevallen minimaal 1 dag duurt, daarbij elektronische post buiten beschouwing latend.

Gezien de ernst van de situatie en belangrijkheid der gegevens komt deze post, vier maanden na de inval, op dezelfde dag van schrijven, bij officier mr D. ten Boer te Assen aan, die meteen deze gevaarlijke informatie leest en op dezelfde dag onmiddellijk met strafvervolging en een dagvaarding dreigt vanwege hetgeen hij heeft willen lezen, doch er niet staat, maar nodig heeft om beheerder Beukeveld juridisch monddood te maken, zodat hij de discotheek moet verlaten.

De Klachtencommissie van politie

De snelheid van deze postbezorging, de strafvervolging en de dagvaarding van mr D. ten Boer zijn merkwaardigheden, die mede verband houden met het gegeven, dat een dag later zijn agenten bij de Klachtencommissie van politie moeten verschijnen.

Van officier mr D. ten Boer mogen deze agenten bij de Klachtencommissie onder voorzitterschap van prof. mr L.C.M. Meijers gretig uit deze vervalste informatie citeren, wat zij dan ook doen, waarna de Klachtencommissie onder voorzitterschap van prof. mr L.C.M.

Meijers schielijk elk wederhoor onmogelijk maakt, zodat wij absoluut niet op deze verzonnen gegevens kunnen reageren. Uiteindelijk lukt ons dit via de Nationale ombudsman, omdat de korpsbeheerster mevr. D. van As-Kleiweg ook weigert ergens op in te gaan. Van deze gang van zaken heeft de Nationale ombudsman nog steeds spijt, zie de website van de Sociale Databank Nederland. De ruim 10 ernstige leugens waarmee de Nationale ombudsman de gedragingen van de politie tracht recht te breien, zijn door ons omgezet in een aangifte van valsheid in geschrifte en door ons richting het Openbaar Ministerie te Alkmaar gestuurd.

Gebruik wordt handel bij niet verwijtbaarheid

Essentieel is hier nogmaals te vermelden, dat tijdens de inval bij de beheerder Beukeveld geen cocaïne is aangetroffen en dat de politie voor en tijdens de inval geen handel in cocaïne in de discotheek heeft geconstateerd. In het eerste proces verbaal van bevindingen heeft brigadier H.I. Huizenga het dan ook uitsluitend over gebruik van cocaïne. Dit gebruik geeft duidelijk aan, dat tijdens en vooraf aan de inval geen aanwijzingen aanwezig zijn, die op enige handel hebben geduid. Bij de kleinst mogelijke aanwijzing zou deze handel ogenblikkelijk zijn vermeld en in elke correspondentie worden aangehaald. Dit is niet gebeurd.

Eerste alinea uit het tweede proces verbaal van bevindingen over de inval

Handel in drugs is tijdens de inval dus niet vastgesteld en handel in drugs is geen aanleiding voor de inval. Het was met name het gebruik van Beukeveld en zijn personeel dat tot nader onderzoek heeft geleid. Althans dit staat vermeld in zijn eerste proces verbaal over de inval. In zijn herschreven proces verbaal van bevindingen van vier maanden na de inval rapporteert brigadier H.I. Huizenga nadrukkelijk over handel in cocaïne. Letterlijk staat in dit proces verbaal van bevindingen van 29 september 1999 de volgende aanleiding tot de inval (P.S. In verband met privacy geanonimiseerde gegevens):

“RCID informatie. Sinds langere tijd is bekend dat door bezoekers en personeel van café Lord Nelson harddrugs, cocaïne, (middelen voorkomend op lijst 1 van de Opiumwet) gebruikt worden. Bekend wordt dat Lord Nelson een verzamelplaats van gebruikers en dealers van cocaïne aan het worden is. Regelmatig worden er al bij de politie bekende cocaïne gebruikers uit Hardenberg gezien.

Ook is middels RCID informatie bekend dat de nader te noemen H.A. **met medeweten van eigenaar Frans Beukeveld** lijntjes cocaïne klaar legt in de toiletten waarna de kopers het kunnen opsnuiven.

Op grond van RCID informatie is bekend dat eigenaar Frans Beukeveld cocaïne betreft van de nader te noemen A.

Ook is bekend geworden dat klanten cocaïne kunnen betrekken van Beukeveld en personeelsleden, dames achter de bar van Beukeveld.”

Commentaar over deze verzonnen informatie onder ambteed opgesteld.

De betreffende RCID informatie dateert niet van voor de inval, doch van vier maanden na de inval (28 september 1999), doordat hoofd RCID A. Vries met behulp van valsheid in geschrifte de aanleiding van de inval tracht te legaliseren. Door het enorm aantal, zelfs lachwekkende, doch betreuenswaardige vormfouten in de betreffende RCID informatie, is hem dit niet gelukt. Voor achtergrondinformatie over deze valsheid in geschrifte van hoofd RCID A. Vries wordt naar de brief van 28 oktober 1999 met aangiften aan de hoofdofficier van justitie te Assen verwezen. Deze eerder aangehaalde brief met zijn aangiften wordt hier als ingelast beschouwd en vormt een essentieel onderdeel van de schadeclaim.

De handel van Beukeveld en zijn dames achter de bar is mede een aanleiding voor de inval schrijft brigadier H.I. Huizenga o.a. in dit proces verbaal van bevindingen. Als dat zo is dan moet hier uitgebreide verslaglegging bij de politie over bestaan. Op grond van de Privacywet geven wij iedereen toestemming deze informatie bij de politie en justitie op te vragen. Wij hebben deze informatie niet van de politie en justitie gekregen, omdat deze informatie er niet is. Misschien heeft een ander meer geluk. Van ons mag deze informatie op allerlei wijzen

worden gereproduceerd. Ons enige doel in deze is mee te helpen aan de zeer ruime verspreiding van tastbare gegevens van de politie en justitie, dat Beukeveld en zijn dames achter de bar in drugs handelen. Het betreft dus tastbaar bewijsmateriaal, dat er niet is.

Bekend wordt dat [...] aan het worden is, is ook een reden tot de inval, gebaseerd op suggestieve feiten, die achteraf de leugens voor de inval moeten legaliseren. „Aan het worden is” betekent dat de feitelijke situatie nog niet plaats heeft gevonden. Met andere woorden een strafrechtelijke overtreding komt er aan, deze is aan het worden. Alleen wij vallen voor die tijd de discotheek binnen, omdat wij hier niet op kunnen wachten. Wij bedenken daarna wel een strafbaar feit.

Gebruik wordt Handel

Duidelijk is, dat de aanleiding van de inval van **Gebruik in Handel** is overgegaan. Ook voor de staande en zittende magistraten is dit duidelijk, de reden, dat zij het nooit meer over dit tweede proces verbaal hebben, doch alle sancties en uitspraken uitsluitend en alleen op het eerste proces verbaal van bevindingen baseren. Hierin wordt alleen over gebruik gesproken dus halen zij op basis van het technische sepot van mr D. ten Boer de handel erbij. Beide wezenlijk van elkaar verschillende processen verbaal van bevindingen over hetzelfde feitencomplex worden, daarbij door de magistraten niet naast elkaar en gelijktijdig genoemd. De Raad van State en de Nationale ombudsman vormen hierop een uitzondering, doch gaan bewust niet op de onderlinge discrepanties in. De meened van brigadier H.I. Huizenga wordt daardoor ongemoeid gelaten.

Geen cocaïne bij Beukeveld aangetroffen, toch wordt hij van cocaïnebezit beschuldigd

Ook in dit herziene proces verbaal van bevindingen van vier maanden na de inval staat niet vermeld, dat beheerder Beukeveld tijdens de inval in bezit van cocaïne is geweest. In geen enkel proces verbaal van bevindingen en in bijna geen enkele brief van de overheid staat vermeld, dat Beukeveld tijdens de inval in het bezit van cocaïne is geweest.

Dit in grote tegenstelling tot de sepotbrieven van het Openbaar Ministerie Assen, hun correspondentie daarover en de uitspraken van bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg, negen leden van de Raad van State en de Nationale ombudsman, die wel nadrukkelijk op dit cocaïnebezit van Beukeveld in gaan. Zij baseren zich daarbij op de vervalste aangifte, de mededeling tot strafvervolgning over te gaan, de dagvaarding en het technisch sepot van mr D. ten Boer van het Openbaar Ministerie Assen.

Zelfs de pers heeft nooit melding van dit cocaïnebezit van Beukeveld gemaakt, terwijl dit sensationeel had kunnen zijn. Met grote koppen stond dan in de kranten en daarna in elke brief van de overheid “Zelfs beheerder Beukeveld had tijdens de inval cocaïne in zijn bezit”.

Nu maken alleen de staande en zittende magistraten, de Nationale ombudsman en twee hoge ambtenaren van het Procureur-generaal verwijtbaar melding van dit vervalst cocaïnebezit van Beukeveld, waarbij zij als deskundigen weten, dat deze vermelding op een valse aangifte van brigadier H.I. Huizenga en officier mr D. ten Boer is gebaseerd.

Daarnaast is nergens aangegeven waar Beukeveld de grammen cocaïne heeft verborgen. De twee lege processen verbaal van verhoor van Beukeveld getuigen overduidelijk van zijn niet verwijtbaarheid inzake dit middelenbezit.

Duidelijk is bij deze individuele overheidsfunctionarissen hier sprake van medeplichtigheid aan meened, valsheid in geschrifte, het indienen van een valse aangifte en aan het verstoren van eerlijke en behoorlijke processen.

Stel dat aangifte ook met de fictieve handelaar heeft plaats gevonden en dat deze persoon daarna op papier door de rechter is veroordeeld. Intern kan dan worden geschreven dat de rechter een persoon, die in de discotheek Lord Nelson handelde, heeft veroordeeld. Dan kan achter de schermen worden vermeld: intern nergens op in te gaan, omdat de rechter een handelaar uit de discotheek heeft veroordeeld. Dit is thans de leugen die de ronde doet.

Dezelfde tactiek alsook mevr. R.S.T. van Rossem-Broos bij de rechtbank te Leeuwarden met beheerder Beukeveld heeft gedaan, vindt nu dus met de fictieve handelaar plaats. Binnen de overheid dwaalt het bericht rond, dat een handelaar uit de discotheek vanwege handel in drugs is veroordeeld. Dit kan hooguit om zes gram verzonden cocaïne gaan, terwijl men op Schiphol kilo's in kan voeren.

Een gerechtelijk analytisch rapport van deze cocaïne is niet aanwezig, waardoor nooit een rechter tot veroordeling kan over gaan. Desalniettemin dwaalt de interne brief met een veroordeelde handelaar rond.

Meineed

De doelbewuste en met voorbedachte rade gepleegde meineed, misleiding van rechtbanken en verstoringen van eerlijke en behoorlijke processen door brigadier H.I. Huizenga door middel van zijn processen verbaal van bevindingen begaan, zijn reeds vanaf het prille begin van de affaire alle betrokken ambtenaren veelvuldig in pleitnota's, brieven, klachten aan de korpsbeheerder te Assen mevr D. van As-Kleiweg en de Commissaris van de koningin Drenthe dhr A.L. ter Beek en via aangiften bij justitie en rechtbanken te Assen, Leeuwarden en Den Haag kenbaar gemaakt.

Daarbij is tevens verwoord, dat het aantal aanwezigen niet klopt (de undercover agente en haar vriendin zijn hierbij bewust weggelaten), het aantal personen met middelen varieert van 7, 6, 5 en 4 en dat de 15 gram cocaïne compleet zijn verzonden, evenals de gebruikersruimte en de gemarkeerde pakjes, die her en der in de discotheek verspreid lagen. Alleen al de diversiteit aan hoeveelheden middelenbezit van de 7, 6, 5 en 4 personen en de latere persoon met de fictieve handelshoeveelheid cocaïne in onderhavig aangehaalde brieven is lachwekkend, laat staan de tientallen andere brieven van de overheid, waarin nergens enige sprake van consistentie over deze hoeveelheden, vindplaatsen en het aantal personen is. Dit geldt ook voor de enkele grammen fictieve cocaïne bij de beheerder.

Over een ding is de overheid eensluidend. Zij heeft het alleen over cocaïne, terwijl het eerste rapport van bevindingen 's nacht na de inval opgemaakt het uitsluitend over pillen heeft. Een ieder weet dat cocaïne niet in pilvorm voorkomt. Dat maakt voor de overheid niet uit, die het uitsluitend en alleen over cocaïne heeft, omdat brigadier H.I. Huizenga en de burgemeester mr ing. B.P. Jansema van de gemeente Coevorden, dit hebben vermeld en dan is dat zo. Bij het liegen, liegen zij namelijk niet. Een analytisch rapport om de cocaïne te bevestigen is er niet en is ook niet nodig.

Strafvervolging en de dagvaarding, die er nooit komen

Om beheerder Beukeveld juridisch monddood te maken komen brigadier H.I. Huizenga en de officier van justitie mr D. ten Boer van het OM Assen op 29 september 1999, zoals gezegd, met een geheel herschreven proces verbaal van bevindingen en een valse aangifte van enkele grammen cocaïnebezit, terwijl zij weten dat hij geen verdachte is geweest en tijdens de inval geen middelen in bezit heeft gehad.

In deze schrijft officier mr D. ten Boer op 29 september 1999 het volgende aan onze advocaat:

“Naar aanleiding van uw brief dd 27 september 1999 en onze eerder daarover gemaakte afspraak kan ik u thans mededelen, dat ik het proces verbaal van de politie Coevorden heb ontvangen. Hierbij doe ik u dan ook een kopie toekomen.

Gezien de inhoud van uw brief heb ik het proces-verbaal direct beoordeeld en heb ik besloten tegen uw cliënt strafvervolging in te stellen. Een dagvaarding daartoe zal uw cliënt binnenkort ontvangen.

Overigens is tegen uw cliënt geen gerechtelijk vooronderzoek geopend.”

Geen verdachte geweest en geworden, toch verdachte gemaakt

Beheerder Beukeveld is tijdens de gehele procedure geen verdachte geweest en toch wordt op 29 september 1999 onmiddellijk strafvervolgning en een dagvaarding jegens hem uitgeschreven, naast de valse beschuldiging van bezit van enkele grammen cocaïne, die brigadier H.I. Huizenga bij mr D. ten Boer indient met de vermelding hierover geen vooroverleg met justitie te hebben gehad. Hun vooroverleg van 16 september 1999 wordt hierbij verzwegen.

Met het opportunistisch drugsbeleid in ogenschouw moet Beukeveld tijdens de inval veel meer dan 5 gram cocaïne in zijn bezit hebben gehad, wil volgens de P-G richtlijnen tot strafvervolgning worden overgegaan (zie als voorbeeld Schiphol). Hij zou dan meteen mee naar het politiebureau moeten zijn genomen en alle kranten en zeer zeker burgemeester mr ing. B.P. Jansema zouden dit gegeven van zijn middelenbezit veelvuldig te pas en onpas in hun voordeel hebben aangewend. Daarentegen maken burgemeester mr ing. B.P. Jansema en de pers geen melding van dit middelenbezit en kan hiermee de discotheek niet versneld worden afgebroken.

Beukeveld hoeft na de inval niet met de politie mee en hij hoeft later niet naar het politiebureau te komen, omdat hij geen verdachte is geweest en tijdens de inval geen verdachte is geworden. Tijdens de inval heeft Beukeveld namelijk geen middelen in zijn bezit (zie de foto's). Zij kennen hem hij deed niemand kwaad, meldt brigadier H.I. Huizenga bij de Klachtencommissie (zie het eerste verslag van de Klachtencommissie en de diverse brieven van de korpsbeheerster mevr D. van As-Kleiweg aan de Nationale ombudsman). Hij kan dan ook nooit drugs hebben gebruikt, omdat volgens brigadier H.I. Huizenga en burgemeester mr ing. B.P. Jansema druggebruikers tot geweld overgaan, leidend tot gewelddelicten en brandstichtingen in Coevorden.

De cocaïne die op papier beheerder Beukeveld wordt toebedeeld

Deze eenmalige grote hoeveelheid van enkele grammen, die nergens wordt vermeld, niet zijn gevonden en waar geen gerechtelijk analytisch rapport van aanwezig is, is voor officier mr D. ten Boer van het Openbaar Ministerie Assen aanleiding om met strafvervolgning en een dagvaarding te komen.

Dit geeft duidelijk de grofheid van deze valse aangifte, dreiging tot strafvervolgning en dagvaarding van deze officier van justitie weer. De impact van deze strafbare handelwijzen van mr D. ten Boer in de functie van officier van justitie van het Openbaar Ministerie te Assen is enorm en verstrekkend en zal verderop uit de doeken worden gedaan.

Het vreemde hierbij is, dat dezelfde officier mr D. ten Boer, eveneens op 29 september 1999 meldt, dat tegen de beheerder Beukeveld geen gerechtelijk vooronderzoek is geopend. Hiermee trachtte hij het strafrecht te omzeilen, hetgeen hem lukt.

Geen vooronderzoek en strafbare feiten, desondanks valt de politie met behulp van de Opiumwet de discotheek binnen

Tegen Beukeveld is geen gerechtelijk vooronderzoek geopend en toch komt de politie zijn discotheek binnen stormen. Waarom de politie bij afwezigheid van bij wet verplichte supervisie door een rechter-commissaris en een gerechtelijk vooronderzoek toch zijn discotheek is binnen getreden, is en blijft een zeer groot raadsel, dat er zeker op duidt, dat de politie eigenmachtig en op oneigenlijke gronden de discotheek is binnen getreden en aldus veel onschuldige mensen slachtoffer van dit onrechtmatig handelen heeft gemaakt. Om dit te verdoezelen en om de discotheek snel in handen te krijgen, zijn toen de meined, valse aangifte, intimidaties en de vele leugens begonnen.

Wekelijkse inspecties van de politie op last van de burgemeester

Essentieel om te vermelden is het gegeven, dat op 29 september 1999 de discotheek reeds drie weken van de bestuursrechter en met tegenzin van burgemeester mr ing. B.P. Jansema weer open is en dat de politie in die periode de discotheek drie keer van binnen heeft

geïnspecteerd op zoek naar de genadeklap. Deze inspectie van de politie gebeurt op bevel van burgemeester mr ing. B.P. Jansema.

Door deze heropening valt namelijk het plan de discotheek Lord Nelson voortijdig in bezit te krijgen in duigen en daar moet duidelijk iets op worden verzonnen. De nieuwbouw van de Rabobank en het gemeentehuis te Coevorden lopen hierdoor vertragingen op, hetgeen niet valt te tolereren. De valse aangifte van middelenbezit is maar een van de vele malversaties en intimidaties, die daarvoor uit de kast zijn gehaald. Het vergiftigen van dieren met de dood tot gevolg is een ander voorbeeld.

Het heimelijk door blijven gaan met bestuursdwang op basis van abstracte overlast, die door de rechter nietig is verklaard, waardoor de horecavergunningen alsnog zijn ingetrokken, is ook zo'n malversatie. Banken, die plots eenzijdig leningen opzeggen en het herhaald zoeken naar milieuovertredingen zijn weer andere malversaties, die ons in die tijd ook ten deel zijn gevallen.

Schending van het gelijkheidsbeginsel

Een ander discutabel feit is de schending van het gelijkheidsbeginsel door mr D. ten Boer. De 7 of 6 personen, waar brigadier H.I. Huizenga in de twee processen verbaal wel van vermeldt, dat zij cocaïne bij zich hebben gehad en waarvan hij de processen van verhoor, zodanig zonder handtekeningen heeft aangepast, dat dit bezit hier uit blijkt, krijgen geen van allen melding van strafvervolgning en een dreigement tot dagvaarding van de officier van justitie mr D. ten Boer. Zelfs de fictieve persoon, waarvan brigadier H.I. Huizenga later nadrukkelijk van vermeldt, dat hij handelshoeveelheden cocaïne bij zich heeft gehad, zonder een handtekening onder zijn proces verbaal van verhoor, heeft van officier mr D. ten Boer geen melding van strafvervolgning en geen dagvaarding ontvangen.

Alleen beheerder Beukeveld, waarvan brigadier H.I. Huizenga en officier mr D. ten Boer exact weten, dat hem in deze niets valt te verwijten en derhalve niet in de processen verbaal van bevindingen als bezitter van verdovende middelen wordt genoemd, krijgt als enige aanwezige van de inval een dreigement tot strafvervolgning en dagvaarding, die er bewust en verwijtbaar nooit komen.

Dit dreigement van mr D. ten Boer lijkt tandeloos, maar heeft verstrekkende gevolgen. Dit dreigement tot strafvervolgning wordt namelijk opgevolgd door een technisch sepot van hem met de beschuldiging en de bevestiging van cocaïnebezit van beheerder Beukeveld. Dit cocaïnebezit wordt vervolgens door hoge rechters, de Nationale ombudsman en hoofdofficieren herhaaldelijk aangehaald om beheerder Beukeveld, zwart, git zwart en vervolgens juridisch monddood te maken.

Verwijzend naar het gelijkheidsbeginsel in de zin van artikel 1 Grondwet zou men minimaal verwachten, dat ook de fictieve persoon met zijn vermeende handelshoeveelheid cocaïne, die verzonnen her en der in de discotheek (magazijn en in zijn broekzak) aanwezig moest zijn en die later tot abstracte overlast heeft geleid, ook een melding van strafvervolgning en een echte dagvaarding zou hebben moeten ontvangen. Dit is begrijpelijkerwijs niet het geval geweest.

Deze fictieve handelaar ging volledig vrijuit, omdat hij alleen maar in het tweede proces verbaal van bevindingen en in zijn proces verbaal van verhoor zonder handtekeningen is opgevoerd om abstracte overlast te veroorzaken en is derhalve niet te straffen.

Het tandeloos technisch sepot van mr D. ten Boer wordt cruciaal

Bij abstracte overlast hoort handel in verdovende middelen en die handel wordt door het technisch sepot van mr D. ten Boer geformaliseerd. Dit gebeurt als volgt.

Vanzelfsprekend volgt uit de valse aangifte, strafvervolgning en het dreigement van de officier van justitie mr D. ten Boer van 29 september 1999 geen dagvaarding, omdat zich geen strafbaar feit heeft voor gedaan en dat weet deze officier van justitie maar al te goed.

Daarnaast moet hij uit de buurt van het strafrecht blijven. Met bestuursrecht kan hij namelijk alles naar zijn hand zetten, hetgeen dan ook gebeurt.

Vanzelfsprekend volgt dus een technisch sepot, dat op 1 februari 2000 uitkomt. Letterlijk staat in dit technisch sepot van mr D. ten Boer het volgende:

“Op 28 mei 1999 heeft er in uw horecagelegenheid 'Lord Nelson' gevestigd aan de Schoolstraat 18 te Coevorden een onderzoek plaats gevonden naar overtredingen van bepalingen van de Opiumwet. Dit onderzoek vond onder verantwoordelijkheid van het Openbaar Ministerie plaats naar aanleiding van bij de politie binnengekomen informatie, dat er in uw gelegenheid verdovende middelen worden verhandeld en gebruikt. Het onderzoek is gebaseerd op de bevoegdheid gegeven in artikel 9 van de Opiumwet. Van de controle is door de politie Coevorden proces-verbaal opgemaakt. Dit proces-verbaal is door mij beoordeeld. Uit het proces-verbaal is mij gebleken, dat in uw pand ongeveer 15 gram cocaïne is aangetroffen, zowel bij verschillende personen als elders in het pand. Bij één persoon is er sprake van een zodanige hoeveelheid dat aangenomen kan worden dat er sprake is van een handelsvoorraad. Tevens is er geconstateerd dat in een handtas achter de bar 1 gram cocaïne aanwezig is, in een kastje achter de bar tweemaal ongeveer 1 gram cocaïne aanwezig is, en in een met een deur gesloten magazijn in een jas twee pakketjes met 2 gram cocaïne aanwezig zijn. Tenslotte wordt op de vloer naast de ingang een snuifflesje met vier gram cocaïne aangetroffen. **Gezien het proces-verbaal en daaruit de hierboven genoemde feiten, in het bijzonder gelet op het feit dat achter de bar en in het magazijn middelen zijn aangetroffen, ben ik van mening dat u zich schuldig heeft gemaakt aan overtreding van de Opiumwet. Voldoende is vastgesteld dat u, als eigenaar en beheerder van genoemde horecagelegenheid, verdovende middelen als bedoeld in artikel 2 van de Opiumwet, aanwezig hebt gehad. Ondanks mijn eerder standpunt dat tegen u vervolging zou moeten worden ingesteld heb ik bij heroverweging besloten tegen u geen vervolging in te stellen op grond van het feit dat het bestuur inmiddels zodanige maatregelen heeft getroffen dat verder strafrechtelijk ingrijpen niet langer doelmatig of billijk is. Uit verschillende reacties uwerzijds begrijp ik dat u meent dat u niet verantwoordelijk gehouden kunt worden voor het aanwezig zijn van de cocaïne in uw horecagelegenheid. Deze mening deel ik niet. Bij hernieuwde overtreding van de Opiumwet zal ik u dan ook vervolgen.**

Hoogachtend, mr D. ten Boer, officier van justitie.”

Het Openbaar Ministerie op de stoel van de rechter

Het is duidelijk dat officier mr D. ten Boer hier op de stoel van de rechter zit en hij voldoende vindt vastgesteld, dat beheerder Beukeveld schuldig is aan middelenbezit als bedoeld in artikel 2 Opiumwet, waarvoor beheerder Beukeveld zal worden gestraft. Deze tekst van hem hebben wij voor de duidelijk dan ook vet afgedrukt, zodat het opvalt.

Officier mr D. ten Boer heeft het daarbij over slechts één proces verbaal van bevindingen. Gezien het feit dat hier de fictieve handelaar en de handel worden aangehaald refereert hij overduidelijk aan het tweede geheel herziene proces verbaal van bevindingen. Het eerste proces verbaal van bevindingen van 31 mei 1999, dat inmiddels ook in zijn bezit is, daar wij het hem hebben opgestuurd, negeert hij hier volledig.

De strafrechtelijke overtreding wordt hier via het bestuursrecht afgehandeld. Bij hernieuwde overtreding wordt de beheerder wel strafrechtelijk vervolgd meldt officier D. ten Boer nog even voor alle duidelijkheid.

Hoe het mogelijk is dat hier bestuursrecht wordt bewandeld terwijl de politie onder supervisie van het Openbaar Ministerie de discotheek met behulp van artikel 9 Opiumwet is binnengetreten legt mr D. ten Boer hier niet uit. Dit doet later zijn hoofdofficier mr D.E. Greive wel. Die meldt dat op basis van artikel 13b Opiumwet is binnengetreten in samenhang met de ordeverstoringbevoegdheid van de burgemeester.

De drugs waar officier mr D. ten Boer naar verwijst, die in het magazijn zijn aangetroffen, worden in het tweede proces verbaal van bevindingen toebedeeld aan de persoon H.A., waarmee aannemelijk wordt gemaakt, dat handel in de discotheek plaats heeft gevonden.

De officier mr D. ten Boer gebruikt deze middelen dus zowel voor beheerder Beukeveld als voor deze fictieve handelaar. Hier komt het officier mr D. ten Boer beter uit dat beheerder Beukeveld deze middelen in zijn schoenen krijgt geschoven, zodat twee hoofdofficieren, een bestuursrechter, negen leden van de Raad van State en de Nationale ombudsman gretig misbruik van dit middelenbezit en de handel kunnen maken en dit dan ook doen.

Daarbij kennen zij allen deze gemene truck van het Openbaar Ministerie maar al te goed, waardoor gesteld kan worden, dat zij zich medeschuldig aan dit vervalst technisch sepot hebben gemaakt.

Het doen uitgeven en bevestigen van valse technische sepots zijn geen overheidstaken.

Andermaal kan worden gesteld, dat deze individuele overheidsfunctionarissen strafrechtelijk vervolgbaar zijn. Bij deze draaien wij de rollen om.

Gebruikersruimte

De gebruikersruimte, die zo prominent in beide processen verbaal van bevindingen van brigadier H.I. Huizenga en in de twee eerste brieven van burgemeester mr ing. B.P.

Jansema naar voren komt, wordt in zijn geheel niet meer in dit sepotbericht van mr D. ten Boer genoemd, terwijl het toch zo'n sterke verzonnen troef van deze

overheidsfunctionarissen is geweest, dat imponeerde en eveneens op leugens is gebaseerd.

Zo'n verzonnen gebruikersruimte heeft een beter lot verdiend. Deze ruimte wordt hier bewust door officier mr D. ten Boer verzwegen, omdat hij weet dat de politie op oneigenlijke gronden deze privé-ruimte heeft betreden en systematisch en gericht heeft doorzocht.

Gebruik vertaalt naar handel en abstracte overlast

Het accent van de overheidscorrespondentie komt reeds vanaf juli 1999 (een maand na de inval) meer en meer te liggen op de abstracte overlast en verstoring van de openbare orde. Hiervoor is een handelshoeveelheid cocaïne met aanwijzingen verwijzend naar handel nodig en deze feiten worden bedacht en opgeschreven.

In het herschreven proces verbaal van bevindingen van 29 september 1999 komt brigadier H.I. Huizenga dus met een persoon, die tijdens de inval handelshoeveelheden cocaïne bij zich zou hebben gehad. Het zeer grote probleem voor brigadier H. I. Huizenga is dat deze persoon in zijn geheel niet voorkomt in het eerste proces verbaal van bevindingen en dat in dit eerst proces verbaal het accent op gebruik wordt gelegd.

Nu achteraf met deze **handel** een overtreding op grond van de Opiumwet is gecreëerd kan op basis hiervan, vooraf worden binnen getreden. Dit gebeurt tweemaal schriftelijk op basis van artikel 9 Opiumwet en eenmaal op grond van artikel 13b Opiumwet in samenhang met overlast. Hierbij hebben wij het over dezelfde inval van politie in de discotheek Lord Nelson op 28 mei 1999 te Coevorden, waarbij in eerste instantie vanwege gebruik van beheerder Beukeveld is binnengetreden.

Dezelfde overtreding, **handel**, is ook nodig om de horecavergunningen op basis van abstracte overlast ingetrokken te krijgen. Met het nieuwe proces verbaal waarin het accent nu op de handel ligt, worden dus twee vliegen in één klap geslagen en heiligt meened de middelen.

Aan het probleem, dat meteen na de inval niemand naar het politiebureau is mee genomen en dat hiermee vanuit jurisprudentie kan worden afgeleid, dat niemand een handelshoeveelheid in bezit heeft gehad, wordt door alle magistraten voorbij gegaan.

De afwezigheid van een analytisch rapport over de in beslaggenomen cocaïne spreekt daarnaast boekdelen, daar geen cocaïne in beslag is genomen en dus niks ter analyse is opgestuurd. Ook dit geven: de afwezigheid van een gerechtelijk analytisch rapport over de in beslag genomen spullen, wordt door alle magistraten compleet genegeerd.

Het volgende probleem is, dat alleen maar het eerste proces verbaal van bevindingen tijdens de procesprocedures wordt gehanteerd en dat deze fictieve handelaar daar niet in voorkomt.

De fictieve handelaar is voor de bestuurders en magistraten namelijk essentieel voor de abstracte overlast om daarmee de vergunningen ingetrokken te krijgen. Het technisch sepot draagt hier zorg voor. Deze fictieve handelaar wordt daarna te pas en onpas aangehaald. Zie

met name de brieven van de provincie Drenthe, bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg en de uitspraken van de Raad van State.

Eerste aanwijzing van meened van brigadier H.I. Huizenga

Reeds op 13 juli 1999 geeft de bestuursrechter in bedekte termen aan, dat er verschillen van interpretaties in de soorten processen verbaal zitten. Hij bedoelt op dat moment de processen verbaal van bevinding en verhoren. Later wordt dit verschil nog groter door het geheel herschreven proces verbaal van bevindingen over dezelfde inval.

Halverwege deze periode geeft deze bestuursrechter burgemeester mr ing. B.P. Jansema te kennen, dat het uit moet zijn met zijn tweede bestuursdwangeis op rij en hij eist tijdens de tweede voorlopige voorziening dat de discotheek Lord Nelson op 4 september 1999 weer open is. Dit gebeurt dan ook, doch de burgemeester gelast op de allereerste en verdere zaterdagavonden politiecontrole en hij verzuimt daarnaast in het geniep zijn bestreden besluit te herzien, waardoor later alsnog met behulp van een niet bevoegde geschillenkamer van de provincie Drenthe (voorzitter gedeputeerde drs S.B. Swierstra, VVD) de vergunningen worden ingetrokken.

Het tweede advies van de Klachtencommissie onder voorzitterschap van prof. mr L.C.M. Meijers bevestigt de meened van brigadier H.I. Huizenga

In het tweede advies van de Klachtencommissie staat het volgende over de processen verbaal van bevindingen van brigadier H.I. Huizenga:

“4. De commissie heeft met betrekking tot de klacht over de vermelding in het proces-verbaal dat klager en de personen die hij in dienst heeft cocaïne gebruiken en dat dit mede de aanleiding van de inval zou zijn het volgende oordeel.

De commissie heeft geconstateerd dat het door politiefunctionaris H.I. Huizenga opgemaakte proces-verbaal nummer PLO33A/99-126991, d.d. 31 mei 1999 op onderdelen afwijkt van het door hem opgemaakte proces-verbaal nummer PLO33A/99-104595, d.d. 29 september 1999. Ook heeft de commissie geconstateerd dat het eerst vermelde proces-verbaal geen onderdeel uitmaakt van het aan de officier van justitie toegezonden dossier. Tenslotte heeft de commissie vastgesteld dat met toestemming van de officier van justitie het eerst vermelde proces-verbaal aan de burgemeester van Coevorden is verstrekt op grond waarvan deze tot tijdelijke sluiting van het café van klager is overgegaan. In de uitspraak van de arrondissementsrechtbank is hieromtrent het volgende vermeld:

c2 overwegingen. De president stelt vast dat verweerder het sluitingsbevel heeft gebaseerd op een de uit het door hem overgelegde proces-verbaal gebleken feiten. Deze feiten komen niet geheel overeen met de processen-verbaal, die zijn overgelegd door de gemachtigde van verzoekers. [..]

Destijds heeft de heer Huizenga tegenover de commissie over het cocaïnegebruik van de heer Beukeveld verklaard dat hem dit is verteld, maar dat hij zijn bron in het kader van de klacht niet wil noemen.[..]

De commissie heeft voorts geconstateerd dat in de drie processen-verbaal van het Hoofd van de RCID niet is vermeld dat klager cocaïne gebruikt. De commissie is van oordeel dat de politie te allen tijde zorgvuldig moet relateren in een proces-verbaal. De gebezigde woorden in het proces-verbaal van mei 1999: "gebruik door Frans Beukeveld" en "in dienst van" zijn dan ook minder zorgvuldig. [..]

5. De commissie is van oordeel dat de klacht over het niet in het proces-verbaal vermelden van dwangmiddelen, van het forceren van een slot en van het geen toestemming vragen voor het betreden van het privé-vertrek, ongegrond is. In het proces-verbaal dat aan de officier van justitie is gezonden zijn deze zaken wel vermeld. [..]

Op zich oordeelt de commissie het niet onbehoorlijk dat in een voorlopig opmaakt proces-verbaal van bevindingen niet direct die informatie is vermeld. De commissie stelt zich vervolgens de vraag of het feit dat het eerste, onvolledige en deels onjuiste, proces-verbaal een eigen leven is gaan leiden kan worden gezien als een gevolg van onzorgvuldigheid aan de kant van politie. De commissie is van oordeel dat dit wel het geval is. De politie dient te allen tijde te voorkomen dat er verschillen in processen-verbaal voorkomen over hetzelfde feitencomplex, indien deze processen-verbaal aan derden worden verstrekt. Ondanks het feit dat de verstrekking van het eerste proces-verbaal aan de burgemeester van de gemeente

Coevorden met toestemming van de officier van justitie is gedaan is het naar de mening van de commissie onzorgvuldig van politie doordat zij op dat moment niet heeft gezegd: Wij zijn nog niet klaar met het definitieve proces-verbaal. Gebleken is dat het in omloop brengen van twee processen verbaal met verschillende inhoud verwarring heeft geschapen. De commissie is van mening dat het aan de heer Huizenga valt te verwijten dat hij niet voldoende alert is geweest op de kans dat door het proces-verbaal dan al aan de burgemeester te sturen er daardoor twee processen-verbaal met betrekking tot hetzelfde feitencomplex in omloop zouden gaan komen. Het zou van meer zorgvuldigheid getuigd hebben als hij zich van het ontstaan van deze verwarring bewust zou zijn geweest op moment dat hij een voorlopige versie van een proces-verbaal aan de bestuurlijke autoriteiten heeft verstrekt.

Commentaar op deze adviezen van de commissie

De commissie onder voorzitterschap van prof. mr L.C.M. Meijers meldt op 8 juni 2001 in deze, dat: het in omloop brengen van twee processen verbaal met verschillende inhoud verwarring heeft geschapen, dat brigadier H.I. Huizenga valt te verwijten.

De commissie meldt daarbij, dat: het door politiefunctionaris H.I. Huizenga opgemaakte proces-verbaal van 31 mei 1999 op onderdelen afwijkt van het door hem opgemaakte proces-verbaal d.d. 29 september 1999.

Wij halen in deze de subtiele vertaling van gebruik naar handel aan. Doch de discrepanties tussen beide processen verbaal zijn vele malen groter. Het vreemde hierbij is, dat in een eerdere instantie hoofdofficier mevr. R.S.T. van Rossem-Broos deze gang van zaken rondom beide processen verbaal als een normale gang van zaken heeft bestempeld en dat de commissie deze brief ook heeft beoordeeld, doch hier niet op in is gegaan.

Ook heeft de commissie geconstateerd, dat: het eerst vermelde proces-verbaal geen onderdeel uitmaakt van het aan de officier van justitie toegezonden dossier. Dit is vreemd daar wij dit exemplaar wel aan hem hebben gestuurd.

De commissie heeft vastgesteld, dat: met toestemming van de officier van justitie het eerst vermelde proces-verbaal aan de burgemeester van Coevorden is verstrekt, op grond waarvan deze tot tijdelijke sluiting van het café van klager is overgegaan. Dat is vreemd daar de officier van justitie als eindverantwoordelijke van de inval moet weten, wat in dit proces verbaal moet staan, alleen al verwijzend naar de Privacywet en Wetboek van strafvordering en strafrecht, alvorens hij dit proces verbaal van bevindingen voor andere doeleinden naar een bestuurder stuurt.

Mr D. ten Boer moet dus op 31 mei 1999 op grond van zijn eindverantwoordelijkheid dit proces verbaal van bevindingen in zijn bezit hebben. Vooraf aan de inval heeft namelijk overleg met de politie plaats gevonden, althans dat schrijven mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos en brigadier H.I. Huizenga. Waarom hij en later ook zijn hoofdofficieren dit bezit ontkennen dient, zoals eerder is vermeld, te worden uitgezocht. Ook op basis van het toepassen van dwangmiddelen door de politie tijdens de inval moet mr D. ten Boer dit eerste proces verbaal van bevindingen binnen 48 uur na de inval in zijn bezit hebben. De Nationale ombudsman bevestigt het onrechtmatig gebruik van deze dwangmiddelen tijdens de inval en keurt deze af.

De commissie stelt zich vervolgens de vraag, of het feit, dat: het eerste, onvolledige en deels onjuiste, proces-verbaal een eigen leven is gaan leiden, kan worden gezien als een gevolg van onzorgvuldigheid aan de kant van politie.

De commissie is van oordeel, dat: **dit wel het geval is**. De politie dient te allen tijde te voorkomen, dat er verschillen in processen-verbaal voorkomen over hetzelfde feitencomplex, indien deze processen-verbaal aan derden worden verstrekt.

De commissie is verder van oordeel, dat: de politie te allen tijde zorgvuldig moet relateren in een proces-verbaal. De gebezigde woorden in het proces-verbaal van mei 1999: "gebruik door Frans Beukeveld" en "in dienst van" zijn dan ook minder zorgvuldig.

De aanleiding van de inval is dus op een leugen gebaseerd

Door deze mededeling van de commissie, dat Beukeveld en zijn personeel geen cocaïne gebruiken, is de aanleiding van de inval, die brigadier H.I. Huizenga als aanleiding in zijn beide processen verbaal heeft opgegeven, komen te vervallen. Om welke reden de politie dan wel is binnengetreden wil de commissie onder voorzitterschap van prof. mr. L.C.M. Meijers niet melden, door frequent te weigeren op dit heikel onderwerp in te gaan. Dit weigeren getuigt overduidelijk van de niet onafhankelijkheid van deze commissie. Van de Staat der Nederlanden, als integer overheidsorgaan, wordt derhalve op grond van eerlijke en behoorlijke procedures verwacht wel met de ware aanleiding van de inval te komen.

De volgende schriftelijke bevestiging van meineed, de derde op rij

Op 3 juli 2001 schrijft de korpsbeheerder mev. D. van As-Kleiweg in opdracht van de Nationale ombudsman indirect over de aanleiding van de inval het volgende:

"Op 23 augustus 1999 heeft u een klacht ingediend over het optreden van de politie op 28 mei 1999. De Klachtencommissie Politie Drenthe heeft de klacht destijds behandeld.

Op verzoek van de Nationale ombudsman heeft de commissie de klachten waarover toen geen oordeel is gegeven, opnieuw onderzocht en mij hierover gerapporteerd in de vorm van een advies.

Net als de korpschef van de politie Drenthe ben ik het eens met het advies van de commissie en verwijs u voor de motivering van mijn standpunt naar de overwegingen van de commissie in het bijgevoegde advies.

De volgende klachten zijn gegrond:

- Het ten onrechte vermelden dat u en de personen die u in dienst heeft cocaïne gebruiken, voor zover het betreft de vermelding: "cocaïne gebruik door eigenaar Frans Beukeveld en de personen die hij in dienst heeft."

De 23 klachten over gedragingen van de politie en burgemeester leiden tot bewijs van mijneed

Belangrijk is dat ook de korpsbeheerder mev. D. van As-Kleiweg meldt dat het gebruik van Beukeveld en zijn personeel niet klopt. Op de ware reden van de inval gaat mev. D. van As-Kleiweg ook niet in.

De klachten waar toentertijd geen oordeel over kon worden gegeven, betreffen klachten, die de Klachtencommissie onder voorzitterschap van prof. mr. L.C.M. Meijers absoluut niet wenste te beoordelen. Derhalve meldt deze commissie in de eerste sessie zonder ooit wederhoor te hebben toegepast, dat dit typisch klachten voor de rechter zijn en dat de commissie niet bevoegd is, hierover te oordelen. Toen alle rechters uit beeld waren en wij alle bezwaren, beroepen en procedures hadden verloren, hebben wij via de Nationale ombudsman aannemelijk gemaakt, dat de commissie nog enkele vragen moest beantwoorden, omdat de rechter hier niet over had geoordeeld.

Dit resulteerde in een tweede zitting bij de Klachtencommissie van politie onder voorzitterschap van prof. mr. L.C.M. Meijers, waarbij o.a. de betrouwbaarheid van de processen verbaal van bevindingen door brigadier H.I. Huizenga onder ambtseed opgesteld ter discussie werd gesteld. Een gedeelte uit dit advies en de reactie daarop van de korpsbeheerder mev. D. van As-Kleiweg heeft u gelezen.

Uit deze brief van de korpsbeheerder mev. D. van As-Kleiweg en het advies van haar Klachtencommissie onder voorzitterschap van prof. mr. L.C.M. Meijers kan de conclusie worden getrokken, dat brigadier H.I. Huizenga met zijn twee processen verbaal van bevindingen, onder ambtseed opgesteld, meineed heeft gepleegd.

Aangiften en de sepots

Aangiften, medio oktober 1999 ingediend, van deze meined van brigadier H.I. Huizenga en wetovertredingen van burgemeester mr ing. B.P. Jansema en het hoofd RCID A. Vries, resp. over sancties, die bij afwezigheid van APV's werden opgelegd en de RCID rapportage, die pas vier maanden na de inval werd verzonden, levert in november 1999 een sepot op met de mededeling van de hoofdofficier mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos, dat alles volgens een juiste en gebruikelijke gang van zaken is verlopen. Haar eerste brief staat echter in schril contrast met onze brief met aangiften, de brief van de korpsbeheerder van 3 juli 2001, de twee adviezen van de Klachtencommissie van politie, die wat meined betreft op een lijn met ons zitten en haar tweede sepot brief, die precies 4 jaar later wordt geschreven.

Hoofdofficier mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos van het OM te Assen schrijft op 19 november 1999 het volgende:

“Op 28 mei 1999 heeft er in uw horecagelegenheid 'Lord Nelson', gevestigd aan de Schoolstraat te Coevorden, een onderzoek plaatsgevonden naar overtredingen van de Opiumwet. Dit onderzoek vond plaats onder verantwoordelijkheid van het Openbaar Ministerie naar aanleiding van bij de politie binnengekomen informatie dat er in uw gelegenheid verdovende middelen worden gebruikt en verhandeld.

Met betrekking tot dit onderzoek is vooraf overleg geweest met de officier van justitie. Het onderzoek is gebaseerd op grond van de bevoegdheid gegeven in artikel 9 van de Opiumwet. Het geven van een waarschuwing voorafgaand aan een dergelijk onderzoek aan een verdachte te wiens aanzien vermoedens bestaan van de aanwezigheid van verdovende middelen is geen beleid en zal nimmer plaatsvinden.

Nu dit onderzoek heeft plaatsgevonden onder verantwoordelijkheid van het Openbaar Ministerie, kunnen reeds om die reden vele gedragingen, die u aan de burgemeester toeschrijft, niet leiden tot nader strafrechtelijk onderzoek tegen de burgemeester, immers de burgemeester is niet verantwoordelijk voor deze gedragingen.

Het betreft hier die delen van de aangifte waarin u de burgemeester beschuldigt van huisvredebreuk, schending integriteit, vernieling van goederen en inbreuk maken op privacy. Ook met betrekking tot de aangifte ter zake overtreding van artikel 242 van het Wetboek van Strafrecht, verkrachting, zal reeds om die reden geen nader onderzoek volgen.

Met betrekking tot de overdracht van informatie van het Openbaar Ministerie betreffende het resultaat van de controle aan de burgemeester is hetgeen u stelt in uw brief van 15 november 1999, juist. Met toestemming van de officier van justitie is de informatie op rechtmatige wijze overgedragen aan de burgemeester, die vervolgens gebruik heeft gemaakt van zijn eigen bevoegdheid op grond van artikel 13b van de Opiumwet.

Voorts doet u aangifte van een aantal andere zaken, waarop ik hierna nader in zal gaan.

U doet aangifte tegen de heer Vries inzake het opmaken van het CID proces-verbaal na de datum van inval. De controle in uw zaak heeft echter plaatsgevonden op basis van informatie die voor de controle bekend is. Op een later moment wordt ter bevestiging hiervan een proces-verbaal opgemaakt. Dit levert geen valsheid in geschrifte op. Er heeft derhalve geen strafbaar feit plaatsgevonden.

U doet aangifte van de heer Huizenga op grond van de inhoud van het opgemaakte proces-verbaal. U noemt dit valse aangifte en lasterlijke aanklacht. De heer Huizenga heeft in het proces-verbaal een aantal opmerkingen uit CID-informatie met vermelding van de bron opgenomen. Dit overnemen van informatie is een juiste en gebruikelijke gang van zaken en leidt niet tot het vermoeden dat een strafbaar feit heeft plaatsgevonden.

Vervolgens doet u aangifte tegen de heer Buurman van de gemeente Coevorden ter zake valse aangifte en lasterlijke aanklacht. De heer Buurman zou tijdens de hoorzitting gezegd hebben dat de bovenverdieping door middel van een sleutel is geopend. De heer Buurman is onjuist geïnformeerd ten aanzien van dit punt. In ieder geval is er geen sprake van opzettelijk verstrekken van onjuiste informatie. Van overtreding van artikel 188 (valse aangifte) en 268 (lasterlijke aanklacht) is dan ook geen sprake.

Ook doet u aangifte zonder overigens aan te geven tegen wie, betreffende huisvredebreuk, vernieling, valsheid in geschrifte omtrent hetgeen is aangetroffen en het achterwege laten van een wettelijke plicht van verslaglegging op grond van de Algemene Wet op het Binnentreden. Ik neem aan dat deze aangifte is gedaan tegen de binnentredende ambtenaren. De controle

heeft plaatsgevonden op basis van de CID-informatie en op grond van artikel 9 Opiumwet in een openbare gelegenheid. De controle heeft naar mijn mening rechtmatig plaatsgevonden. Er is, nu er op deze grond is binnentreden, ook geen wettelijke verplichting tot het opmaken van een verslag als bedoeld in de Algemene Wet op het binnentreden.

Ons commentaar op dit eerste sepot

Mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos meldt, dat op basis van gebruik en handel in de gelegenheid het Openbaar Ministerie én de politie de gelegenheid gaven om op grond van artikel 9 Opiumwet binnen te treden. Door hier handel aan te halen verwijst zij duidelijk naar het tweede geheel herziene proces verbaal van bevindingen. Vervolgens schrijft zij letterlijk over dit ene proces verbaal van bevindingen, daarbij de andere compleet negerend:

“U doet aangifte tegen de heer Huizenga op grond van de inhoud van het opgemaakte proces-verbaal. U noemt dit valse aangifte en lasterlijke aanklacht. De heer Huizenga heeft in het proces-verbaal een aantal opmerkingen uit CID-informatie met vermelding van de bron opgenomen. Dit overnemen van informatie is een juiste en gebruikelijke gang van zaken en leidt niet tot het vermoeden dat een strafbaar feit heeft plaatsgevonden.”

Twee wezenlijk verschillende processen verbaal over hetzelfde feitencomplex een gebruikelijke gang van zaken

Hoofdofficier mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos van het Openbaar Ministerie Assen gaat niet in op het eigenaardige gegeven, dat haar Openbaar Ministerie het proces verbaal van bevindingen van 31 mei 1999, dat onder verantwoordelijkheid van haar eigen Openbaar Ministerie naar burgemeester mr ing. B.P. Jansema is gestuurd, niet in bezit heeft en ook niet in het bezit wil hebben, vanwege de grote discrepanties tussen beide processen verbaal. Artikel 162 Wetboek van strafvordering zou haar dan in problemen brengen. Hier doet zij dit probleem af door hierover te zwijgen.

Problemen van de hoofdofficier

Het grote probleem voor hoofdofficier mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos van het Openbaar Ministerie te Assen is, dat zij van ons in oktober 1999 **wel beide processen verbaal van bevindingen tegelijk en zelfs naast elkaar uitgeprint heeft ontvangen** en desondanks komt zij niet tot een andere conclusie, dan dat alles volgens een gebruikelijke gang van zaken is verlopen. Uitgebreid hebben wij in de betreffende brief van oktober 1999 met aangiften de onbetrouwbaarheden van de twee processen verbaal van bevindingen en de drie RCID rapporten afzonderlijk en in onderlinge samenhang uit de doeken gedaan en toch weet mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos als antwoord op deze brief maar over één proces verbaal van bevindingen te schrijven en de andere compleet te negeren. Volgens ons is dit voor het Openbaar Ministerie geen gebruikelijke gang van zaken onherroepelijk leidend tot een strafbaar feit door de hoofdofficier mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos in eigen persoon bewust en met voorbedachten rade gepleegd.

Twee verschillende processen verbaal over hetzelfde feitencomplex in één zitting kan zelfs in het bestuursrecht niet, bij de Raad van State wel, want die bevriest de zaak voortijdig

Duidelijk is dat de verschillen tussen de beide processen verbaal van bevindingen niet kan velen, dat beide gelijktijdig in één eerlijke en behoorlijke procedure aanwezig zijn, de reden waarom het Openbaar Ministerie een keuze moet maken. De toezending van het eerste proces verbaal van bevindingen naar de burgemeester en naar de bestuursrechters, zonder dat het enige exemplaar, dat naar het Openbaar Ministerie is gestuurd, mee is gegaan, is zo'n keuze, zijnde volgens het Openbaar Ministerie een juiste en gebruikelijke gang van zaken van het Openbaar Ministerie te Assen. Dat deze keuze in strijd is met (wettelijke) richtlijnen, normen, waarden, eerlijke en behoorlijke processen, niet passend bij een integer overheidsorgaan met voorbeeld functie doet voor het Openbaar Ministerie niet ter zake. Anders geschreven: onderzocht moet worden waarom bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg niet het proces van 29 september 1999 over de inval van het Openbaar Ministerie te Assen

kreeg? Waarom hield het Openbaar Ministerie deze informatie o.a. in strijd met artikel 6 EVRM achter? Volgens het Openbaar Ministerie is dit proces verbaal van bevindingen van 29 september 1999 toch het enige proces verbaal dat het Openbaar Ministerie heeft ontvangen en dat meteen aanleiding tot strafvervolging en een dagvaarding heeft gegeven.

Hoofdverdachte

Zoals uit de eerste brief van de hoofdofficier mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos blijkt, heeft vooraf aan de inval een overtreding van de Opiumwet plaats gevonden op basis waarvan de politie is binnen getreden. Beukeveld moet hierbij de hoofdverdachte zijn, anders zouden politie en justitie niet zijn discotheek, als doelwit nemen met de kans, dat onschuldige bezoekers worden getroffen. Hierover heeft overleg met de officier plaats gevonden, meldt de hoofdofficier mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos.

In grote tegenspraak hiermee schrijft officier mr D. ten Boer in een eerdere instantie, op 29 september 1999, dat tegen Beukeveld geen gerechtelijk vooronderzoek is geopend.

Wie van beide van hetzelfde Openbaar Ministerie te Assen heeft nu gelijk?

Geen van beide heeft gelijk, omdat beide liegen

Duidelijk is dat mr D. ten Boer met zijn valse aangifte en strafvervolging niet het strafrecht in wil, omdat dan wel aan waarheidsvinding moet worden gedaan. Dit in tegenstelling tot het bestuursrecht met zijn reparatoire sancties, waarbij de waarheid volledig kan worden genegeerd. Daarom laat mr D. ten Boer van het Openbaar Ministerie te Assen de sloop van de discotheek Lord Nelson te Coevorden over aan burgemeester mr ing. B.P. Jansema, die via dit type sancties vrij spel tot handelen van dit Openbaar Ministerie krijgt. Door strafrecht te omzeilen blijft een rechter-commissaris buiten beeld. Daarom kan officier mr D. ten Boer hier geen gerechtelijk vooronderzoek gebruiken. De reden dat geen gerechtelijk vooronderzoek jegens Beukeveld heeft gelopen.

In werkelijkheid heeft ook geen gerechtelijk vooronderzoek jegens Beukeveld gelopen, daar de werkelijke reden van de inval volgens ons te bizar voor woorden is, namelijk de tip vanuit de politie van Heerlen. Feit daarbij is, dat vooraf aan de inval geen strafbare feiten plaats hebben gevonden. Hier gaat het Openbaar Ministerie niet op in, omdat zij dan de onrechtmatigheid van de inval toe geeft.

Geen officier van justitie in beeld en ter plaatse

Indien het vooroverleg met betrekking tot het binnen treden, waar hoofdofficier mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos in haar eerste sepotbrief melding van maakt, werkelijk plaats heeft gevonden, hetgeen wij ernstig betwijfelen, dan is tijdens de inval een officier van justitie aanwezig of anders een machtiging. Beiden zijn tijdens de inval niet aanwezig, waaruit kan worden afgeleid, dat de politie op eigen gelegenheid zonder medeweten van justitie en de burgemeester de inval heeft uitgevoerd, omdat iets interessant vanuit Heerlen zich voordeed. Anders vermeld, dit vooroverleg waar mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos schriftelijk naar verwijst heeft niet plaats gevonden.

Geen overtreding, toch een inval én iedereen verdacht

De door de hoofdofficier mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos aangehaalde overtreding van de Opiumwet heeft vooraf aan de inval niet plaats gevonden, waardoor niemand op grond van artikel 27 Wetboek van strafvordering vooraf een verdachte met ernstig vermoeden is en derhalve mocht worden geboeid.

De Nationale ombudsman bevestigt onze klacht hierover dan ook als zijnde gegrond. Tijdens de inval mocht derhalve niemand worden geboeid. In werkelijkheid zijn alle aanwezigen geboeid geweest. De (Nationale) overheid maakt hiervan: iedereen behalve de beheerder Beukeveld, omdat hij als enige een klacht over dit boeien heeft ingediend. De Nationale ombudsman heeft ruim 10 leugens om dit aannemelijk te maken.

Beide processen verbaal naast elkaar geeft problemen

Beide processen verbaal van bevindingen in oktober 1999 tegelijk naar hoofdofficier mevr. mr R.S.T. Rossem-Broos van het Openbaar Ministerie Assen te hebben opgestuurd voor o.a. de aangifte van meeneed, levert slechts evaluatie van één proces verbaal op, daarbij de eerste compleet negerend. Duidelijk is dat het Openbaar Ministerie Assen niet beide processen verbaal van bevindingen naast elkaar wil hebben. Dit is toch vreemd voor een eerlijk en integer werkend overheidsorgaan en tekenend, dat met de processen verbaal van bevindingen het nodige aan de hand is.

Pas vier jaar later gaat hoofdofficier mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos op beide tegelijk in door te melden dat:

- het eerst genoemde proces-verbaal door Huizenga werd opgemaakt ten behoeve van de gemeente Coevorden in verband met de bestuursrechtelijke afdoening,
- terwijl het laatstgenoemde proces-verbaal na afronding van het opsporingonderzoek werd opgemaakt en werd ingezonden aan de officier van justitie.

Hoe dit valt te rijmen met haar eigen verklaring dat uitsluitend onder verantwoording van het Openbaar Ministerie tot de inval is overgegaan is ons een raadsel.

De RCID informatie waar mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos veelvuldig in haar eerste sepot naar verwijst bestaat niet en dat weet zij drommels goed. Met andere woorden: de hoofdofficier mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos liegt veelvuldig in haar brief van 19 november 1999 om daarmee alle aangiften jegens de ambtenaren te kunnen seponeren.

Andere leugens van hoofdofficier mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos

Een artikel 12 procedure tegen dit eerste technisch sepot van mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos levert bij de rechtbank te Leeuwarden op, dat beheerder F.J. Beukeveld valselijk door haar wordt beschuldigd van enkele grammen cocaïnebezit en dat inhoudelijk niet op de zaak moet worden ingegaan. Het Openbaar Ministerie en de politie hebben namelijk het een en ander te verbergen. Aldus wordt beheerder Beukeveld wederom verwijtbaar, bewust en met voorbedachte rade met behulp van valsheid in geschrifte en met verstoringen van eerlijke en behoorlijke processen, dit keer door hoofdofficier mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos van het Openbaar Ministerie Assen, juridisch monddood gemaakt.

Mevr. mr A.H. Bronsvort in de functie van advocaat generaal te Leeuwarden komt bij deze artikel 12 procedure met dezelfde beweringen, als hoofdofficier mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos, terwijl ook zij beter weet over de aanleiding van inval, die een geheel andere is dan de twee verschillende, die brigadier H.I. Huizenga heeft opgegeven.

Hierbij moet worden aangetekend dat drs P. Partijn, mevr. D. van As-Kleiweg en mevr. Mr A.H. Bronsvort elkaar goed kennen. Zij besturen gezamenlijk het Wilhelminaziekenhuis te Assen. Drs P. Partijn zat jegens ons in de Klachtencommissie van politie, die daarmee mevr D. van As-Kleiweg hielp door op de vele klachten niet in te gaan. Mevr. A.H. Bronsvort kennen wij van de Lancee affaire.

Artikel 9 Opiumwet met zijn beperkingen

Binnentreden op basis van artikel 9 Opiumwet in onderhavig geval, zoals hoofdofficier mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos beweert, genereert voor de politie meerdere problemen, die tot op heden geen van allen zijn opgelost, omdat deze problemen continu worden genegeerd. Allereerst moet in het kader van de Opiumwet vooraf een strafrechtelijke overtreding zijn geconstateerd. Deze overtreding staat namelijk niet in de beide processen verbaal over de inval vermeld.

Voor de eventuele handel in de inrichting geldt daarnaast, dat dit moet zijn af te leiden uit verschillende rapportages van meerdere politiefunctionarissen en dat deze informatie ook aan de verdachte ter hand gesteld moet worden (uitspraak rechtbank Maastricht, jaar 2000).

Zoals gezegd, deze overtreding(en) staat (staan) tot op heden nergens vermeld. Het drugsgebruik waarop de brigadier H.I. Huizenga het in eerste instantie op houdt, is namelijk niet bij (Opium)wet verboden.

Bevoegdheden voortvloeiend uit de Opiumwet

Daarnaast laat artikel 9 van de Opiumwet een groot aantal activiteiten van politie niet toe, die tijdens de inval wel plaats hebben gevonden:

nergens staat namelijk in artikel 9 van de Opiumwet dat:

- iedereen en dan ook iedereen, inclusief beheerder Beukeveld in de discotheek geboeid mag worden.
- iedereen en dan ook iedereen, inclusief beheerder Beukeveld op de knieën moet met het hoofd stijf tegen de muur
- iedereen en dan ook iedereen, inclusief beheerder Beukeveld bij voorbaat verdachte is
- zonder een machtiging van een officier van justitie en zonder zijn/haar lijfelijke aanwezigheid de privé-ruimte op de bovendieping mag worden betreden.
- stelselmatig en gericht het gehele pand mag worden doorzocht.
- vernielingen mogen worden aangericht
- undercover agenten mogen worden ingezet en
- het gebruik van dwangmiddelen is toegestaan.

Artikel 9 van de Opiumwet geeft uitsluitend de bevoegdheid tot binnentreden, inclusief in lichaamsopeningen doormiddel van fouilleren. Bij dit laatste moet vooraf sprake zijn van een ernstig vermoeden. Dit ernstig vermoeden gaat niet op bij de vrouwelijke persoon, die gebogen boven het herentoilet inwendig op middelen werd onderzocht, terwijl zij nog nooit met de politie in aanraking is geweest en zij geen handelshoeveelheid middelen in bezit heeft gehad.

De aanleiding van de inval en zijn RCID rapportage

De aanleiding van de inval is met de brieven van de korpsbeheerder en de hoofdofficier komen te vervallen en deswege liegt brigadier H.I. Huizenga dus ook over de RCID rapportage van het hoofd RCID, die niet bestaat en pas vier maanden na de inval ten tonele wordt geroepen.

Letterlijk schrijft brigadier H.I. Huizenga in zijn eerste proces verbaal van bevindingen het volgende:

“**Met name** het drugsgebruik door eigenaar Frans Beukeveld [...] hetgeen blijkt uit rapportages opgemaakt door het hoofd van de Regionale Criminele Inlichtingendienst (RCID) van de regio politie Drenthe, **is een reden** tot dit onderzoek.”

Met name [...] is een reden, houdt één hoofdreden in enkelvoud in. Met andere woorden er is maar één hoofdreden om binnen te treden en dat is het gebruik.

Dit gebruik staat volgens brigadier H.I. Huizenga in rapportages van het hoofd RCID vermeld. Tijdens de eerste zitting bij de Klachtencommissie onder voorzitterschap van prof. mr L.C.M. Meijers meldt deze brigadier, dat hij dit gebruik van horen zeggen heeft. Wij reageren hier later op door te melden, dat het dus een proces verbaal van horen zeggen is en niet een die op eigen waarnemingen is gebaseerd, zoals behoort te zijn.

Tijdens de tweede zitting komt de Klachtencommissie onder voorzitterschap van prof. mr L.C.M. Meijers tot de conclusie dat deze opmerking van brigadier H.I. Huizenga niet op papier staat. Het is alleen jammer dat de Klachtencommissie onder voorzitterschap van prof. mr L.C.M. Meijers geen melding heeft gemaakt van het feit, dat deze RCID informatie vier maanden na de inval is opgesteld en niet zoals de brigadier meldt reeds voor de inval aanwezig is. Het is eveneens jammer van de Klachtencommissie onder voorzitterschap van

prof. mr L.C.M. Meijers niet op te merken, dat de foute verwijzing naar de niet bestaande RCID informatie, weliswaar met andere bewoordingen, ook in het twee proces verbaal van bevindingen staat vermeld. Daarom bevat ook dit proces verbaal van bevindingen onjuistheden.

Het is dus duidelijk, dat in deze ene zin in het proces verbaal van 31 mei 1999 over de inval in de discotheek Lord Nelson brigadier H.I. Huizenga driemaal onder ambtseed heeft gelogen. De aanleiding van de inval, het gebruik van Beukeveld en zijn personeel en de RCID rapportage kloppen niet.

De rest van dit proces verbaal en de hernieuwde uitgave bevatten nog meer leugens.

RCID rapportage na de inval opgesteld

Om de RCID-omissie enigszins te compenseren komt het hoofd RCID A. Vries op 28 september 1999 (precies vier maanden na de inval twee dagen voor de zitting bij de Klachtencommissie) met een tweetal geheel nieuwe RCID rapportages vol met vormfouten en leugens. Dit weerspiegelt andermaal het gegeven, dat geen RCID informatie van voor de inval bekend is en toch valt de politie de discotheek binnen op basis van gebruik dat op een leugen is gebaseerd. Aldaar alle aanwezigen inclusief de vriendin van de undercover agente in de boeien slaand en laten knielen met het hoofd stijf tegen de muur. Bij weigering snel mee te werken wordt een van de bezoekers door de politie aan het aangezicht verwond. Dit weerspiegelt nogmaals de onbetrouwbaarheid van de latere RCID informatie, de reden dat bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg in de administratief beroepsprocedure hier dan ook niet op in gaat.

De aanleiding voor de inval wordt volgens de bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg dan het gebruik, de ambtelijke bevindingen en de lopende onderzoeken, waarbij de brigadier volgens bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg terecht niet dieper op de lopende onderzoeken is in gegaan. Het grote probleem voor deze bestuursrechter is dat ook deze gegevens niet juist zijn, hetgeen hij aan de hand van onze aangifte heeft kunnen weten en weet. In de RCID informatie vol met vormfouten wordt door hoofd RCID A. Vries niet nadrukkelijk op de handel van Beukeveld ingegaan. Door de Klachtencommissie onder voorzitterschap van prof. mr L.C.M. Meijers en de Nationale ombudsman in de personen mr R. Fernhout en mevr. mr J.E.W. van Gestel wordt met geen kwaad woord over deze verlate RCID informatie en de discutabele brief van de hoofdofficier mevr. Mr R.S.T. van Rossem-Broos over deze RCID geschreven.

Om te doen voorkomen dat de RCID informatie van voor de inval is veranderd de Nationale ombudsman vertegenwoordigt in de personen mr R. Fernhout en mevr. mr J.E.W. van Gestel bewust en met voorbedachten rade de data van deze RCID informatie. Deze antidatering vindt zelfs nog plaats, nadat wij mr R. Fernhout en mevr. mr J.E.W. van Gestel hier meerdere keren op hebben geattendeerd. Mr R. Fernhout en mevr. mr J.E.W. van Gestel hadden een aanleiding voor de inval nodig en hiervoor moesten de data van de RCID worden aangepast, hetgeen zij nogmaals geschreven bewust en met voorbedachten rade deden.

Met bovenstaande eerste brief van hoofdofficier mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos van 19 november 1999 en het rapport van de Nationale Ombudsman 337 en 377 (jaar 2003) is het overduidelijk dat de Opiumwet met zijn opportunistisch drugsbeleid derogeert aan de Grondwet.

Het vierde bewijs van meened van brigadier H.I. Huizenga

Vier jaar na het sepot van mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos komen wij met een herhaling van de aangiften van de brigadier H.I. Huizenga en nu schrijft mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos het volgende over beide processen verbaal zonder op de onderlinge verschillen in te gaan. Op de dag af precies vier jaar later (het noodlot heeft het zo bepaald) schrijft mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos in haar brief van 19 november 2003 letterlijk het volgende:

“In uw brief doét u (opnieuw) aangifte tegen brigadier Huizenga terzake van meened, valsheid in geschrift en onzorgvuldigheid leidend tot verstoringen van eerlijke en behoorlijke processen.

Als nieuwe feiten verwijst u daarbij naar het oordeel van de korpsbeheerder en het advies van de klachtencommissie naar aanleiding van een door u ingediende klacht, alsmede een bestuursrechtelijke uitspraak in uw zaak.

Kort samengevat komen de aangevoerde nieuwe feiten hierop neer dat het door Huizenga opgemaakte proces-verbaal, nummer PLO33A/99-126991, gedateerd 31 mei 1999 op onderdelen afwijkt van het eveneens door hem opgemaakte proces-verbaal, nummer PLO33A/99-104595, afgesloten op 29 september 1999. Het eerst genoemde proces-verbaal wordt door Huizenga opgemaakt ten behoeve van de gemeente Coevorden in verband met de bestuursrechtelijke afdoening, terwijl het laatstgenoemde proces-verbaal na afronding van het opsporingonderzoek wordt opgemaakt en ingezonden aan de officier van justitie.

Op grond van de door u overlegde stukken en in aanmerking genomen het advies van de klachtencommissie van 8 juni 2001 en de uitspraak van de president van de arrondissementsrechtbank te Assen van 13 juli 1999 ben ik van oordeel dat het eerstgenoemde proces-verbaal weliswaar onvolledige en op enkele onderdelen onjuiste informatie bevat, maar dat dit geen, althans onvoldoende grond oplevert voor een verdenking ter zake meened, valsheid in geschrift of enig ander strafbaar feit. Ik zal derhalve geen strafrechtelijk onderzoek doen instellen.

De tweede brief van hoofdofficier mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos

Het zijn de Klachtencommissie onder voorzitterschap van prof. mr L.C.M. Meijers en de korpsbeheerster mevr. D. van As-Kleiweg die de vormfouten toegeven. Derhalve kan hoofdofficier mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos niet meer om deze gegevens heen en bevestigt zij de vormfouten in het eerste proces verbaal van bevindingen en vermeldt zij de verschillen tussen beide processen verbaal van bevindingen.

Mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos meldt niet dat dezelfde foute informatie, zij het met andere bewoordingen, ook in het tweede proces verbaal van bevindingen staat en dus ook onjuiste informatie bevat. Zij meldt ook niet dat zij vier jaar eerder met dezelfde informatie geheel andere conclusies heeft getrokken, namelijk dat dit een gewone gang van zaken van brigadier H.I. Huizenga is. Deze brief sturen wij als ontlastend voor de beheerder naar de Raad van State, die meldt dat de brief van na de uitspraak is en derhalve niet ontvankelijk is.

De vele aanleidingen van de inval

De aanleiding van de inval in chronologische volgorde om vooral burgemeester mr ing. B.P. Jansema in te kunnen dekken met zijn punitieve en reparatoire sancties weerspiegelt de overgang van gebruik naar handel en abstracte overlast overduidelijk.

Volgens ambtelijke bronnen op schrift is de aanleiding tot de inval achtereenvolgens:

- het drugsgebruik van F.J. Beukeveld en zijn personeel voortvloeiend uit RCID informatie door brigadier H.I. Huizenga onder ambtseed in zijn eerste proces verbaal van bevindingen opgesteld.
- De geweldsdelicten en brandstichtingen, die de afgelopen 2 jaren in en rond Coevorden plaats hebben gevonden, zoals burgemeester mr ing. B.P. Jansema in zijn brief van 28 juni 1999 aan de bestuursrechter meldt om de discotheek gesloten te

krijgen. Hierbij heeft hij het ook over de gemarkeerde pakjes, die uit één partij komen en deswege uitsluitend voor handel zijn bedoeld. In deze brief heeft burgemeester mr ing. B.P. Jansema het daarnaast over een gerechtelijk vooronderzoek, terwijl hij weet dat dit gerechtelijk vooronderzoek er niet is geweest. De officier van justitie mr D. ten Boer bevestigt namelijk deze afwezigheid. Het gevolg van dit gerechtelijk vooronderzoek is, dat de beheerder en bedrijfsleidster de eerste voorlopige voorziening over het drie maanden sluiten van de discotheek verliezen, doordat burgemeester mr ing. B.P. Jansema, dit gerechtelijk vooronderzoek jegens Beukeveld ook mondeling bij de bestuursrechter meldt. Met deze meined krijgt burgemeester mr ing. B.P. Jansema het voordeel van de twijfel, omdat de bestuursrechter niet aan waarheidvinding doet. In Deel 3 komt deze brief van 28 juni 1999 uitgebreid ter sprake.

- Naar aanleiding van ambtelijke bevindingen, onder meer gerelateerd in 3 bijgevoegde processen verbaal opgemaakt door het hoofd van de Regionale Criminele Inlichtingendienst van de Regiopolitie Drenthe, met betrekking tot het gebruik van middelen voorkomend op lijst I van de Opiumwet, is volgens brigadier H.I. Huizenga in zijn tweede proces verbaal van bevindingen over hetzelfde feitencomplex binnen getreden. Deze RCID informatie vermeldt o.a. de handel van Beukeveld en zijn dames achter de bar. Het doel van de inval is gericht op opsporing van overtredingen van de Opiumwet en in het kader van de openbare orde daar de afgelopen 2 jaar in Coevorden diverse ernstige geweldsmisdrijven zijn gepleegd door daders die kennelijk onder invloed verkeerden van middelen vermeld in de Opiumwet. De laatste twee doelen komen rechtstreeks uit de brief van burgemeester mr ing. B.P. Jansema van 28 juli 1999. Deze nieuwe aanleiding van brigadier H.I. Huizenga is dus van de burgemeester geleend. Ook het gebruik van bezoekers, personeel en Beukeveld is een aanleiding tot de inval.
- Artikel 9 Opiumwet onder verantwoording van het Openbaar Ministerie Assen vanwege gebruik én handel meldt mevr. R.S.T. van Rossem-Broos van het Openbaar Ministerie Assen op 19 november 1999.
- Op basis van artikel 13b Opiumwet in samenhang met artikel 170 en 174 Gemeentewet én overlast schrijft hoofdofficier mr D.E. Greive van hetzelfde Openbaar Ministerie Assen. Het is duidelijk dat ook hij hier de burgemeester indekt.
- Op basis van klachten meldt een intern rapport van de Provincie Drenthe, doelend op klachten vanwege de geconstateerde handel bij abstracte overlast, terwijl de discotheek op dat moment al lang weer op last van de bestuursrechter open is. In dit rapport heeft de inval op 21 mei 1999 plaats gevonden en na gedegen onderzoek is de burgemeester pas op 3 juni 1999 tot zijn onderbouwd besluit gekomen. De antidatering van de inval laat voldoende tijd voor gedegen onderzoek van burgemeester mr ing. B.P. Jansema over. Het probleem is echter dat de inval op 28 mei 1999 plaats vond en dat het gedegen onderzoek uit de bestudering van slecht 1 proces verbaal van bevindingen vol met onjuistheden en onvolkomenheden bestond.

Zoals is te lezen, liegt de overheid hier niet eensluidend, terwijl de waarheid gewoonweg te gek voor woorden is en de overheid weet dat de politie eigenmachtig op oneigenlijke gronden de discotheek onrechtmatig is binnen komen vallen, waarvan onschuldige aanwezigen de dupe zijn geworden. De reden waarom zij allerlei ongeloofwaardige en tegenstrijdige uitvluchten bedenken.

De politie te Coevorden is de politie te Heerlen ter wille

De aanleiding van de inval is een misverstand van de politie te Heerlen, die dacht dat Beukeveld naast hout en banden, drugs in zijn paardentrailer inlaadde, omdat hij toevallig in de buurt van een depot drugs kwam, waarvan de politie te Heerlen niet precies wist in welke garagebox deze lagen. Hierdoor wordt Beukeveld een verdachte, die met een grote politiemacht over de Veluwe is gevolgd. Enkele uren na thuiskomst wordt door de politie

Drenthe District Zuid zijn discotheek Lord Nelson overvallen, waarbij de politie niets vond, omdat Beukeveld part noch deel aan de spullen te Heerlen had.

Wat is er in Coevorden gevonden?

De politie te Heerlen is benieuwd naar hetgeen de inval in de discotheek Lord Nelson te Coevorden heeft opgeleverd en belt enkele uren later naar Coevorden. Van dit telefonisch contact maakt brigadier H.I. Huizenga bij de Klachtencommissie van politie op vrijwillige wijze gewag. Door deze verspreking, waar wij later bovenop gaan zitten, kan hij niet meer om dit gegeven heen. In de tweede zitting bij de Klachtencommissie van de politie komt brigadier H.I. Huizenga hierop terug en verzint hij een ander ongeloofwaardig verhaal met twee officieren van justitie te Heerlen, die niet bestaan. Om uit te sluiten dat Beukeveld drugs onderweg zou hebben verstoppt, moet de politie te Heerlen overhaast tot ontruiming van de garageboxen overgaan. Enkele dagen na de inval te Coevorden ontmantelt de politie in Heerlen een grote drugsbende, alwaar wij niets van horen, omdat wij hier niets mee te maken hebben en er vooral geen connecties tussen de politiekorpsen van Heerlen en Coevorden mogen worden gelegd.

De burgemeester in het nauw gekomen moet ook door de korpsbeheerster worden beschermd

Om burgemeester mr ing. B.P. Jansema in bescherming te nemen neemt het Openbaar Ministerie Assen pas een half jaar na de inval de verantwoordelijkheid van de inval op zich. Hierbij wordt deze burgemeester door hoofdofficier mevr mr R.S.T. van Rossem-Broos gevrijwaard van de gedragingen van zijn politie van voor en tijdens de inval.

In tegenspraak hiermee eist burgemeester mr ing. B.P. Jansema als coördinator van de politie wel zelf op alle klachten van deze politie tijdens de inval begaan af te willen handelen. Hiermee wil burgemeester mr ing. B.P. Jansema het heft in eigen handen houden. Dit is mislukt daar wij de Klachtencommissie onder voorzitterschap van prof. mr L.C.M. Meijers, die in eerste instantie hier volledig in mee is gegaan, op de wettelijke richtlijnen attenderen. Het eigenhandig afhandelen van klachten over zichzelf en zijn politie is met behulp van wettelijke bepalingen gepareerd, waardoor de korpsbeheerster mevr. D. van As-Kleiweg in beeld komt en mee gaat liegen. Haar aandeel in deze procedure is eveneens te proberen zoveel als mogelijk is in de doofpot te houden, hetgeen haar redelijk, doch niet volledig is gelukt. Dit lukt aardig, omdat haar mede ziekenhuisbestuurders drs. P. Partijn en mevr. mr A.H. Bronsvort haar mee helpen.

Desalniettemin is zij als korpsbeheerster vanaf het prille begin op de hoogte en verantwoordelijk voor alle gedragingen van haar politie en weet zij vanaf het prille begin de ware reden van binnentreden, de gang van zaken tijdens en na de inval en wordt zij door ons hier medeplichtig aan en volledige verantwoordelijk voor gesteld.

Haar leugens over het omdoen van handboeien en de aanwezigheid van een officier van justitie tijdens de inval richting de Nationale ombudsman wordt de korpsbeheerster mevr. D. van As-Kleiweg eveneens nadrukkelijk aangerekend.

Hetzelfde geldt ook voor de procedure rondom de klachtencommissie van politie onder voorzitterschap van prof. mr L.C.M. Meijers door nadrukkelijk wederhoor te weigeren, terwijl een compleet nieuw proces verbaal van bevindingen wordt aangedragen.

In het tweede proces verbaal van bevindingen meldt brigadier H.I. Huizenga dat twee inspecteurs van politie in uniform tijdens de inval aanwezig zijn. De korpsbeheerster mevr. D. van As-Kleiweg, mr R. Fernhout en mevr. mr J.E.W. van Gestel beide laatste van het Instituut Nationale ombudsman maken hier hulpofficieren van. Aldus is ook deze omissie van politie en justitie weg gemasseerd.

Nog een scala andere overheidsfunctionarissen, dan de (hoofd)officieren van justitie en medewerkers van de politie, staat burgemeester mr ing. B.P. Jansema ten dienste in het versneld gesloopt krijgen van de discotheek Lord Nelson.

De Nationale ombudsman is in deze reeds een paar keer genoemd. Hier wordt iets dieper op deze rol ingegaan. In de delen 4 en 5 komen andere overheidsfunctionarissen aan bod.

De Nationale ombudsman

Tijdens de inval zijn alle aanwezigen in de discotheek als onschuldigen op onrechtmatige wijze in aanraking met de politie gekomen. De vriendin van de undercover agente en de discotheekbeheerder Beukeveld hebben hierover klachten ingediend. Voor het onverkwikkelijk afhandelen van de klachten van beheerder Beukeveld wordt verwezen naar de twee adviezen van de Klachtencommissie van politie, de vele brieven met leugens van de politie via de korpsbeheerster mevr. D. van As-Kleiweg over het omdoen van de handboeien bij alle aanwezigen, behalve bij de hoofdverdachte Beukeveld, omdat zij hem kenden. Hij deed namelijk niemand kwaad, om aan te geven, dat iedereen behalve Beukeveld vanwege gevaar handboeien om moest hebben. Omdat hij niemand iets deed heeft de politie maar zijn discotheek overvallen. Ook wordt verwezen naar de zeer dubieuze brief van de Nationale ombudsman met als contactpersonen mr R. Fernhout en mevr. mr J.E.W. van Gestel, die op soortgelijke wijze, als elke frauderende overheidsorganisatie in deze affaire trachten eerst de beheerder Beukeveld zwart, gitzwart te maken, zodat de politie wel fouten moet maken vanwege de moeilijke en gevaarlijk omstandigheden, waarin de politie heeft geopereerd en deze fouten, daarom de politie wel moeten worden vergeven.

De Nationale ombudsman in de personen mr R. Fernhout en mevr. mr J.E.W. van Gestel verdraaien daarbij de data van de RCID informatie, zodat deze daarna van voor de inval zijn en starten vervolgens met het technisch sepot, waar ook de Nationale ombudsman de achtergrond van kent, omdat wij hen deze meerdere malen mondeling en schriftelijk hebben uiteengezet.

De brief van de korpsbeheerster van 3 juni 2001, die in opdracht van de Nationale ombudsman is geschreven, wordt daarbij geheel genegeerd, omdat deze niet in het stramien van de Nationale ombudsman in de personen mr R. Fernhout en mevr. mr J.E.W. van Gestel past. De Nationale ombudsman zal dan opdracht tot strafvervolgning van meerdere ambtenaren moeten geven en dat wil dit instituut niet.

Beukeveld heeft als enige geen handboeien om gehad omdat de Nationale ombudsman brigadier H.I. Huizenga meer gelooft dan Beukeveld (rapport NO nr 2003/377 en 2003/337). De brief van de korpsbeheerster mevr. D. van As-Kleiweg en later die van de hoofdofficier van justitie mevr. Mr R.S.T. van Rossem-Broos ten spijt, blijft de Nationale ombudsman in de personen mr R. Fernhout en mevr. mr J.E.W. van Gestel achter de liegende brigadier staan en liegt mee. Dit rapport bevat daarnaast nog meer dan 10 andere leugens, teveel om hier op in te gaan. Verwezen wordt naar separate brieven, die zeer zeker over deze leugens van de Nationale ombudsman volgen.

Bovenstaande resulteert in aangiften van mr R. Fernhout en mevr. mr J.E.W. van Gestel als individuele ambtenaren werkzaam bij de Nationale ombudsman bij het Openbaar Ministerie te Alkmaar. Alkmaar trachtte hier met een smoes onderuit te komen, doch zij zijn op hun verantwoordelijkheid, doorzendplicht en op artikel 162 Wetboek van Strafvordering geweest.

Het is helaas diep te betreuren, dat de Nationale ombudsman in de personen mr R. Fernhout en mevr. mr J.E.W. van Gestel meer dan tien leugens nodig heeft om de officieren van justitie ter plaatse, de fictieve RCID informatie en het niet boeien van de beheerder voor een buitenstaander in strijd met de waarheid geloofwaardig te maken.

Hierbij wordt de brief van 3 juli 2001 van de korpsbeheerster mevr. D. van As-Kleiweg in opdracht van de Nationale ombudsman tot stand gekomen, door de Nationale ombudsman in de personen mr R. Fernhout en mevr. mr J.E.W. van Gestel volledig genegeerd, omdat deze hen niet past.

De Nationale ombudsman in de personen mr R. Fernhout en mevr. mr J.E.W. van Gestel is duidelijk gemaakt, dat wij dit kwalijke en verwerpelijke spel door hebben en dat wij hier niet van gediend zijn. Deze brief aan de Nationale ombudsman is op Internet op de website van de Sociale Databank Nederland te lezen ([ww.sdnl.nl](http://www.sdnl.nl)).

Conclusie

Belangrijk om van dit deel 2 te onthouden is dat het enige gehanteerde proces verbaal van bevindingen over de inval valselijk is opgesteld en dat de betrokken overheidsfunctionarissen dit vanaf het begin weten en hier bewust en met voorbedachte rade naar handelen. De rol van het Openbaar Ministerie is hierbij essentieel geweest, daar enkele medewerkers actief mee deden met deze meined, valse aangifte en het technisch sepot om de handel geformaliseerd te krijgen. Het tweede proces verbaal over de inval werd hierbij genegeerd. Duidelijk is hier sprake van een criminele organisatie.

Deel 3

Onrechtmatige daden en sanctiemaatregelen die hier op voortborduren

Inleiding

In de delen 1 en 2 is aangegeven, dat politie op oneigenlijke gronden de discotheek Lord Nelson te Coevorden op 28 mei 1999 is binnengetrepen en later twee processen verbaal van bevindingen heeft aangepast om de inval te legaliseren. Zowel de politie, het Openbaar Ministerie en diverse rechters waaronder de Nationale ombudsman doen er vervolgens alles aan om deze onwetmatigheid in de doofpot te houden. Hierbij komen zij met geheel herschreven RCID rapportages, met een valse aangifte, met een dreigement om tot vervolging over te gaan en met een technisch sepot. Daarbij beschuldigen zij beheerder Beukeveld vals van het bezit van cocaïne en veroordelen zij een fictieve handelaar, die in de discotheek zou hebben gehandeld. Deze procedures gaan met een groot aantal leugens en het negeren van ontlastende informatie gepaard.

Het doel is beheerder Beukeveld juridisch monddood te maken in zijn poging de diverse sancties, die hij opgelegd kreeg, te frustreren. De drie sancties, die beheerder Beukeveld en later ook bedrijfsleidster Beukeveld-van de Belt uitsluitend op grond van het eerste proces verbaal van bevindingen over de inval ten deel vielen, worden hier beschreven.

Burgemeester mr ing. B.P. Jansema is medeplichtig

De burgemeester als lokaal eindverantwoordelijke van politie is vanuit zijn functie op de hoogte van de gedragingen van zijn lokale politie en het Openbaar Ministerie (Lokale Driehoek). Aldus kan gesteld worden, dat vanaf het begin burgemeester mr ing. B.P. Jansema de werkelijk aanleiding van de inval kent en ook weet dat deze een geheel andere is dan de twee die brigadier H.I. Huizenga in zijn processen verbaal heeft opgeschreven. De laatste verzonnen aanleiding van de inval komt daarbij geheel uit de eigen koker van burgemeester mr ing. B.P. Jansema.

Alle drie sanctiemaatregelen, die burgemeester mr ing. B.P. Jansema op basis van het eerste en enige proces verbaal van bevindingen met zelfs voor een leek aantoonbare vormfouten heeft genomen, zijn dus met voorbedachte rade genomen met de wetenschap, dat het onderhavige proces verbaal van bevindingen niet met de werkelijkheid en waarheid overeen komt.

Vanaf het begin is burgemeester mr ing. B.P. Jansema van deze feiten op de hoogte of heeft hij vanuit zijn functie van deze feiten op de hoogte kunnen zijn. In ieder geval hebben wij burgemeester mr ing. B.P. Jansema in een vroeg stadium op de hoogte gebracht van een scala aan fouten in het eerste en toen nog enige proces verbaal van bevindingen van 31 mei 1999.

Ook toen het tweede wezenlijk verschillende proces verbaal van politie uitkwam, is burgemeester mr ing. B.P. Jansema geen moment op zijn beslissingen terug gekomen. Integendeel de echte strijd met hem moest nog beginnen, ondanks de drie opgelegde sancties jegens ons.

Exploitatiewinsten

Burgemeester mr ing. B.P. Jansema wendt de inval van de politie aan om bepaalde plannen in de binnenstad Coevorden versneld voor elkaar te krijgen. Hierbij moet de discotheek verdwijnen, zodat een nieuwe weg naar het centrum kan worden aangelegd. De Rabobank kan dan zijn nieuw kantoor en de burgemeester zijn nieuw gemeentehuis bouwen. De opzet geschiedt in samenhang met de eigenaresse van het pand alwaar de discotheek zich in bevindt. Contactpersoon voor de eigenaresse is mevr. Adema-Hoyer in de hoedanigheid van de vrouw van een notaris te Leeuwarden.

Meineed, afwezigheid van wettelijke richtlijnen en niet eensluidend liegen, daarbij het accent verschuiven van strafrecht naar bestuursrecht vormen de discutabele en verwijtbare basissen, waarop burgemeester mr ing. B.P. Jansema zijn diverse bestuursdwangmaatregelen baseert en deze ten koste van een scala aan andere wetovertredingen doorvoert. Hierbij krijgt hij hulp van diverse overheidsfunctionarissen, waaronder politie, justitie, provincie Drenthe en de Keuringdienst van waren. Enkele van deze personen zijn wij reeds tegengekomen zoals brigadier H.I. Huizenga, hoofd RCID A. Vries, officier D. ten Boer en hoofdofficier mevr. R.S.T. van Rossem-Broos. Een paar hoge functionarissen van de provincie Drenthe volgen nog.

De eerste punitieve en reparatoire sancties

Op 2 juni 1999 moet beheerder Beukeveld naar aanleiding van de inval van 28 mei 1999 bij burgemeester mr ing. B.P. Jansema komen, die hem meldt dat de discotheek voor een periode van drie maanden wordt gesloten naar aanleiding van hetgeen in het proces verbaal van bevindingen staat.

Deze sanctie kennen de beheerder en bedrijfsleidster al, omdat burgemeester mr ing. B.P. Jansema 's morgens actief op alle scholen in Coevorden rond heeft laten roepen, dat de discotheek Lord Nelson vanwege handel in cocaïne voor een periode van drie maanden zou worden gesloten.

Bij deze punitieve sanctie, gebaseerd op actieve verstrekking van valse informatie door burgemeester mr ing. B.P. Jansema aan het publiek, in strijd met het onschuldbeginsel, komt geen rechter aan te pas en worden de beheerder en bedrijfsleidster op sociaal, economisch, psychisch en financieel gebied in een kleine woongemeenschap onschuldig gestraft voor feiten, die nimmer plaats hebben gevonden.

De reparatoire sluitingssanctie van slechts drie maanden, in plaats van een jaar, wordt de beheerder opgelegd, omdat de gemeente Coevorden geen geldige Algemene Plaatselijke Verordening heeft, die deze sluiting bij wet regelt.

Deze sluitingssanctie, bij afwezigheid van wettelijke voorschriften, is volgens burgemeester mr ing. B.P. Jansema geheel te wijten aan eigen handelen van beheerder Beukeveld. Het vreemde is dat bij deze sluitingssanctie de bedrijfsleidster volledig buiten beeld van de overheid blijft. Dit terwijl de Drank- en Horecawet (oud) voorschrijft, dat de bedrijfsleidster schriftelijk van de sluiting op de hoogte moet worden gesteld. Daarbij moet haar gelegenheid worden gegeven maatregel ter preventie te kunnen nemen, alvorens tot dwang mag worden overgegaan.

De tweede reparatoire sanctie op rij

Bij afwezigheid van wettelijke voorschriften duurt deze reparatoire sanctie "slechts" drie maanden en leidt dit niet tot het voortijdig einde van de discotheek, waardoor het Rabobank kantoor en het gemeentehuis niet kunnen worden gebouwd. Hierop wordt bedacht dat met onmiddellijke ingang de horecavergunningen van de beheerder en later ook die van de bedrijfsleidster moeten worden ingetrokken vanwege feiten, die zich in de discotheek hebben voorgedaan en die tot abstracte overlast zullen leiden met grote kans op herhaling. De vergunningen van de beheerder en die van de bedrijfsleidster worden dan met onmiddellijke ingang ingetrokken. Deze reparatoire intrekkingssanctie vindt plaats op het moment, dat de eerste reparatoire sluitingssanctie nog van kracht is. Ook hier wordt de bedrijfsleidster geen gelegenheid geboden maatregelen te nemen. Direct wordt tot dwang overgegaan.

Conclusie

Binnen anderhalf maand na de inval vallen beheerder en bedrijfsleidster een drietal bestuurlijke sancties ten deel (1 punitieve en 2 reparatoire) op grond van een vervalst proces verbaal van bevindingen. De valse aangifte, dreiging tot strafvervolgning, dagvaarding en het vervalst technisch sepot, als druk op de nieuwbouwplannen, moeten nog komen.

Het vergiftigen van dieren, het zoeken naar milieuovertredingen en de eenzijdige actie van de Rabobank de gehele hypotheek binnen een week op te eisen, volgden toen de bestuurlijke acties geen of te weinig rendement opleverden.

Mr W. Sleijfer en zijn collega's in de gecombineerde functie van advocaat van burgemeester mr ing. B.P. Jansema, de gemeente Coevorden, van ambtenaar mr J. Buurman werkzaam bij de gemeente Coevorden en de verhuurster van het pand (gemachtigde mevr. Adema-Hoyer te Leeuwarden) zorgt na het persoonlijk overhandigen van gesloten enveloppen aan bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg ervoor, dat later de bedrijfsleidster en beheerder uit het pand worden gezet, omdat zij mede door zijn toedoen geen horecaverunningen meer hebben. Dit gebeurt op 5 maart 2003. Tot die tijd is de discotheek Lord Nelson af en toe gewoon open. Ondanks verwoede pogingen van de zijde van politie komt in deze ruim drie jaren geen belastende informatie over de discotheek bij de politie binnen.

Abstracte overlast bij een discotheek, die in opdracht van de bestuursrechter en met toestemming van de burgemeester allang weer open is

Op 2 en 3 juni 1999 zijn de eerste sancties uit hetzelfde feitencomplex van burgemeester mr ing. B.P. Jansema binnen en op 14 juli 1999 het onmiddellijk intrekken van de horecaverunningen op basis van abstracte overlast, als tweede reparatoire sanctie op rij, terwijl de discotheek op 4 september 1999 weer open moet en open is. Daarbij mag de vergunning van beheerder Beukeveld van de bestuursrechter pas worden ingetrokken als de beheerder en bedrijfsleidster iets vallen te verwijten. Toch worden de vergunningen anderhalf jaar later onmiddellijk met terugwerkende kracht ingetrokken, doch durven zij dit niet openlijk te doen en daarom blijft de discotheek open. Alleen de loop naar de discotheek is verstoord hetgeen de primaire bedoeling van burgemeester mr ing. B.P. Jansema is geweest.

Wat valt de beheerder en later ook de bedrijfsleidster te verwijten en welk strafbaar feit is in de discotheek gepleegd, zodat hun horecaverunningen onmiddellijk in moeten worden getrokken en deze eigenlijk pas twee en half jaar later met terugwerkende kracht onmiddellijk worden ingetrokken? Niets van dit alles en toch worden hun vergunningen jaren later onmiddellijk met terugwerkende kracht ingetrokken op grond van het collegebesluit van 14 juli 1999, dat vanwege de rechtelijke uitspraak tijdens de tweede voorlopige voorziening op 2 september 1999 niet meer rechtsgeldig is.

Door de heropening op 4 september 1999 op basis van een nieuw besluit van de burgemeester mr ing. B.P. Jansema en zijn wethouders geldt namelijk het oude besluit van 14 juli 1999 niet meer. Dit wordt gewoon in het geniep door iedereen genegeerd. Hoe is dit in zijn werk gegaan?

De tweede bestuursdwangbrief vanuit hetzelfde feitencomplex

Op basis van artikel 31 lid 1 onder d Drank en Horecawet moet de horecaverunning imperatief worden ingetrokken, als zich feiten voor hebben gedaan, die het aannemelijk maken, dat er gevaar bestaat voor verstoring van de openbare orde. Met zo'n soort zin worden beide horecaverunningen ingetrokken.

Letterlijk staat in de bestuursdwangbrief van burgemeester mr ing. B.P. Jansema van 14 juli 1999 het volgende:

“Geachte heer en mevrouw Beukeveld,
Hierbij trekken wij de op 13 maart 1997 in het kader van artikel 3, eerste lid. sub a, van de Drank- en Horecawet verleende vergunning voor de horeca-inrichting "Lord-Nelson" in. Dit besluit is genomen naar aanleiding van een voorstel van de burgemeester als bedoeld in artikel 32, eerste lid. van de Drank en Horecawet. Een afschrift van dit voorstel treft u bijgaand aan.

De bevoegdheid voor het besluit tot intrekking van de vergunning ontlenden wij aan artikel 31, lid 1, sub d van de Drank- en Horecawet. Dit artikel bepaalt dat een vergunning wordt ingetrokken indien zich in de betrokken inrichting feiten hebben voorgedaan, die de vrees

wettigen, dat het van kracht blijven der vergunning gevaar zou opleveren voor de openbare orde, veiligheid of zedelijkheid. Wij zijn van mening dat er zich in de horeca-inrichting dergelijke feiten hebben voorgedaan.

Blijkens vaste jurisprudentie, zoals onder andere neergelegd in de uitspraak van de Afdeling bestuursrecht Raad van State d.d. 4 april 1996 levert de handel in harddrugs in een inrichting een wettige vrees op dat het van kracht blijven van een vergunning gevaar oplevert voor de openbare orde, veiligheid of zedelijkheid.

Dit is nogmaals bevestigd in de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State dd 21 juni 1997 (gemeente Vaals).

Dat er in uw horeca-inrichting sprake is van handel in harddrugs baseren wij op gegevens uit processen verbaal die opgemaakt zijn naar aanleiding van een inval op 28 mei 1999 in uw horeca-inrichting. Daaruit blijkt dat in totaal 15 gram cocaïne is aangetroffen en wel bij drie personen 1 pakketje cocaïne, bij één persoon 3 pakketjes en bij één persoon 11 zakjes cocaïne en een zakje met 13 puntjes. Verder wordt cocaïne (2 pakketjes) aangetroffen in een jasje, gelegen in het magazijn, op de grond (een flesje cocaïne) en tenslotte lag achter de bar een handtas met onder meer 2 pakketjes cocaïne en 2 pakketjes cocaïne los in een kast. Bij één van de bezoekers van het café, die van zich zelf zegt dat hij het café regelmatig bezoekt, is een hoeveelheid cocaïne gevonden, die ruim de gebruikelijke hoeveelheid voor eigen gebruik overtreft. Wij menen dat op basis van het aanwezig hebben van een dergelijke hoeveelheid cocaïne aangenomen kan worden dat deze hoeveelheid in belangrijke mate bestemd is voor de handel.

U draagt als bedrijfsleider c.q. beheerder van het café een zekere verantwoordelijkheid voor de gang van zaken in het café. Het is u aan te rekenen dat in het café, verspreid over meerdere personen en verschillende plaatsen, in totaal ongeveer 15 gram cocaïne is aangetroffen. Een indicatie voor het aanwezig zijn van cocaïne voor de handel acht de president verder gelegen in het feit dat de cocaïne op meerdere plaatsen in het café is gevonden. Voorts is van belang dat cocaïne wordt aangetroffen bij personen die gerekend kunnen worden tot de zeer vaste klantenkring, aan wie ook het incidenteel verrichten van enkele werkzaamheden wordt toevertrouwd. Wij menen dat het aan u tenminste is toe te rekenen dat u onvoldoende alert bent geweest op het voorkomen van een situatie zoals hiervoor is omschreven.

De bovengenoemde gegevens hebben de burgemeester van deze gemeente aanleiding gegeven gebruik te maken van de bevoegdheid voor toepassing van bestuursdwang als bedoeld in artikel 13b van de Opiumwet. De president van de Arrondissementsrecht te Assen acht in zijn beslissing van 13 juli 1999 dat het voldoende aannemelijk is geworden dat aan de voorwaarden van artikel 13b Opiumwet is voldaan. Deze beslissingen bevestigen naar onze mening de hierboven genoemde feiten en omstandigheden met betrekking tot handel in harddrugs.

Ondanks het feit dat uw horeca-inrichting op basis van artikel 13b van de Opiumwet gesloten is, zijn wij van mening dat er nog steeds vrees, voor gevaar van de openbare orde, veiligheid of zedelijkheid bestaat.

Daartoe baseren wij ons op een uitspraak van de Afdeling Rechtspraak Raad van State van 16 mei 1991.

Omtrent het voornemen tot intrekking van de drank- en horecaverunning bent u op woensdag 7 juli 1999 te 11.00 uur gehoord. Een afschrift van het verslag van deze hoorzitting treft u bijgaand aan. Wij zijn van mening dat u tijdens deze hoorzitting geen feiten of omstandigheden naar voren heeft gebracht op grond waarvan afgezien zou moeten worden van intrekking van de onderhavige vergunning.

Gelet op artikel 31, lid 6, van de Drank- en Horecawet bepalen wij hierbij dat deze beschikking tot intrekking van de vergunning terstond van kracht is. Gelet op de ernst van de situatie achten wij het namelijk ongewenst dat de werking van deze beschikking zou worden opgeschort totdat de beroepstermijn is verstreken of, indien beroep wordt ingesteld, op het beroep is beslist.

Wij wijzen u erop dat u binnen 6 weken na de dag van verzending van dit besluit beroep kunt instellen bij het college van Gedeputeerde Staten van Drenthe, Postbus 122, 9400 AC Assen. Indien beroep wordt ingesteld kan een verzoek tot voorlopige voorziening worden gevraagd aan de president van de sector Bestuursrecht van de rechtbank te Assen.

Volledigheidshalve wijzen wij u tenslotte nog op het bepaalde in artikel 5 van het "Besluit eisen zedelijk gedrag Drank- en Horecawet". **Daarin staat dat u 5 jaar lang niet aan de**

bepalingen van dat besluit voldoet. Dit gegeven is een grond voor de weigering van een vergunning in het kader van de Drank- en Horecawet.
Hoogachtend. Burgemeester en wethouders van Coevorden, de secretaris en burgemeester."

De burgemeester op de stoel van de rechter

Volledigheidshalve verklaren burgemeester en de wethouders op de stoel van de rechter beheerder en bedrijfsleidster hier schuldig aan onzedelijk gedrag vanwege handel, waardoor zij gedurende 5 jaren geen horecaverunning meer kunnen aanvragen. Het college vindt dat dit gegeven in artikel 5 van de Drank en Horecawet staat vermeld.

Later krijgen zij van de bestuursrechter en van mevr. mr M.A. Brouwer in de functie van ambtenaar van de provincie Drenthe het verwijt geen nieuwe vergunningen te hebben aangevraagd.

Ook in deze tweede bestuursdwangbrief wordt hen geen waarschuwing gegeven of een alternatief geboden om de situatie aan de wet aan te passen.

Meteen wordt voor een periode van vijf jaren met onmiddellijke ingang vanwege onzedelijk gedrag de vergunning geweigerd, dit terwijl hen niets valt te verwijten, zie als ondersteuning de uitspraken van de Raad van State. De tijdsduur tussen de fictieve overtreding en de sanctie is anderhalf maand hetgeen niet getuigt van enige urgentie. Daarnaast is de discotheek gesloten en kan vanuit deze situatie geen dreiging tot een recidief voortkomen.

De gebruikersruimte wordt in zijn geheel niet meer genoemd, dit terwijl deze ruimte twee weken geleden nog prominent in de brief van 28 juni 1999 richting de bestuursrechter wordt aangehaald.

Opvallend in deze brief is dat hier het accent volledig op de handel wordt gelegd, dit terwijl in het onderhavig proces verbaal van bevindingen, waar naar wordt verwezen, met geen woord over deze handel wordt gesproken en de politie tijdens de inval geen handel heeft geconstateerd.

Op basis van gebruik van Beukeveld en zijn personeel is binnen getreden. Handel kwam toen nog niet bij politie op en door de inval is de politie hier ook niet opgekomen. Hieruit kan de conclusie worden getrokken, dat de politie tijdens en voor de inval geen handel heeft waargenomen. Derhalve is er geen sprake van handel. Van deze gegevens is burgemeester mr ing. B.P. Jansema volledig op de hoogte.

Ook na de heropening op 4 september 1999 heeft de politie bij zijn drie interne inspecties geen bezit en handel waargenomen. De waarschijnlijkheid van handel met een kans op herhaling is dan klein, zeer klein.

Burgemeester mr ing. B.P. Jansema is toch een geheel andere mening toegedaan en hij schrijft, dat hij op basis van het proces verbaal van 31 mei 1999 op handel komt en dat het gevaar, dat deze handel met zich mee brengt hem noodzaakt om ook de vergunningen in te trekken. **Letterlijk schrijft hij, hier nogmaals aanhalend:**

"Ondanks het feit dat uw horeca-inrichting op basis van artikel 13b van de Opiumwet gesloten is, zijn wij van mening dat er nog steeds vrees, voor gevaar van de openbare orde, veiligheid of zedelijkheid bestaat."

Dit op basis van één proces verbaal van bevindingen waarvan de burgemeester mr ing. B.P. Jansema op dat moment weet, dat deze op meened is gebaseerd. Daarnaast weet hij, dat hij de beheerder en bedrijfsleidster twee reparatoire sancties uit een en hetzelfde feitencomplex oplegt. Hij weet ook dat de aanleiding van een eenmalige tip uit Heerlen komt en in principe de discotheek Lord Nelson hier niets mee te maken heeft. Van de discotheek is daarnaast geen eerder proces verbaal bekend. Hij wil alleen het pand, om hiermee geld te verdienen.

Het aantal personen met cocaïne en de “veroordeelde” handelaar

In deze brief van 14 juli 1999 worden vijf personen genoemd, die middelen bij zich zouden hebben gehad. In het onderhavige proces verbaal waar naar wordt verwezen, zijn dat er zeven. Dit terwijl de persoon met de fictieve handelshoeveelheid en beheerder Beukeveld niet eens in dit proces verbaal van bevindingen worden genoemd.

Om burgemeester mr ing. B.P. Jansema met zijn reparatoire bestuurssancties te steunen wordt daarom de persoon met de fictieve handelshoeveelheid in het herschreven proces verbaal van bevindingen opgevoerd en later fictief door de rechter veroordeeld.

Beukeveld als cocaïnebezitter wordt daarbij niet genoemd, doch krijgt wel een aangifte van middelenbezit, een dagvaarding tot strafvervolgning over te gaan en daarna een technisch sepot met de strekking dat duidelijk is dat hij tijdens de inval cocaïne in bezit heeft gehad. Dit gebeurt pas nadat de discotheek weer open is en op deze wijze de discotheek niet in handen van de burgemeester valt. Hier moet dus duidelijk iets aan worden gedaan. Verschillende ambtenaren zijn burgemeester mr ing. B.P. Jansema daarbij behulpzaam.

Het zijn burgemeester mr ing. B.P. Jansema en de wethouders van Coevorden, die schriftelijk het eerst met deze fictieve handelspersoon komen en hiermee eerlijke en behoorlijke processen verstoren. Hetzelfde gebeurt ook met enkele feiten, die burgemeester mr ing. B.P. Jansema in zijn brief van 28 juni 1999 richting de rechtbank aanhaalt en die later op dezelfde wijze in het herschreven proces verbaal van 29 september 1999 terechtkomen. Hierbij doet burgemeester mr ing. B.P. Jansema voorkomen, alsof deze gegevens reeds in het proces verbaal van bevindingen van 31 mei 1999 staan vermeld.

Eerste pleitnota gemeente Coevorden inzake de voorlopige voorziening voor het sluiten van de discotheek

In de brief van burgemeester mr ing. B.P. Jansema van 28 juni 1999 aan de bestuursrechter staat letterlijk:

“Ad D. Getrokken conclusie "handel in harddrugs".

In tegenstelling tot het gestelde in het bezwaarschrift ben ik van mening dat mijn conclusie wel op correcte gronden is genomen. Op diverse plaatsen in de onderhavige horeca- inrichting is de cocaïne immers aangetroffen. Niet staande gehouden kan worden dat deze cocaïne alleen in bezit is van op dat moment toevallig aanwezige bezoekers.

De cocaïne is aangetroffen in een jaszak in een magazijnruimte welke afgesloten is middels een deur en niet voor het publiek toegankelijk is. Daarnaast wordt achter de bar in een handtas van mevrouw JJ cocaïne gevonden. Op het moment van de inval bevond de eigenaresse van deze handtas mevrouw JJ zich ook achter de bar. Volgens de heer Beukeveld is mevrouw JJ toevallig op die plek aanwezig om een pilsje te tappen en voor het wisselen van muziek. Tenslotte wordt cocaïne in een kast achter de bar aangetroffen.

Opmerkelijk is dat op de pakketjes die aangetroffen zijn in de jaszak, de handtas en de kast achter de bar identieke aantekeningen stonden. Daaruit heb ik de conclusie getrokken dat ze uit een en dezelfde partij afkomstig zijn.

De **gebruikersruimte** alsmede de plaatsen waar de cocaïne in de horeca-inrichting is aangetroffen, en het feit dat **de pakketjes uit een en dezelfde partij afkomstig zijn**, geven mij nog steeds de overtuiging dat er sprake is van een horecabedrijf waar drugs verhandeld en gebruikt worden.

De inval in "Lord Nelson" is een geplande actie welke een rechtstreeks gevolg is van informatie welke verkregen is uit lopende onderzoeken in het kader van een gerechtelijk vooronderzoek. Dit vooronderzoek, naar de handel in middelen welke voorkomen op lijst I van de Opiumwet is een reactie op het feit dat de afgelopen 2 jaar in Coevorden diverse ernstige geweldsmisdrijven alsmede brandstichtingen zijn gepleegd waarbij naderhand bleek dat de dader(s) cocaïne hadden gebruikt en met name door dat gebruik tot hun daden zijn gekomen.

Behoudens deze feiten, **welke mij zijn aangereikt in het proces-verbaal van 31 mei 1999 van rechercheur verdovende middelen de heer H.I. Huizenga** is mij ten aanzien van het **Gerechtelijk Vooronderzoek geen nadere informatie bekend.[..]**

Inmiddels heeft het college van burgemeester en wethouders de raad een voorstel gedaan om de APV aan te passen aan de gewijzigde wet- en regelgeving na de invoering van de wet Damocles. Van deze gelegenheid is voorts gebruik gemaakt de raad een voorstel te doen het college van burgemeester en wethouders de bevoegdheid te verlenen om in het belang van openbare orde, het woon- en leefklimaat, de veiligheid, zedelijkheid en gezondheid nadere (beleids)regels te stellen ter beteugeling en beheersing van drugsoverlast in en rond horecabedrijven.

Voor de goede orde deel ik u tenslotte nog mede dat ik in overleg met de inspecteur voor de Drankwetgeving besloten heb het college van burgemeester en wethouders van deze gemeente voor te stellen de **aan de heer Beukeveld** in het kader van de Drank en Horeca wet verleende vergunning in te trekken.

Resumerend ben ik van mening dat in het bezwaarschrift of het verzoek om een voorlopige voorziening feiten of omstandigheden naar voren worden gebracht op basis waarvan de getroffen bestuurlijke maatregelen gedaan gemaakt moet worden.

Ik adviseer u dan ook het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening ten aanzien van mijn besluit (niet van mijn ambtgenoot van de gemeente Assen, zoals wellicht abusievelijk in het verzoek is vermeld) af te wijzen.

Ons commentaar op dit gedeelte van de brief van 23 juni 1999

Alleen de vergunning van beheerder Beukeveld wordt hier ingetrokken, terwijl de bedrijfsleidster in haar geheel niet wordt genoemd. Dat gebeurt pas twee weken later. Met name de hoeveelheden cocaïne, die de personen krijgen toebedeeld, variëren per brief en per uitspraak en is op zich een aparte studie waard, waarbij van enige consistentie absoluut geen sprake is. De pakjes in het magazijn en achter de bar krijgen daarbij verschillende eigenaren. Indien noodzakelijk kunnen wij een scala aan brieven en gerechtelijke uitspraken tonen, waarin geen een keer een zelfde hoeveelheid middelen, locaties en eigenaren wordt genoemd.

Geen geldige APV

In deze brief van 28 juni 1999 geeft de burgemeester mr ing. B.P. Jansema nogmaals toe, dat hij ten tijde van de sluiting geen geldige APV heeft om de discotheek te sluiten. De eerste keer staat dit vermeld in zijn bestuursdwangbrief van 3 juni 1999.

De gemarkeerde pakjes worden maar eenmalig door de overheid aangehaald en daarna voorgoed verzwegen. Over een gerechtelijk analytisch rapport van de in beslag genomen spullen wordt niet gerept. Foto's van de in beslag genomen spullen zijn daarnaast door officier van justitie mr D. ten Boer vernietigd.

De gebruikersruimte komt te prominent ter sprake

In deze brief van 28 juni 1999 heeft burgemeester mr ing. B.P. Jansema het nog over een gebruikersruimte. In de brief van 14 juli 1999 wordt deze ruimte niet meer genoemd. Binnen veertien dagen is de gebruikersruimte voorgoed verdwenen en wordt deze niet meer in enige briefwisseling van hem aangehaald. Alleen brigadier H.I. Huizenga heeft nu een groot probleem. In het tweede herziene proces verbaal van bevindingen is brigadier H.I. Huizenga wel verplicht om op deze gebruikersruimte terug te komen, omdat deze ruimte een te prominente rol in het eerste proces verbaal heeft gekregen, dat hij daar niet zomaar om heen kan. Hij meldt dan ook beide keren, dat hij deze ruimte gericht heeft doorzocht.

Geplande actie die vanwege 2 jaren van overlast plaats moet vinden

Burgemeester mr ing. B.P. Jansema heeft het hier over een geplande actie welke rechtstreeks het gevolg is van lopende onderzoeken in het kader van Gerechtelijk Vooronderzoek (in zijn brief met hoofdletters geschreven), die zijn aangereikt in het proces verbaal van 31 mei 1999.

In dit proces verbaal wordt echter geen melding van een gerechtelijk vooronderzoek gemaakt. Burgemeester mr ing. B.P. Jansema is zelf de persoon, die met deze leugen komt en hiermee eerlijke en behoorlijke procedures bij de rechtbanken verstoort. Door deze

melding van het gerechtelijk vooronderzoek in geschrift en woord tijdens de zitting (meineed) wordt de eerste voorlopige voorziening verloren en blijft de discotheek dicht.

“Geplande actie met dagenlange voorbereiding onder supervisie van het OM”

Deze geplande actie van burgemeester mr ing. B.P. Jansema houdt juridisch in, dat op basis van een gerechtelijk vooronderzoek en met medewerking van een rechter-commissaris met diens bevindingen en goedkeuring tot de inval over is gegaan. Met deze feiten zou dan het strafrecht moeten worden bewandeld en zou op basis van artikel 6 EVRM aan waarheidvinding moeten worden gedaan, hetgeen hier niet passend is. Derhalve meldt de officier mr D. ten Boer dus op 29 september 1999, dat jegens Beukeveld geen gerechtelijk vooronderzoek heeft gelopen, waardoor de gehele procedure via bestuursrecht kan worden afgehandeld en zij alles naar eigen hand kunnen zetten, hetgeen geschiedt. Daarbij meldt hoofdofficier mevr mr R.S.T. van Rossem-Broos later, dat onder leiding van het Openbaar Ministerie tot deze actie is overgegaan om burgemeester mr ing. B.P. Jansema in bescherming te nemen.

Daarnaast meldt brigadier H.I. Huizenga op 30 september 1999 bij de Klachtencommissie van politie, dat de inval bij Beukeveld dagen aan voorbereiding heeft gekost. Waarom dan geen rechter-commissaris hiervan op de hoogte is en geen officier van justitie lijfelijk aanwezig is geweest, naast de afwezigheid van een machtiging is merkwaardig.

Ontwikkelingen infrastructuur centrum Coevorden

Opvallend is verder dat burgemeester mr ing. B.P. Jansema op het moment van de brief van 28 juni 1999 tweemaal in de Staatscourant laat schrijven, dat zienswijzen over het bestemmingsplan Wilhelminasingel te Coevorden kunnen worden ingediend.

Vanwege de infrastructuur kunnen deze en andere bestemmingsplannen in het centrum van Coevorden alleen maar slagen, als de discotheek Lord Nelson is afgebroken.

Na burgemeester mr ing. B.P. Jansema in een persoonlijk gesprek op 24 september 1999 binnen 10 minuten op drie leugens te hebben geattendeerd, waarbij een van deze leugens zijn uitspraak is, dat hij van geen bouwplannen rondom de discotheek afweet, gaat hij onverdroten door met het intrekken van de horecaverGUNningen tot aan 5 maart 2003 aan toe, als op dat moment de discotheek met behulp van de gerechtsdeurwaarder in strijd met artikel 3a Gerechtsdeurwaarderwet op vreedzame wijze wordt ontruimd.

Leugens over bouw- en afbraakplannen rondom de discotheek

Op 28 september 1999 schrijft burgemeester mr ing. B.P. Jansema de volgende leugens over de bouwactiviteiten rondom de discotheek:

“Naar aanleiding van ons gesprek van 24 september 1999 heb ik een onderzoek ingesteld naar uw bewering dat de gemeente Coevorden vanuit planologisch oogpunt belang zou hebben bij het perceel Schoolstraat 18 te Coevorden.

De door u overgelegde kaart is een onderdeel van het bestemmingsplan "Binnenstad" zoals dat op 12 juli 1982 door de gemeenteraad van Coevorden is vastgesteld. Het college van Gedeputeerde Staten van Drenthe hebben dit plan bij besluit van 4 oktober 1983 goedgekeurd. Het plan is in werking getreden na een Koninklijk Besluit van 10 april 1986. *In dit bestemmingsplan heeft het perceel Schoolstraat 18 een horecabestemming. Van een wijziging van die bestemming is geen sprake en is ook thans niet aan de orde.*

Achterliggende gedachte voor de totstandkoming van dit bestemmingsplan is het onderhavige gebied aan te pakken in verband met een aldaar gelegen machinefabriek. Dit heeft echter niet tot resultaat geleid. De machinefabriek is nog steeds op dezelfde plaats gevestigd. Wel is in het kader van dit plan een klein aantal nieuwbouw woningen in dit gebied gerealiseerd. Vanuit planologisch oogpunt bestaat er op dit moment geen enkele aanleiding om actief gronden en of gebouwen in dit gebied aan te kopen. In elk geval de laatste 12 jaar is geen activiteit in die richting ondernomen.

Uw aanbod om het perceel Schoolstraat 18 te Coevorden aan de gemeente te verkopen, om daarmee uit de door u waargenomen impasse rond Lord Nelson te geraken, wordt dan ook niet in overweging genomen.

Commentaar op de brief

In het bestemmingplan Wilhelminasingel, dat op datzelfde moment ter goedkeuring bij de gemeenteraad ligt, is de discotheek Lord Nelson inmiddels op alle kaarten weggesaneerd, zodat ruimte vrij is gekomen voor een ingetekende ontsluitingsweg naar de Markt in Coevorden. Deze weg staat op deze en andere tekeningen ingetekend en loopt precies over de oude plaats van de discotheek. Voor het slagen van het bestemmingsplan Wilhelminasingel en andere bestemmingsplannen in het centrum van Coevorden is deze ontsluitingsweg essentieel, derhalve moet de discotheek weg, waarvoor wordt zorggedragen.

De definitieve loop van klanten moet worden verstoord

In dit kader schrijft burgemeester mr ing. B.P. Jansema in zijn eerste bestuursdwangbrief van 3 juni 1999 reeds het volgende, daarbij duidelijk aangevend, dat het niet om drugsklanten, doch om alle klanten gaat, die niet meer in de discotheek mogen komen. Het woord drugs staat daarbij duidelijk tussen aanhalingstekens en drugs is dus bijzaak. Hoofdzaak is alle klanten naar de discotheek Lord Nelson definitief te weigeren. Dit lukt slechts tijdelijk met de sluiting, derhalve moet hier met het behulp van de vergunningen iets op worden gevonden, omdat de aanpak via bedrijfsonveiligheid tweemaal achter elkaar mislukt.

Letterlijk staat in de brief van 3 juni 1999 van burgemeester mr ing. B.P. Jansema hierover:

Ten aanzien van de tijdsduur van de maatregel wijs ik erop de bedoeling te hebben de loop van potentiële (drugs-)klanten naar uw horecabedrijf definitief te verstoren. Het enkele feit dat deze gemeente (nog) niet beschikt over beleidsregels waarin is aangegeven welke maatregelen getroffen worden bij het aantreffen van drugs in horeca-inrichtingen hebben mij doen besluiten uw horeca-inrichting niet voor 1 jaar (zoals in gemeenten die wel over dergelijke beleidsregels beschikken de standaardtermijn is) maar slechts voor 3 maanden te sluiten. [..]

Voorts zal een nader onderzoek ingesteld worden door de afdeling Bouwtoezicht en de Brandweer van deze gemeente om vast te stellen of uw bedrijf aan de bouwtechnische en brandveiligheidseisen voldoet. Indien er grote gebreken geconstateerd worden, zult u deze binnen genoemde termijn van 3 maanden moeten herstellen, omdat dit wellicht aanleiding kan vormen om uw bedrijf niet na 3 maanden te heropenen.

Duidelijk is dat de potentiële loop van klanten naar de discotheek moet worden verstoord. De aanpak via brandveiligheid en bouwtechnische problemen de discotheek gesloten te krijgen mislukt, omdat het lokale hoofd van de brandweer zich als een van de weinig integere ambtenaren in deze affaire zich niet voor de kar van burgemeester mr ing. B.P. Jansema laat spannen. Om deze redenen moeten andere wegen worden gezocht om de discotheek gesloopt te krijgen. Met behulp van hogere beroepsorganen lukt dit.

In deze brief schrijft mr ing. B.P. Jansema dat hij geen beleidsregels heeft hoe om te gaan met drugs in horecapanden. Toch past hij op deze wijze bestuursdwang toe in de hoop dat de rechter dit accepteert. In strijd met de wet accepteren de bestuursrechters en 12 leden van de Raad van State dit.

De malversaties rondom de drie sancties zijn slechts voorboden van het echte onrechtmatige werk dat er aan komt. Om de vele malversaties rondom de drie sancties uit hetzelfde feitencomplex in zijn ware context te kunnen plaatsen, volgt hieronder een overzicht hoe tijdens een artikel 13b Opiumwet procedure moet worden gehandeld.

Aanvullende informatie over artikel 13b Opiumwet

Achtergrond informatie over artikel 13b Opiumwet

(bron: www.sidv.nl/cannabis/lokaal_beleid/opiumwet13b.htm).

Deze achtergrond informatie wordt gegeven om de lezer het grote verschil tussen hetgeen behoort en onze praktijk te laten proeven.

Op grond van artikel 13b Opiumwet, ook wel de wet Damocles genoemd, heeft de burgemeester één juridisch instrument voor bestuurlijke sancties tegen drugshandel in alle 'voor publiek toegankelijke lokalen'.

Wettekst artikel 13b Opiumwet luidt:

Lid 1 De burgemeester is bevoegd tot toepassing van bestuursdwang indien in voor het publiek toegankelijke lokalen en daarbij behorende erven een middel bedoeld in artikel 2 of 3 wordt verkocht, afgeleverd of verstrekt, **dan wel daartoe aanwezig is.**

Bestuursdwangbevoegdheid is een discretionaire bevoegdheid. Dit betekent dat het gebruik van deze bevoegdheid geen verplichting is.

Uit de jurisprudentie blijkt dat aan de motivering hoge eisen worden gesteld, omdat de toepassing van bestuursdwang zeer ingrijpende gevolgen voor de betrokkenen kan hebben.

Gebruikmaken van de bestuursdwangaanschrijving wordt pas toelaatbaar geacht wanneer:

- er sprake is van een verboden situatie en/of een overtreding van een wettelijk voorschrift;
- én het belang van daadwerkelijk optreden zorgvuldig wordt gemotiveerd;
- én de op te leggen maatregel in redelijke verhouding staat met de overtreding (met andere woorden dat is voldaan aan de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit).

Het is dus noodzakelijk om in het lokaal drugsbeleid te formuleren onder welke omstandigheden en op welke wijze gebruik zal worden gemaakt van de bestuursdwangbevoegdheid.

Dat beleid komt tot stand met inachtneming van de uitgangspunten van het landelijke drugsbeleid en in samenspraak met het OM, politie en omliggende gemeenten.

Stappenplan

Het sluitingsbevel is een besluit in de zin van de Awb en dient derhalve aan allerhande procedurele vereisten te voldoen en komt via een stappenplan tot stand.

De hieronder beschreven stappen zijn uit het boek *De Wet 'Damocles'* :

bestuursdwangbevoegdheid in artikel 13b Opiumwet, een publicatie van het Sidv uit 1999.

Stap 1: voorbereiding

Het besluit tot toepassing bestuursdwang of de last onder bestuursdwang moet zorgvuldig worden voorbereid (artikel 3:2 Awb).

De burgemeester neemt het besluit op basis van een behoorlijk 'dossier', waaruit de overtreding blijkt. Hij beschikt over feiten die vastgesteld zijn door (politie)ambtenaren. Het besluit kan niet worden gebaseerd op louter mondelinge klachten. Wel kunnen mondelinge klachten aanleiding geven tot het instellen van nader onderzoek. Ook mag de burgemeester zijn besluit niet baseren op geanonimiseerde processen-verbaal. Hij is gehouden het volledige proces-verbaal in te zien.

Tot de voorbereiding of dossiervorming kan ook behoren dat, afhankelijk van de ernst van de overtredingen en het gehanteerde handhavingsbeleid, eerst een **waarschuwing** wordt gegeven. In de Awb is niet de verplichting tot het vooraf waarschuwen opgenomen. Toch wordt zo'n waarschuwingsplicht aangenomen als het bestuur voornemens is een maatregel te treffen, die de burger kan schaden en de burger zelf de noodzaak tot het treffen van zo'n maatregel kan wegnemen.

Stap 2: horen

De burgemeester is verplicht de belanghebbende(n) voorafgaand aan het besluit te **horen** (artikel 4:8 Awb). Uitzonderingen op deze hoorplicht, zoals genoemd in artikel 4:11 Awb doen zich niet snel voor. Van spoedeisendheid is al geen sprake meer als er enige tijd zit

tussen de constatering van de overtreding en het nemen van het besluit. Dit horen is overigens vormvrij, kan zelfs telefonisch en hoeft daarom niet tot dagen vertraging te leiden. Als de belanghebbende schriftelijk wordt uitgenodigd voor een hoorzitting, gebeurt dit meestal door toezending van het **conceptbesluit**. Dan dient er een redelijke termijn voor de voorbereiding ervan te worden gegund, zodat de belanghebbende deskundige bijstand kan inroepen (artikel 4:9 Awb).

Stap 3: belangenafweging

De burgemeester moet de zienswijze zoals naar voren gebracht door de belanghebbende(n) afwegen tegenover het belang van handhaving. Deze afweging van de verschillende belangen is voorgeschreven in artikel 3:4 Awb.

Stap 4 motivering van het besluit

Het besluit moet deugdelijk gemotiveerd zijn (artikel 4:16 Awb). Voor een besluit tot toepassing van bestuursdwang of het opleggen van een dwangsom gelden een aantal specifieke eisen:

- Omschrijving van de geconstateerde overtreding, met een vermelding van het wettelijk voorschrift dat is overtreden. Voor de toepassing van artikel 13b Opiumwet geldt per definitie dat óf artikel 2 (harddrugs) óf artikel 3 (softdrugs) van de Opiumwet is overtreden. De bevoegdheid van de burgemeester om handhavend op te treden beperkt zich tot deze artikelen.
- Motivering van het belang van handhaving. De redenen waarom tegen de overtreding wordt opgetreden zijn doorgaans gelegen in het lokale drugsbeleid. Duidelijk moet worden aangegeven waarom de overtreding niet wordt geduld en of er in casu redenen zijn om af te wijken van het geldende beleid;
- De afweging van de belangen van de betrokkene naar aanleiding van de ingediende of tijdens het horen naar voren gebrachte zienswijze;
- De bevoegdheid die de grondslag vormt voor de toepassing van bestuursdwang: artikel 13b Opiumwet;
- De concrete omschrijving van de last: **wat moet de overtreder doen om de overtreding te beëindigen of herhaling te voorkomen?** Dit moet zo concreet mogelijk worden aangegeven. Is het bij de last tot sluiting voldoende als de bedrijfsleidster de deur achter zich dicht draait en het verbod de inrichting te betreden achter het raam hangt, of wil de burgemeester dat de inrichting echt wordt dichtgetimmerd? Dit dient in het besluit zo duidelijk mogelijk te worden aangegeven;
- De inachtneming van de materiële zorgvuldigheid. Dat wil zeggen dat de maatregel die de burgemeester oplegt die de overtredingssituatie moet beëindigen of voorkomen niet onnodig duur is of onevenredig belastend. In beginsel dient te worden gekozen voor de minst kostbare methode. De keuze van de opgelegde maatregel dient, met andere woorden, gemotiveerd te worden. Indien sprake is van een sluiting, moet de burgemeester op basis van dit beginsel met name de duur van de sluiting expliciet motiveren;
- De termijn waarbinnen de overtreder de gelegenheid krijgt om zelf aan de last te voldoen;
- De waarschuwing dat, indien niet binnen de gestelde termijn aan de last is voldaan, de burgemeester dit door middel van feitelijk handelen (bestuursdwang) en op de in het besluit beschreven wijze zal doen;
- De waarschuwing dat de kosten van het uitvoeren van de bestuursdwang ten laste zullen worden gebracht van de overtreder;
- De vermelding van de bezwaar- en beroepsmogelijkheid.

Stap 5: bekendmaking

De bestuursdwangaanschrijving dient bekend te worden gemaakt volgens de regels van de Awb. Dit gebeurt gewoonlijk door toezending of uitreiking (artikel 3:41 Awb). Als het besluit

verplicht tot de sluiting van de inrichting dient bovendien een kennisgeving aan derden zichtbaar op de inrichting te worden aangebracht. Deze kennisgeving bevat beperkte zakelijke informatie over het besluit en het verbod aan derden om de inrichting te betreden (artikel 2.4.1a model-APV van de VNG "Betreden gesloten woning of lokaal").

Stap 6: de feitelijke sluiting

Als niet binnen de in de beschikking gestelde termijn wordt voldaan aan de last, dan zal de burgemeester dit zelf (laten) doen op de wijze zoals in de beschikking is beschreven. De burgemeester heeft daarbij de beschikking over de al eerder genoemde bevoegdheden (artikel 5:27 tot en met 5:29 Awb), waaronder de mogelijkheid tot verzegeling.

Verplichte registratie: Met het inwerking treden van de wet Victor is een bepaling toegevoegd aan artikel 13b Opiumwet. Sluiting van een pand op grond van dit artikel moet zo spoedig mogelijk worden ingeschreven in de openbare registers. De te volgen procedure is dezelfde als die voor alle inschrijvingen in openbare registers (Kadasterwet, artikel 8 en verder). Opmerkelijk is dat artikel 24 Boek 3 Burgerlijk Wetboek niet van toepassing is. In dit artikel is de bescherming van de koper tegen onvolledige registers geregeld. Opmerkelijk is tevens dat, ook als geen gebruik wordt gemaakt van het instrumentarium van de wet Victor, sluitingen op grond van 13b Opiumwet toch moeten worden ingeschreven. In boek 7a van het Burgerlijk Wetboek, na artikel 1596, wordt tevens een bepaling opgenomen op basis waarvan een huurovereenkomst ontbonden kan worden, wanneer een pand gesloten is geweest op grond van artikel 13b Opiumwet.

Stap 7: invordering van het kostenverhaal

De laatste stap in de procedure is de invordering. Van de kosten die gemaakt zijn bij de toepassing van bestuursdwang dient een nota te worden opgesteld, die verstuurd wordt aan degene tot wie de aanschrijving is gericht. In de nota moet een betalingstermijn worden opgenomen. Na het verstrijken van die termijn is het college van burgemeester en wethouders bevoegd om de kosten bij dwangbevel in te vorderen (artikel 5:26 Awb).

Einde stappenplan dat is overgenomen van de vermelde bron.
Nu de werkelijkheid, die geheel anders is.

Vervolg Deel 3

De onrechtmatige daden en sanctiemaatregelen die hier op voortborduren

Geen Algemene Plaatselijke Verordeningen (APV) aanwezig, toch hiermee gestraft

Het lokaal drugbeleid hoe om te gaan met drugs in en rondom horecagelegeden is niet in Coevorden aanwezig en wordt pas anderhalf maand na de inval opgesteld en door de gemeenteraad goedgekeurd. Deze APV wordt met terugwerkende kracht toegepast, hetgeen in strijd is met de wet.

Bij de invoering van artikel 13b Opiumwet d.d. 21 april 1999 (Stb. 20 april 1999, nr 167) zijn een aantal APV's betreffende de Opiumwet in de gemeente Coevorden ongeldig geworden. Artikel 58 lid 2 APV Coevorden is zo'n beleidsregel, die ongeldig is geworden, omdat artikel 13b Opiumwet vanaf 21 april 1999 hier in voorziet. Toch wordt artikel 58 lid 2 APV toegepast en daarmee de discotheek drie maanden gesloten.

Let op, dat bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg hier artikel 5:28 lid 2 Awb van maakt en aldus deze tekortkoming met behulp van leugens wegmoffelt.

Als er lokaal geen wettelijk geldende beleidsregels bestaan voor middelenbeleid in en rondom horecabedrijven in hoeverre kunnen in deze dan worden overtreden? Voor een passend antwoord, zie de uitspraak van de president van de rechtbank te Maastricht (2000) in een soortgelijke zaak als de onze. Hier wordt bestuursdwang verboden, daar niet volgens de APV criteria is gehandeld. Ook meldt deze rechter dat niet op basis van één proces

verbaal van bevindingen mag worden geoordeeld. Deze uitspraak hebben wij bij de zitting bij de Bestuursrechtbank te Assen ingebracht doch deze uitspraak is compleet door bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg genegeerd.

Daarnaast geldt, dat volgens artikel 13b Opiumwet pas kan worden opgetreden bij een overtreding van artikel 2 of 3 Opiumwet. Gebruik van Beukeveld en zijn personeel is geen overtreding. Belangrijk hierbij is ook nog het gegeven dat de vermelding van gebruik niet klopt en dit schriftelijk wordt toegegeven. Daarbij is bekend dat alle betrokken overheidsfunctionarissen hiervan op de hoogte zijn.

Een jaar later wordt zoals vermeld, tijdens de bodemprocedure over de problemen van een geldige APV en de overtreding van de Opiumwet door bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg gelogen en weer een jaar later zijn deze beleidsregels volgens de Raad van State niet meer nodig. Zonder beleid mag van de Raad van State worden gestraft. Weer een precedent alwaar de Nederlandse Staat niet trost op kan zijn.

Daarnaast begrijpen wij volgens de Raad van State de bestuursdwangmaatregelen verkeerd. Hoe deze wel moeten worden geïnterpreteerd meldt de Raad van State niet.

Voor de duidelijkheid hebben wij daarom de bestuursdwangmaatregelen in deze brief opgenomen, om niet nogmaals hier spraakverwarring over te krijgen. De Raad van State is nu aan zet, opdat wij het bestuursrecht wel begrijpen. Hierbij doen wij een beroep op de Motiveringsplicht van de rechter.

Geen stappenplan

Een aanpak volgens het stappenplan heeft in Coevorden niet plaats gevonden en het dossier bestond uit slechts één procesverbaal van bevindingen vol met vormfouten op basis waarvan de bestuursdwangmaatregel artikel 13b Opiumwet en het intrekken van de vergunningen zijn toegepast. Bij dit gedegen dossieronderzoek is burgemeester mr ing. B.P. Jansema op de hoogte van de ware aanleiding van de inval, omdat hij op grond van artikel 13b Opiumwet het gehele dossier moet bekijken en daarom ook die informatie van de politie heeft gezien, die voor ons verborgen blijft.

De vraag waarom burgemeester mr ing. B.P. Jansema zulke draconische maatregelen ter bescherming van de inwoners van Coevorden treft, ligt uitsluitend gelegen in het feit, dat hij de locatie waarop de discotheek zich bevindt, voor een ander doel nodig heeft en hiermee geld verdient.

Een ander groot probleem voor de burgemeester van Coevorden!

Zoals uit artikel 13b Opiumwet blijkt, voorziet deze niet in de bevoegdheid van de burgemeester tot uitoefening van bestuursdwang in geval er uitsluitend sprake is van "het aanwezig hebben" van drugs. Het moet gaan om het aanwezig hebben gericht op de verkoop, het afleveren of het verstrekken. Noch uit de Opiumwet of uit het rapport Tweede Kamer over artikel 13b Opiumwet 1997-1998, 25 324, kan de conclusie worden getrokken, dat het enkel in bezit hebben van middelen voor eigen gebruik een strafbaar feit is.

Uit geen enkel geldig politierapport van voor de inval d.d. 28 mei 1999 is gebleken dat in de discotheek Lord Nelson sprake is van handel in middelen. Ook tijdens de inval heeft de politie niet geconstateerd dat er handel in middelen plaats vond. Om toch aan de eis van handel te voldoen moet handel worden bedacht.

Een fictieve handelaar wordt bedacht, zodat de discotheek kan worden afgebroken

Bij het enkel op papier aanwezig hebben van middelen voor eigen gebruik rechtvaardigt dit burgemeester mr ing. B.P. Jansema bij het sluiten van de discotheek toch de conclusie te trekken, dat er sprake is van handel, derhalve verstoring van de openbare orde, het woon- en leefklimaat, veiligheid, zedelijkheid en gezondheid. Met andere woorden er is sprake van abstracte overlast. Deze basis is te smal om hiermee na het sluiten voor drie maanden ook de vergunningen ingetrokken te krijgen, daarom moet een persoon handel in drugs plegen,

en worden veroordeeld, zodat duidelijk handel in de discotheek plaats heeft gevonden. Deze persoon met handelshoeveelheid, die niet in het eerste proces verbaal voorkomt maar waar mr ing. B.P. Jansema toch naar verwijst komt in het proces verbaal van verhoor zonder handtekening en in zijn latere brieven prominent naar voren. Aldus is na de fictieve veroordeling aan de eis van handel voldaan en leidt dit volgens burgemeester mr ing. B.P. Jansema en vele anderen tot verstoringen van de openbare orde, woon- en leefklimaat, veiligheid, zedelijkheid en gezondheid. Daarmee kunnen nu de vergunningen worden ingetrokken, ware het niet dat burgemeester Jansema tijdens de rit van de bestuursrechter een nieuw besluit moet nemen. Door dit nieuw besluit vervalt het eerste besluit over het onmiddellijk intrekken van de vergunning, hetgeen niet past in zijn doelstelling de discotheek gesloopt te krijgen. Derhalve wordt dit nieuwe besluit gedeeltelijk genegeerd en mag de discotheek open blijven, maar blijft het oorspronkelijke besluit achter de schermen van kracht. Jaren later wordt hiermee de vergunningen met onmiddellijke ingang ingetrokken. Let hierbij vooral op de correspondentie van de provincie Drenthe.

Het volgende grote probleem voor de burgemeester van Coevorden

De reikwijdte van artikel 13b Opiumwet is beperkter, dan die van artikel 2 en 3 van de Opiumwet en strekt zich tot toezicht op voor publiek toegankelijke ruimten. De sluitingbevoegdheid van burgemeester mr ing. B.P. Jansema is toegespitst op handelingen, die zich in die ruimten en bijbehorende erven voordoen. Uitsluitend uit tekstuele spitsvondigheden en niet gebaseerd op overtuigend bewijsmateriaal beweert burgemeester mr ing. B.P. Jansema, dat de privé-ruimte een essentieel onderdeel uitmaakt van de horecagelegenheid en als gebruikersruimte is ingericht. Vrij snel hierna verdwijnt de gebruikersruimte geheel uit beeld.

Vernieling van het slot

Doordat de privé-ruimte boven de discotheek met een slot is vergrendeld en de politie bij het onrechtmatig betreden van deze privé-ruimte dit slot heeft geforceerd, toont dit duidelijk aan dat de bovenverdieping een niet voor publiek toegankelijke ruimte is. De bevoegdheid om via bestuursdwang over deze privé-ruimte te oordelen is in deze niet aan de burgemeester. Dat burgemeester mr ing. B.P. Jansema dit wel doet is aan te merken als inmenging in privé-aangelegenheden.

De volgende grote problemen voor de burgemeester en bestuursrechters

Omdat artikel 13b Opiumwet op 21 april 1999 is ingevoerd en de inval op 28 mei 1999 plaats vond, is nog geen jurisprudentie beschikbaar, waarop terug kan worden gevallen of waar naar kan worden verwezen. Verwijzen naar jurisprudentie van voor 21 april 1999 bij toepassing van artikel 13b Opiumwet is dan vanuit juridisch oogpunt niet correct. Daarnaast kunnen artikel 13b Opiumwet én artikel 31 Drank en Horecawet vanuit hetzelfde feitencomplex nimmer samen worden toegepast, omdat zij beiden op grond van artikel 5:22 Awb reparatoire sancties opleveren, waarbij dan het ne bis in idem beginsel wordt geschonden.

Over het toepassen van artikel 13b Opiumwet in samenhang met artikel 31 Drank en Horecawet zijn alle betrokken ministers, betrokken Eerste- en Tweede kamerleden, schriftelijk benaderd met vragen over de juiste toepassing van artikel 13b Opiumwet conform de memories van toelichting. De reden is dat wij nogal wat hiaten in de toepassing, door burgemeester mr ing. B.P. Jansema beoogt, tegen kwamen. Zo voldeed het optreden van burgemeester mr ing. B.P. Jansema in woord en geschrift aan geen enkele voorwaarde, die wij in de toelichting op artikel 13b Opiumwet tegen kwamen. De politiek komt niet verder dan stilzwijgen, terwijl onze vragen toch simpel van aard zijn.

Twee rechtspersonen, een ander probleem voor de burgemeester

Gemeld moet worden, dat beheerder en bedrijfsleidster van de discotheek Lord Nelson niet in gemeenschap van goederen met elkaar zijn getrouwd. Voor deze discotheek zijn de beheerder en bedrijfsleidster dan ook twee verschillende rechtspersonen. Dat betekent, dat

beide dezelfde informatie over het sluiten en het intrekken van discotheek moeten hebben ontvangen. In ieder geval moet de bedrijfsleidster alle informatie ontvangen (Drank- en Horecawet, oud). Dit is niet het geval geweest. Het sluiten van de discotheek is geheel over het hoofd van de bedrijfsleidster heen gespeeld zonder haar ergens in te betrekken.

Eerste naamsvermelding pas bij de tweede reparatoire sanctie

Per brief van 14 juli 1999 wordt de naam van de bedrijfsleidster in het kader van het intrekken van de vergunningen voor het eerst genoemd, dit terwijl reeds vanaf 4 juni 1999 haar discotheek, vanwege bestuursdwang met behulp van een niet geldige verordening, is gesloten. Anders gezegd: zonder wettelijke voorschriften en andere beleidsregels wordt de discotheek voor de bedrijfsleidsters zonder haar naam ooit in dit kader te hebben genoemd, op grond van een niet meer geldige APV (artikel 58 lid 2 APV Coevorden) drie maanden gesloten. Deze tweede bestuursdwangprocedure op rij van burgemeester mr ing. B.P. Jansema is ten opzichte van haar als bedrijfsleidster van de discotheek, daarbij op meerdere punten in strijd met richtlijnen vermeld in de Awb en de Drank- en Horecawet (oud). Deze flagrante strijdigheden met wettelijke richtlijnen worden later door bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg en 12 leden van de Raad van State volledig genegeerd o.a. door te melden dat wij de bestuursdwang niet begrijpen.

Bestuursdwang in strijd met Awb

Ten opzichte van haar als bedrijfsleidster van de discotheek voldoet de bestuursdwangbrief van 3 juni 1999 van de burgemeester aan geen der bestuursdwangcriteria, die Awb aan zo'n brief stelt. Hetzelfde geldt min of meer ook voor de beheerder.

Zo wordt haar naam niet genoemd, wordt haar geen waarschuwing gegeven en haar geen gelegenheid geboden mogelijke maatregelen ter preventie te treffen, wordt haar niet verteld welke wet of verordening is overtreden en wordt haar niet geschreven wie voor de kosten van het politieoptreden op moet draaien.

Anders geschreven: zij krijgt geen officiële brief, geen mededeling, geen uitnodiging om haar zienswijze nader toe te lichten, geen motivatie waarom haar discotheek wordt gesloten en wordt haar geen mogelijkheid geboden de discotheek open te houden.

Wel krijgt zij later van de commissaris van de koningin Drenthe dhr A.L. ter Beek tweemaal schriftelijk het verwijt dat zij niet alert heeft gehandeld (terwijl zij thuis zat). Omdat zij niet toe wil geven, dat in de discotheek wordt gehandeld, verwacht dhr A.L. ter Beek de kans op herhaling groot, derhalve de reden, dat volgens hem de burgemeester terecht de vergunning met onmiddellijke ingang heeft ingetrokken. Van ne bis in idem is dan ook geen sprake, aldus de commissaris van de koningin. Over het feit dat de discotheek al lang weer maanden van de burgemeester open mocht en weer open is, wordt niet door de commissaris van de koningin dhr A.L. ter Beek gerept. Ook vergeet de commissaris van de koningin Drenthe dhr A.L. ter Beek bewust de eerste sanctie over het sluiten. Van deze sluiting is hij door ons herhaaldelijk schriftelijk op de hoogte gebracht. Met andere woorden, de commissaris van de koningin Drenthe dhr A.L. ter Beek weet dat aan het onmiddellijk intrekken vanuit hetzelfde feitencomplex een sluiting van drie maanden vooraf is gegaan.

Eerste hoorzitting bij de burgemeester bij afwezigheid van gedegen onderzoek

Tijdens het bezoek bij burgemeester mr ing. B.P. Jansema op 2 juni 1999 om de sluiting op grond van artikel 13b Opiumwet aan te horen hebben de beheerder en bedrijfsleidster nog geen proces verbaal van bevinding gezien.

De verhoren van de aanwezigen vinden pas een week later plaats, waarmee de harde, zeer harde conclusie kan worden getrokken, dat burgemeester mr ing. B.P. Jansema zijn besluit, om van artikel 13b Opiumwet gebruik te maken, alleen op het enige, reeds tweemaal gemuteerde, onvolledige, deels onjuiste en onzorgvuldig opgesteld proces verbaal van bevindingen van 31 mei 1999 vol met vormfouten heeft gebaseerd, dat vervolgens zijn eigen leven is gaan leiden, hetgeen brigadier H.I. Huizenga valt te verwijten. Andere informatie van voor, tijdens en na de inval over de beheerder, bedrijfsleidster en de discotheek Lord Nelson is op dat moment niet aanwezig. Uitzondering hierop is de mutatie over de tip vanuit de

politie Heerlen dat Beukeveld vanuit een garagebox hout in zijn paardentrailer laadt en dit naar Coevorden vervoert. Hiermee weet burgemeester mr ing. B.P. Jansema op dat moment dat de ware aanleiding van de inval en eenmalige tip van de politie van Heerlen is. Hij weet ook dat de politie onderweg passief is geweest en pas actief werd toen een aantal onschuldige personen zich in een voor publiek toegankelijke openbare ruimte ophield.

Van een gedegen en een eerlijk onderzoek, dat zo'n ingrijpende maatregel, als een artikel 13b Opiumwet procedure verlangt, is dan ook geen sprake. Van een gedegen en eerlijk onderzoek, dat vervolgens de andere ingrijpende maatregel, het onmiddellijk intrekken van de horecaverunningen verlangt, is ook geen sprake geweest. Het gaat hierbij ook nog om twee dezelfde type sancties vanuit één feitencomplex derhalve in strijd met het ne bis in idem beginsel.

De sluiting is gebaseerd op 1 proces verbaal van bevindingen vol met onwaarheden

Met andere woorden, burgemeester mr ing. B.P. Jansema baseert de tijdelijk sluiting van de discotheek Lord Nelson slecht op 1 proces verbaal van bevindingen binnen 1 werkdag na de inval. De oorspronkelijke datum van deze brief is namelijk 1 juni 1999. Op die dag kon geen hoor plaats vinden en werd derhalve de datum aangepast aan 3 juni 1999.

Deze bestuursdwangsanctie is in strijd met de zin van artikel 13b Opiumwet en bepalingen vermeld in Awb, die gedegen voorbereidingen en een gedegen vooronderzoek vereisen. Daarnaast meldt de Rechtbank te Maastricht in 2000, dat bij geconstateerde handel in inrichtingen, dit moet blijken uit meerdere rapporten van politie en niet uit slechts één rapport van één agent. Tevens stelt deze Rechtbank, dat aan de normen van de desbetreffende APV moeten worden voldaan, wil bestuursdwang kunnen worden opgelegd. Deze feiten en uitspraak hebben wij bij alle rechtbankzittingen inclusief die van de Raad van State ingebracht, doch deze feiten zijn compleet door de zittende magistraten genegeerd, omdat dit niet in hun stramien past.

Beroep en de voorlopige voorziening

Tegen de reparatoire bestuursdwangsanctie sluiting van drie maanden bij afwezigheid van een geldige APV gaat de beheerder in beroep en vraagt hij een voorlopige voorziening aan om de discotheek weer open te krijgen. Slechts één werkdag voor de zitting van de voorlopige voorziening krijgen beheerder en bedrijfsleidster van het Openbaar Ministerie Assen het proces verbaal van bevindingen van 31 mei 1999 en enkele processen verbaal van verhoor (zonder handtekeningen) voor het eerst te zien en dan schrikken zij van hetgeen zij lezen.

Niet alleen de aanleiding, doch alle feiten in het proces verbaal van bevindingen kunnen zij weerleggen, als niet kloppend met de werkelijkheid. In de pleitnota voor deze voorlopige voorziening wordt dit reeds zoveel als mogelijk is gedaan.

De voorlopige voorziening wordt desondanks verloren, omdat burgemeester mr ing. B.P. Jansema bij de bestuursrechter schriftelijk en mondeling meldt, dat jegens beheerder Beukeveld een Gerechtelijk Vooronderzoek (met hoofdletters) loopt en dat hij voornemens is de horecaverunning van de beheerder in te trekken. De bestuursrechter neemt hierbij het voordeel van de twijfel, doet niet aan waarheidvinding, laat daarbij bewust de ware aanleiding van de inval onaangeroerd en meldt de discrepanties tussen de verschillende processen verbaal, zonder dit nader uit te zoeken (dit hoeft ook niet bij een reparatoire sanctie). Hierbij schrijft de bestuursrechter driekwart van het proces verbaal van bevindingen letterlijk over om aan te tonen hoe gevaarlijk het in de discotheek wel niet is geweest. De ambtelijke bevindingen, het gebruik van Beukeveld en zijn personeel en de RCID informatie met de lopende onderzoeken zijn daarin mede aanleidingen tot de inval. Het feit dat bekend is dat Beukeveld geen personeel in dienst heeft, wordt listig vertaald in personen, die af en toe werkzaamheden verrichten. Het gevolg is dat de discotheek drie maanden gesloten blijft.

De aankondiging van burgemeester mr ing. B.P. Jansema tijdens de zitting, dat de vergunning wordt ingetrokken mag van de bestuursrechter pas plaats vinden, als de beheerder iets valt te verwijten.

Het intrekken van de vergunningen begint

De overtreding handel in cocaïne wordt pas op 14 juli 1999 voor het eerst duidelijk door burgemeester mr ing. B.P. Jansema op papier gezet, doch eigenaardigerwijs niet voor het toepassen van artikel 13b Opiumwet, maar voor het onmiddellijk intrekken van beide horecaverunningen.

Een dag hiervoor op 13 juli 1999 heeft de bestuursrechter in de uitspraak over de eerste voorlopige voorziening verklaard, dat voor handel in middelen voldoende gronden zijn aangedragen. De gronden zijn het proces verbaal van bevindingen en de processen verbaal van verhoor door brigadier H.I. Huizenga zonder handtekingen opgesteld over de persoon met fictief bezit van enkele grammen cocaïne. Hierdoor wordt aan de eis van artikel 13b Opiumwet voldaan door te stellen, dat de middelen daartoe aanwezig zijn. De andere reden is de mondelinge en schriftelijke mededeling van mr ing. B.P. Jansema, tijdens de zitting, dat jgens beheerder Beukeveld een Gerechtelijk Vooronderzoek loopt.

De tweede reparatoire sanctie op rij bij niet verwijtbaarheid

De uitspraak van de eerste voorlopige voorziening is op 13 juli 1999 en reeds op 7 juli 1999 neemt de gemeente Coevorden initiatieven om onmiddellijk de horecaverunningen van dhr én mevr. Beukeveld voor een periode van 5 jaren in te trekken.

Op 14 juli 1999 één dag na de uitspraak wordt hen deze bestuursdwangbrief toegestuurd. Op dat moment komt de naam van de bedrijfsleidster van de discotheek voor het eerst in een officiële brief van de gemeente Coevorden voor. De discotheek is dan reeds anderhalf maand gesloten met op de deur de niet geldige verordening van de gemeente Coevorden, dat het verboden is dit pand te betreden (APV 58 lid 2 Coevorden).

Het is duidelijk dat de bedrijfsleidster niets valt te verwijten, omdat zij tijdens de inval thuis op haar kinderen zat te passen. Niettemin wordt haar bij niet verwijtbaarheid de vergunning afgepakt. Dit kan en mag juridisch alleen maar bij een reparatoire sanctie in samenhang met een wetovertreding. Welke wetovertreding door politie is waargenomen is onduidelijk, omdat de politie in het onderhavige proces verbaal alleen maar over gebruik, gebruikersruimte en gebruikershoeveelheden heeft en niet over handel, laat staan geconstateerde handel.

De tweede voorlopige voorziening

De tweede voorlopige voorziening om het onmiddellijk intrekken van de horecaverunningen tegen te gaan, vindt op 2 september 1999 plaats en op zaterdag 4 september 1999 is de discotheek Lord Nelson weer open en mogen de vergunningen niet onmiddellijk worden ingetrokken. Eerst moet worden aangetoond dat beheerder Beukeveld iets valt te verwijten. Van deze zitting is geen schriftelijke uitspraak gekomen, omdat wij van de bestuursrechter met elkaar moeten gaan praten. Tijdens dit gesprek eist burgemeester mr ing. B.P. Jansema dat vijf personen de discotheek gedurende een periode van 2 jaren niet mogen betreden. Later worden dit vier personen. Na veel heen en weer gepraat wordt hiermee ingestemd. Het besluit van de burgemeester moet in samenspraak met het college van burgemeester en wethouders plaats vinden, doch door bewust nalaten van burgemeester mr ing. B.P. Jansema, is dit nooit gebeurd. Dit nieuw besluit van het "College" is dan ook niet in de besluitenlijst van het College terug te vinden.

Vanuit juridisch oogpunt kan gesteld worden, dat het bestreden besluit van 14 juli 1999 door dit nieuw besluit over het heropenen, is herzien en niet meer van kracht is.

In strijd met artikel 6:18 Awb verzuimt burgemeester mr ing. B.P. Jansema bewust dit nieuwe besluit aan de gedeputeerde staten Drenthe, zijn adviescommissie en de inspecteur van de Drank en Horecawet door te geven.

Daarmee wordt achter de schermen stilzwijgend het besluit van 14 juli 1999 gehandhaafd en wordt later op basis van dit besluit de twee horecavergunningen op grond van abstracte overlast ingetrokken. Dit intrekken geschiedt met behulp van een niet bevoegde geschillencommissie van de provincie Drenthe. De kwalijke handelwijzen van de geschillenkamer met als voorzitter gedeputeerde drs S.B. Swierstra, gedeputeerde staten Drenthe en de commissaris van de koningin dhr L.A. ter Beek in deze procedure worden verderop uit de doeken gedaan. Ook de afwezigheid van de inspecteur van de Drank en Horecawet, die wettelijk verplicht aanwezig moet zijn, doch er niet is, wordt besproken.

Geen abstracte overlast en de discotheek is weer open maar wordt alsnog gesloten

Van abstracte overlast is geen sprake geweest en is er ook nooit geweest. Toch gaat burgemeester mr ing. B.P. Jansema met deze abstracte overlast door en weet hij anderhalf jaar later samen met de verhuurster van het pand (mevr. Adema-Hoyer) en hun gezamenlijke advocaat mr W. Sleijfer te bewerkstelligen, dat de vergunningen op grond van zijn niet meer geldige brief van 14 juli 1999 met behulp van een onbevoegde Geschillenkamer, andere leugens en twee enveloppen met inhoud worden ingetrokken. Daarna weet burgemeester mr ing. B.P. Jansema achter de schermen met behulp van mr J. Buurman te regelen, dat door afwezigheid van de horecavergunningen de beheerder en bedrijfsleidster op 5 maart 2003 de discotheek moeten ontruimen, omdat zij geen vergunningen meer hebben.

Opvallend hierbij is dat de gemeente Coevorden, burgemeester mr ing. B.P. Jansema als wel de eigenaresse van het pand (vertegenwoordigt door haar dochter mevr. Adema-Hoyer in de persoon van vrouw van een notaris te Leeuwarden) in alle gerechtelijke procedures jegens beheerder en bedrijfsleidster hetzelfde advocatenkantoor Riedstra, Tuinman, Sleijfer te Leeuwarden gebruiken, dat even hard met de tegenpartij mee liegt. De Kantonrechter te Emmen honoreert tenslotte dit liegen. Daarmee valt het definitieve doek voor de discotheek Lord Nelson.

De politiecontroles voor de genadeklap

Meteen op de eerste avond van de heropening op 4 september 1999 gelast burgemeester mr ing. B.P. Jansema, dat de politie de discotheek van binnen moet inspecteren en dat deze inspectie wekelijks plaats moet vinden. De politie komt op de eerste avond van de heropening op intimiderende wijze de discotheek inspecteren. Binnen een maand vinden drie van zulke inspecties plaats, waarna wij zijn gaan klagen en entree voor de politie zijn gaan heffen. Daarna wordt de discotheek vanuit een pand aan de overkant van de straat regelmatig in de gaten gehouden op zoek naar een strafbaar feit om alsnog de genadeklap uit te kunnen delen.

Hierbij zijn wij continu bevreesd geweest, dat de politie opnieuw pakjes her en der neer zou leggen, zoals bij de inval ook (fictief) is gebeurd. Als voorbeeld van zulk liegen wordt verwezen naar de gevonden pakjes, die her en der verspreid lagen en volgens burgemeester mr ing. B.P. Jansema met een zelfde teken zijn gemarkeerd en aldus uit één partij komen.

Deze losse pakjes kunnen niet van de aanwezigen zijn, omdat zij meteen bij binnenkomst door de politie zijn geboeid. Dit geldt ook voor beheerder Beukeveld. Een drugsdealer markeert daarnaast nooit pakjes, de politie wel bij een eerdere inbeslagname. Daarbij komt dat een drugsgebruiker nooit pakjes her en der neer legt, omdat hij veel te bang is, dat anderen hier mee vandoor gaan. Met andere woorden: de gemarkeerde pakjes kwamen (fictief) van de politie en dit zou zo weer kunnen gebeuren, gezien de ervaringen met de twee processen verbaal van bevindingen, de processen verbaal van verhoor zonder handtekeningen, de RCID informatie die ook niet klopt, de undercover agente, de valse aangifte, dreiging tot strafvervolgning, valse dagvaarding, valse veroordeling van de fictieve handelaar en het vervalst technisch sepot.

Het vergiftigen van dieren, zoeken naar milieuovertredingen en het onmiddellijk intrekken van de hypotheek staan op stapel plaats te vinden. Daarnaast loopt een nog grotere affaire met deze burgemeester, gedeputeerden en de commissaris van de koningin Drenthe.

Daarbij verwachten wij van de gemeente Coevorden, provincie Drenthe, politie District Drenthe Zuid, het Openbaar Ministerie te Assen, Keuringsdienst van Waren Groningen, Gerechtshof Leeuwarden en later van enkele bestuursrechters te Assen geen rechtsbescherming meer te krijgen. Misschien nog wel van de Raad van State? Ook dit blijkt IJdele Hoop te zijn.

Conclusie

Burgemeester mr ing. B.P. Jansema vaardigt op basis van een vervalst proces verbaal van bevindingen, waarvan hij op dat momnet weet dat deze is vervalst, een drietal sancties uit. Deze sanctie hebben tot doel het pand waarin de discotheek zich bevindt versneld in handen te krijgen. Hiervoor gebruikt hij bestuursdwang voor het sluiten van de discotheek en het onmiddellijk intrekken van de horecaverunningen. Deze sancties worden in strijd met bepalingen vermeld in de Grondwet, EVRM, Awb, Drank en Horecawet en Opiumwet opgelegd, zonder dat burgemeester mr ing. B.P. Jansema hierbij een strobreed in de weg wordt gelegd.

Integendeel, bij zijn onrechtmatig handelen wordt hij door het Openbaar Ministerie Assen en door de korpsbeheerster en haar klachtencommissie van politie beschermt. Later komen hier nog gedeputeerden van de provincie Drenthe en de commissaris van koningin Drenthe, diverse advocaten, de Nationale ombudsman, bestuursrechters en twaalf leden van de Raad van State bij met als tussenstand begin mei 2004.

De rollen van de zittende magistraten en hogere beroepsorganen in deze affaire komen in de volgende delen aan de orde.

Deel 4

De zittende magistraten en hoge bestuurders

Inleiding

Bekend is dat de drie sancties van burgemeester mr ing. B.P. Jansema gebaseerd zijn op een vervalst proces verbaal van bevindingen. Daarnaast voldoen deze drie sanctieopleggingen aan geen enkele eis, die bij wet aan deze sancties zijn opgelegd. Hierbij hebben de politie District Drenthe zuid, hoofd RCID Drenthe, het Openbaar Ministerie Assen en de gemeente Coevorden gezamenlijk een scala aan (Grond)wetten overtreden. Beroepen bij hogere bestuurders en bestuursrechters worden ingediend om bij ons gelijk ons gelijk te krijgen.

De onbevoegde Geschillenkamer van de provincie Drenthe

Tegen het besluit de vergunningen in te trekken kan op basis van artikel 49 Drank en Horecawet (oud) administratief beroep bij gedeputeerde staten Drenthe worden ingediend, hetgeen medio augustus 1999 wordt gedaan.

Dit administratief beroep wordt in tegenstelling tot de Algemene wet bestuursrecht (Awb), Drank en Horecawet én de provinciale verordening 1:3:3 van de provincie Drenthe voorschrijven door een niet bevoegde Geschillenkamer van de provincie Drenthe afgehandeld, zonder daarin een wettelijk verplicht advies van een inspecteur van de Keuringsdienst van Waren te betrekken.

De Geschillenkamer met voorzitter gedeputeerde drs S.B. Swierstra doet hierbij op 11 januari 2000 onbevoegd uitspraak. De geschillenkamer mag geen uitspraak doen, doch uitsluitend advies uitbrengen aan gedeputeerde staten Drenthe. Daarna moet gedeputeerde staten Drenthe zelf een besluit nemen. Hierbij moet ook nog gelden dat de Gedeputeerde Staten Drenthe beweert tot op heden, dat zij zelf geen besluit hoeft te nemen, daar de Geschillenkamer hierin heeft voorzien.

Een besluit op administratief beroep mag volgens de Awb niet worden gemandateerd als een wet nadrukkelijk naar een hoger bestuursorgaan verwijst.

Het hoger bestuursorgaan waar administratief beroep op wordt gedaan, moet dan volgens de Awb zelf een besluit nemen.

Volgens de verordening 1.3.3. van de provincie Drenthe regelt de Geschillenkamer de **geschillen** die bij Gedeputeerde Staten op grond van artikel 168 Provinciewet binnen komen en regelt Gedeputeerde Staten op grond van Awb de binnen gekomen **administratieve beroepen** op Gedeputeerde Staten.

De wet die in dit administratief beroep voorziet is artikel 49 Drank en Horecawet (oud).

Artikel 10:3 lid 2 Awb verbiedt dan mandatering van het besluit.

Derhalve moet Gedeputeerde Staten zelf een besluit (geen uitspraak) nemen.

Dit besluit van Gedeputeerde Staten is er tot op heden niet.

De provincie Drenthe stelt daarbij dat een geschil hetzelfde is als een beroep en dat de Geschillenkamer daarom wel bevoegd is om het intrekken van de vergunningen te regelen. Wij zijn het met dit inzicht van de provincie Drenthe niet eens en hebben daardoor meerdere geschillen met de provincie Drenthe, waarbij wij een beroep op de bestuursrechter doen om hier uit te komen.

Hierbij vragen wij naar het besluit van Gedeputeerde Staten over het intrekken van de beide horecaverunningen.

Bestuursrechter mr J.S. Batstra stuurt aan op onze niet ontvankelijkheid omdat eerder een bestuursrechter en de Raad van State zich al over deze kwestie hebben gebogen.

Op onze opmerking, dat als zij dit werkelijk hadden gedaan, dit dan tot onvoorwaardelijke vernietiging van de uitspraken hadden moeten leiden, aangevend dat zij hier niet over hebben geoordeeld, wordt door mr J.S. Batstra niet gereageerd.

De niet ontvankelijkheid van de Geschillenkamer wordt door de Raad van State genegeerd door niet op dit onderwerp in te gaan en door de zitting na 12 minuten onder voorzitterschap van mr R.W.L. Loeb voortijdig te sluiten.

Daarbij wordt in de uitspraken van de Raad van State medegedeeld, dat wij geen nieuwe feiten hebben ingebracht ondanks de tastbare gegevens in brieven en pleitnota's aan de Raad van State, dat wij daadwerkelijk meerdere nieuwe feiten in hebben gebracht.

De zitting wordt niet voor niets na 12 minuten gesloten.

Op 14 april 2004 vindt min of meer een herhaling van deze zetten bij de Raad van State plaats. Wij brengen nieuwe feiten in en zij ontkennen dit glashard.

De geschillenkamer

Brieven aan gedeputeerde drs S.B. Swierstra, als sterk bevooroordeelde voorzitter van deze Geschillenkamer, waarin melding van deze niet bevoegdheid wordt gemaakt, zijn allemaal door hem en later door de provincie Drenthe genegeerd.

Hierbij rekent drs S.B. Swierstra gezien zijn onaantastbare houding op de hulp van bestuursrechters en de Raad van State. Deze hulp krijgt hij.

Als wij eindelijk via een omweg tot gedeputeerde drs S.B. Swierstra doordringen, liegt hij en mag hij richting de commissie Bestuur, Financiën en Economie over de gehele Geschillenprocedure en over informatieoverdracht richting Provinciale Staten liegen. Gedeputeerde drs S.B. Swierstra in de functie van voorzitter van de Geschillenkamer verzuimt daarnaast een bij wet verplicht advies van de inspecteur van de Drank en Horecawet in te winnen en doet dit af met een deskundige, die hij tijdens de zitting volledig monddood maakt. De impact van de uitspraak van de geschillenkamer is enorm groot, hetgeen een ieder verderop duidelijk zal worden.

Bestuursrechter

In het administratief beroep gaat de onrechtmatige uitspraak van de geschillenkamer naar de bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg, die met zijn twee enveloppen, beide procedures het sluiten van de discotheek en het onmiddellijk intrekken van de vergunningen in één zitting afhandelt, alwaar wij ons tevergeefs op het ne bis in idem beginsel beroepen.

Onderstaand staat een gedeelte van zijn uitspraak van 7-12-2000.

Let hierbij vooral op de wijze waarop bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg het niet bevoegdheidsprobleem van de geschillenkamer omzeilt.

De leugen over artikel 5:28 Awb is ook evident.

Het ne bis in idem beginsel wordt als volgt in deze uitspraak van bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg van 7 december 2000 verwoord, daarbij slecht op één sanctie ingaand en de andere verzwijgend. De alom bekende truc die wij nog een paar keer tegenkomen.

Verweerder is hier de provincie Drenthe:

“Verweerder stelt dat geen gebondenheid bestaat aan het oordeel van het Openbaar Ministerie omtrent de vraag of sprake is van handel in drugs. Verweerder wijst er voorts op dat ook door het Openbaar Ministerie is aangegeven dat bij een persoon een zodanige hoeveelheid cocaïne is aangetroffen dat sprake is van een handelsvoorraad. Aangezien het sepotbesluit pas op 1 februari 2000 bekend wordt kon, aldus verweerder, daarop in het bestreden besluit niet worden ingegaan. Verweerder stelt voorts dat de vergunning is ingetrokken op grond van een imperatieve bepaling en dat ingeval van gevaar voor de openbare orde de vergunning moet worden ingetrokken. Van gevaar voor de openbare orde is sprake, zodat de intrekking terecht heeft plaatsgevonden.

Voorts is er, aldus verweerder, geen strijd met het proportionaliteitsvereiste c.q. het evenredigheidsbeginsel. **Verweerder meent dat het niet gaat om een punitieve sanctie en dat het ne bis in idem-beginsel, waarop eisers zich beroepen, niet van toepassing is.**

[..]”

De rechtbank, lees mr T.F. Bruinenberg:

“De rechtbank stelt voorop dat ten tijde hier in geding, gelet op het bepaalde in artikel 49 van de DHW, het college van gedeputeerde staten van Drenthe het bevoegde bestuursorgaan is, zodat dit orgaan terecht als verweerder is aangemerkt. [..]

De rechtbank stelt vast dat het intrekken van de drankvergunning met name gebaseerd is op informatie die is ontleend aan de processen-verbaal die naar aanleiding van het onderzoek door de politie in Bar Dancing Lord Nelson op 28 mei 1999 zijn gemaakt. Het betreft hier enerzijds verslagen van de verhoren van personen die ten tijde van de inval in de horecagelegenheid aanwezig zijn en anderzijds een verklaring van een brigadier van de politie Drenthe (district Zuid). [..]

Uit het proces-verbaal betreffende de door de brigadier van politie afgelegde verklaring blijkt dat de aanleiding voor het onderzoek gelegen is in ambtelijke bevindingen met betrekking tot het gebruik van middelen voorkomend op lijst I en II van de Opiumwet in Bar Dancing Lord Nelson. De brigadier van politie verklaart voorts dat al sinds lange tijd bekend is dat door bezoekers en personeel van Bar Dancing Lord Nelson harddrugs worden gebruikt. In het belang van andere (lopende) onderzoeken wil de brigadier, zo blijkt uit zijn verklaring, niet specifiek op de informatie-inwinning ingaan. **De rechtbank heeft in zoverre geen redenen te twifelen aan de juistheid van de weergave door de brigadier van politie.** [..]

Hoewel de in de processen-verbaal opgenomen verklaringen omtrent hetgeen bij de inval is aangetroffen verschillen, staat volgens de rechtbank wel vast - en zulks wordt door partijen ook niet betwist - dat bij in ieder geval één van de bezoekers een hoeveelheid cocaïne is aangetroffen die ruim de gebruikelijke hoeveelheid voor eigen gebruik overtreft. In dit verband wijst de rechtbank er op dat uit de door deze persoon afgelegde verklaring blijkt dat hij 6 gram cocaïne bij zich had, terwijl de gebruikelijke hoeveelheid voor eigen gebruik 0,5 gram bedraagt. Aangenomen kan dan ook worden dat deze hoeveelheid bestemd is voor de handel. **Deze conclusie is, blijkens de brief van 1 februari 2000, ook getrokken door de officier van Justitie.** De rechtbank voegt hieraan nog toe dat de hier bedoelde hoeveelheid in porties (11 zakjes en een zakje met dertien puntjes) is verdeeld, hetgeen naar het oordeel van de rechtbank ook een aanwijzing inhoudt dat het ging om een voorraad bestemd voor de handel. Verdere aanwijzingen dat sprake is van het aanwezig zijn van cocaïne voor de handel acht de rechtbank gelegen in de omstandigheid dat de cocaïne op meerdere plaatsen in Bar Dancing Lord Nelson is aangetroffen en dat de cocaïne onder meer is gevonden bij mensen die gerekend kunnen worden tot de zeer vaste klantenkring.

Gelet op het voorgaande meent de rechtbank dat ervan kan worden uitgegaan dat er in Bar Dancing Lord Nelson - in ieder geval ten tijde van de inval - cocaïne bestemd voor handel aanwezig is.

De rechtbank heeft geen aanwijzingen om te veronderstellen dat het hier slechts een incident betrof. **In dit verband verwijst de rechtbank naar de door de brigadier van politie opgemaakte verklaring omtrent de redenen van het onderzoek, alsmede naar de genoemde brief van de officier van Justitie van 1 februari 2000 waarin is vermeld dat het onderzoek op 28 mei 1999 plaatsvond naar aanleiding van bij de politie binnengekomen informatie dat er in Bar Dancing Lord Nelson verdovende middelen worden verhandeld en gebruikt.**[..]

Nu het in onderhavige zaak gaat om harddrugs en moet worden aangenomen dat handel in harddrugs een aantrekkingskracht uitoefent op (andere) drugsgebruikers, dient het belang van het onmiddellijk optreden ter handhaving van de openbare orde naar het oordeel van de rechtbank zwaarder te wegen dan de belangen van de eisers. B&W hebben dan ook in redelijkheid kunnen besluiten dat de intrekking terstond van kracht.

De aan de intrekking van de drankvergunning ten grondslag liggende feiten, zoals door gemachtigde van de eisers ter zitting is gesteld, maakt dit oordeel niet anders. **In dit verband merkt de rechtbank op dat het strafrechtelijk sepot blijkens de stukken zijn grondslag in de omstandigheid dat een ander dan de strafrechtelijke weg is aangewezen. In onderhavige zaak is bewust gekozen voor een bestuursrechtelijk in plaats van een strafrechtelijk afdoening. Van ne bis in idem is geen sprake.”**

Tijdens dezelfde zitting maar nu over het sluiten van de discotheek staat in de andere uitspraak over hetzelfde feitencomplex vermeld:

Verweerder is hier de gemeente Coevorden

“Ook van het onderzoek als geheel is door een brigadier van politie op 31 mei 1999 procesverbaal opgemaakt. **Daaruit blijkt dat al langere tijd bekend is dat door bezoekers en personeel van Bar dancing Lord Nelson drugs gebruikt wordt en dat met name het cocaïnegebruik door de eigenaar, portier, barman en een ander personeelslid reden is voor het onderzoek.** Voorts blijkt uit dit proces-verbaal dat ten tijde van de inval 12 personen in de horecagelegenheid aanwezig zijn en dat bij zeven aanwezigen cocaïne wordt aangetroffen van in totaal circa 15 gram en dat de bovenverdieping - waar blijkens de afdeling bevolking van de gemeente Coevorden niemand staat ingeschreven - is ingericht als gebruikersruimte.

b. Standpunten partijen

Eiser stelt dat uit de processen-verbaal is gebleken dat in het café geen drugs worden verkocht, verstrekt of afgeleverd. Dat, gelet op de meer dan gebruikelijke hoeveelheid, die bij een persoon is gevonden, in theorie kan worden aangenomen dat deze persoon een hoeveelheid cocaïne voor de handel bij zich had, brengt niet mee dat die handel vanuit het café plaatsvond. Eiser wist niet dat de personen drugs op zak hadden en de door de politie gehoorde getuigen hebben aangegeven dat geen drugs wordt gebruikt in het café, laat staan verkocht of verhandeld. Volgens eiser is het proces-verbaal van bevindingen van brigadier Huizenga in hoge mate suggestief en staat het bol van de geruchten waarvoor geen bewijs is aangedragen. Eiser geeft aan dat hij nooit is gewaarschuwd en dat de opgelegde sluiting voor drie maanden disproportioneel is.

Verweerder stelt dat bij een van de regelmatige bezoekers een hoeveelheid cocaïne is aangetroffen die ruim de gebruikelijke hoeveelheid voor eigen gebruik overtreft en dat op basis van het aanwezig zijn van een dergelijke hoeveelheid kan worden aangenomen dat het bestemd is voor de handel. Voorts heeft verweerder gesteld dat een van de aanwezigen heeft gezegd regelmatig op de **bovenverdieping** te verblijven en daar cocaïne te gebruiken. Verder wijst verweerder op het feit dat bij diverse - tot de vaste klantenkring behorende - mensen en op diverse plaatsen cocaïne is gevonden en dat dit eiser als exploitant/beheerder is aan te rekenen. Volgens verweerder is algemeen bekend dat het horecabedrijf de aangewezen plaats is om harddrugs te verkrijgen.

Beoordeling [..]

Tot de bevoegdheid tot toepassing van bestuursdwang behoort, zo volgt uit artikel 5:28 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) het verzegelen van gebouwen, terreinen en hetgeen zich daarin of daarop bevindt. Van deze mogelijkheid, die feitelijk neerkomt op sluiting van de desbetreffende inrichting, heeft verweerder in de onderhavige zaak gebruik gemaakt.

Ons commentaar op deze twee uitspraken in één zitting over hetzelfde feitencomplex

Opvallend is dat bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg niet op de uitspraak van de Kamer voor behandeling van administratieve geschillen van de provincie Drenthe ingaat doch uitsluitend naar het enige bevoegde beroepsorgaan gedeputeerde staten Drenthe verwijst. Het is alleen vervelend voor bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg dat dit bevoegd bestuursorgaan in deze beroepsprocedure geen besluit heeft genomen en dit ook schriftelijk toegeeft. In deze is er dus geen wettelijk besluit van gedeputeerde staten Drenthe waartegen beroep kan worden aangetekend. Van dit gegeven is bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg op de hoogte de reden dat hij niet op de geschillenkamer in gaat. Want, letterlijk schrijft dhr L.A. ter Beek in de functie van commissaris van de koningin in zijn verweerschrift tijdens deze zitting aan de Rechtbank het volgende:

“Op 11 januari 1999 heeft de Kamer voor de behandeling van administratieve geschillen uitspraak gedaan op het beroep ex artikel 49 van de Drank- en Horecawet, ingesteld door de heer F.J. Beukeveld en mevrouw J. Beukeveld-van de Belt (hierna verder te noemen appellanten). Het beroep van appellanten is ongegrond verklaard. Het betrof een beroep tegen het intrekken van de Drank- en Horecawetvergunning voor de inrichting "Lord Nelson" te Coevorden. Tegen deze uitspraak is door de gemachtigde van appellanten beroep ingesteld bij uw rechtbank.[..]”

De provincie Drenthe heeft het duidelijk over de geschillenkamer. Bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg corrigeert dit vakkundig door te melden, dat: "het college van gedeputeerde staten van Drenthe het bevoegde bestuursorgaan is, zodat dit orgaan terecht als verweerder is aangemerkt."

Op het verweerschrift van L.A. ter Beek wordt later dieper ingegaan, eerst worden de twee uitspraken van bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg over hetzelfde feitencomplex besproken.

Bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg meldt in zijn uitspraken:

De provincie Drenthe verwijst nadrukkelijk naar het technisch sepot dat op basis van de valse aangifte is opgesteld om de beheerder juridisch monddood te maken. Dit sepot kwam voor de Geschillenkamer te laat, de reden dat de provincie Drenthe dit sepot via de pleitnota aanklaart. De provincie Drenthe voelt zich hierbij niet gebonden aan het technisch sepot, omdat deze niet op handel van verdovende middelen in de discotheek ingaat. Uit het sepot is deze handel volgens de provincie Drenthe toch duidelijk af te leiden, meldt hier de provincie Drenthe. Het verbaast de provincie Drenthe dan ook dat de officier niet specifiek op deze handel is in gegaan. Dat maakt voor de provincie Drenthe ook niet uit, omdat zij hun eigen verantwoordelijkheid hebben en zelf wel constateren dat handel plaats heeft gevonden. Tegen deze door de provincie Drenthe geconstateerde handel is de gemeente Coevorden verplicht om onmiddellijk op te treden, meldt de provincie Drenthe in hun pleitnota.

Vanwege het gevaar voor de openbare orde is de vergunning terecht imperatief ingetrokken meldt de provincie Drenthe, daarbij bewust voorbijgaand aan het gegeven dat de discotheek ongeveer anderhalf jaar weer partiel open is. Van abstracte overlast, die ruim anderhalf jaar geleden fictief heeft plaats gevonden, is dan geen sprake meer. De reden waarom de heropening wordt genegeerd en nergens aan de tweede voorlopige voorziening wordt gerefereerd.

Het intrekken van de vergunning blijkt een reparatoire sanctie te zijn. Moet ook wel want aan waarheidvinding wordt niet gedaan. Uit eerdere gegevens weten wij inmiddels dat het sluiten ook een reparatoire sanctie is, hetgeen betekent dat twee reparatoire sancties uit hetzelfde feitencomplex zijn opgelegd. Dit is in strijd met het ne bis in idem beginsel.

Waarom de provincie Drenthe hier het ne bis in idem beginsel niet van toepassing vindt, is een zeer groot raadsel, dat nader onderzoek vergt. Wij komen hier nog op terug.

Het intrekken is gebaseerd op de ambtelijke bevindingen met betrekking tot het gebruik van bezoekers (Beukeveld wordt hier niet genoemd) en personeel en terecht is de brigadier volgens bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg, daarbij niet specifiek op de lopende onderzoeken ingegaan, zodat specifieke informatie-inwinning achterwege is gebleven. Onderzoek naar de ware aanleiding van de inval kan dan achterwege worden gelaten en dat is volgens de bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg ook de bedoeling, alleen vermeldt hij dit niet rechtstreeks. Dit geeft aan dat hier niet aan waarheidvinding hoeft te worden voldaan, hetgeen past bij een reparatoire sanctie, de tweede op rij.

Het vervelende voor bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg is dat deze onderzoeken bewust en met voorbedachten rade niet meer in het tweede proces verbaal van bevindingen over de inval voorkomen. Brigadier H.I. Huizenga kijkt wel uit omdat dan resultaten moeten worden bedacht.

Verweerder gemeente Coevorden geeft hier duidelijk aan dat uitsluitend op basis van gebruik van Beukeveld en zijn personeel is binnengetreden. Het vreemde is dat de verweerders (gemeente Coevorden en de provincie Drenthe) én bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg zich niet afvragen of deze actie van politie wel bij wet is toegestaan, daar gebruik niet bij wet verboden is. Een bij wet verboden feit heeft zich in de discotheek niet voorgedaan, daarom moet deze maar op papier te voorschijn worden getoverd. Hiervoor hebben zij handel in drugs nodig, die er dan ook komt middels een fictieve veroordeling.

Zowel de gemeente Coevorden, provincie Drenthe, het Openbaar Ministerie Assen als mede de Rechtbank Assen spelen hierbij duidelijk onder een hoed.

Het gegeven dat geen stafbaar feit zich in de discotheek Lord Nelson heeft voorgedaan, hebben wij bij alle soorten procedures aangedragen, waardoor gesteld kan worden, dat bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg van deze onrechtmatigheid van politie op de hoogte moet zijn. Desalniettemin gaat bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg hieraan voorbij en schakelt hij zomaar van gebruik over naar handel en abstracte overlast, dat verplicht stelt imperatief bestuursdwang toe te passen. De handel die officier van justitie mr D. ten Boer formaliseert en alwaar de provincie Drenthe dankbaar naar refereert, accentueert bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg in zijn uitspraken, waardoor er duidelijk sprake is van verstoring van de openbare orde.

Bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg geeft ook aan dat hij alleen maar uit één proces verbaal van bevindingen citeert, namelijk die van 31 mei 1999. Hoe hij uit dit proces verbaal de persoon met zijn handelshoeveelheid tevoorschijn haalt is een raadsel. Het proces verbaal van verhoor van deze persoon, eveneens door H.I. Huizenga opgesteld, is niet ondertekend en kan derhalve niet als wettig bewijsmateriaal dienen. Bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg moet dus het gegeven van de handeldrijvende persoon uit de brief van 14 juli 1999 van burgemeester mr ing. B.P. Jansema hebben gehaald als bewijs, dat met deze vervalste informatie wederom eerlijke en behoorlijke processen door deze burgemeester negatief zijn beïnvloed.

Het vreemde is, dat bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg dit tweede geheel herziene proces verbaal niet noemt en hier toch gebruik van maakt. De eerste verwijzing van de persoon met handelshoeveelheden stamt uit de brief van 14 juli 1999 van burgemeester mr ing. B.P. Jansema en zijn wethouders, waarbij door mr ing. B.P. Jansema en zijn wethouders naar het proces verbaal van bevindingen van 31 mei 1999 wordt verwezen. Bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg zal dan deze persoon met handelshoeveelheden daar niet in aantreffen en derhalve zich af moeten vragen in welk proces verbaal van bevindingen deze persoon dan wel voor komt. Hierbij stuit bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg wederom op het tweede proces verbaal van bevindingen van brigadier H.I. Huizenga, dat wezenlijk afwijkt van het eerste proces verbaal van bevindingen. Een leek twijfelt daarbij dan niet aan de betrouwbaarheid van beide processen verbaal van bevindingen over hetzelfde feitencomplex alwaar de vormfouten vanaf druipen, laat staan een kundige zoals een bestuursrechter. Vanaf het prille begin hebben wij de betrouwbaarheid van brigadier H.I. Huizenga bestreden en het is dan ook een leugen van bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg, die het tegendeel beweert door te schrijven:

“De rechtbank heeft in zoverre geen redenen te twifelen aan de juistheid van de weergave door de brigadier van politie.”

Een andere leugen van mr T.F. Bruinenberg in zijn uitspraak is te melden dat:

"Hoewel de in de processen-verbaal opgenomen verklaringen omtrent hetgeen bij de inval is aangetroffen verschillen, staat volgens de rechtbank wel vast - en zulks wordt door partijen ook niet betwist -".

Met deze zin durft mr T.F. Bruinenberg alsnog te beweren dat niet te twifelen valt aan de juiste weergave van deze brigadier. Vanaf het begin hebben wij de onbetrouwbaarheid van de processen verbaal van brigadier H.I. Huizenga kenbaar gemaakt. Verwezen wordt naar de pleitnota's en brief met de aangiften, die hoofdofficier mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos heeft geseponneerd en die wij door onze zwager persoonlijk bij het dossier hebben laten voegen, waarin het tegendeel staat vermeld.

Wanneer de beweringen van bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg tegen de achtergrond van de brief van de korpsbeheerder mevr. D. van As-Kleiweg van 3 juli 2001 worden gehouden, waarbij de onbetrouwbaarheid van het proces verbaal van bevindingen en van verhoor reeds ten tijde van de eerste bijeenkomst van de Klachtencommissie van politie van 30 september 1999 bekend zijn, dan is het uiterst discutabel van bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg hier te melden, dat hij niet aan de betrouwbaarheid van de processen verbaal van brigadier H.I. Huizenga twijfelt. Te meer daar bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg uitgebreid komt met de door brigadier H.I. Huizenga vermelde persoon, die handelshoeveelheden bij zich heeft, die absoluut niet in het eerste, doch wel in het tweede proces verbaal van bevindingen staat vermeld, dat hij toch aan de betrouwbaarheid van beide processen verbaal van bevinden van brigadier H.I. Huizenga moet gaan twijfelen.

Zeer zeker als mr T.F. Bruinenberg beide processen verbaal van bevinden naast elkaar heeft kunnen leggen en onze aangiften van oktober 1999 aan de hoofdofficier van het Openbaar Ministerie gericht heeft kunnen lezen. Zeer zeker als mr T.F. Bruinenberg beide processen verbaal van bevindingen naast elkaar geprint persoonlijk van ons via de griffier van zijn rechtbank heeft gekregen. Onze zwager dhr W. Muller heeft namelijk persoonlijk bij de Rechtbank Assen er voor zorggedragen dat de brief met aangiften van o.a. meined van brigadier H.I. Huizenga via de griffier aan het dossier is toegevoegd. Bij deze brief horen ook de bijlagen, zodat beide processen verbaal van bevindingen tegelijk en naast elkaar afgedrukt in het dossier aanwezig zijn. Daarom kan gesteld worden, dat de brief en bijlagen, waarin wij de betrouwbaarheid van de beide processen verbaal aan de kaak stellen inhoudelijk bij bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg bekend zijn. Dat hij alsnog niet twijfelt aan de betrouwbaarheid is schrijnend.

In de brief aan het Openbaar Ministerie van oktober 1999 wordt ook het advies van de Klachtencommissie van politie van 30 september 1999 besproken. Ook het eerste rapport van de Klachtencommissie van politie zit hier dus bij. Uit dit advies is eveneens de onbetrouwbaarheid van de processen verbaal af te leiden

Uiteindelijk geeft ook de hoofdofficier van justitie mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos toe dat brigadier H.I. Huizenga niet juist over de inval heeft gerapporteerd.

Een kundige bestuursrechter moet met zoveel signalen ook tot die conclusie kunnen komen.

Een andere leugen van bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg is het toepassen van artikel 5:28 lid 2 Awb. Duidelijk heeft gedurende drie maanden op de deur van de discotheek Lord Nelson gestaan, dat het betreden op basis van de APV 58 lid 2 Coevorden verboden is. Met deze leugen wordt de nietigheid van de sluiting omzeep geholpen en heiligt zijn massavernietigingswapen de middelen.

Ook bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg maakt dankbaar gebruik van het technisch sepot met de valse aangifte van bezit van enkele grammen cocaïne om aan te geven, dat de beheerder een Opiumwet overtreding heeft begaan. Dat toch voor een bestuursrechtelijke aanpak is gekozen, terwijl strafrecht de aanleiding van de inval is geweest, is dan vreemd. Hierbij gaat bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg voorbij aan de lijst met vijf personen met middelenbezit, die brigadier H.I. Huizenga na de inval heeft opgesteld en de zeven die de brigadier in zijn eerste en de zes personen, die hij in zijn tweede proces verbaal van bevindingen noemt, terwijl brigadier H.I. Huizenga één dag later bij de Klachtencommissie van politie meldt, dat maar vier personen middelen bij zich hebben gehad.

Brigadier H.I. Huizenga heeft het daarbij dan niet over beheerder Beukeveld, waarvan hij op dat moment een valse aangifte heeft ingediend en hij heeft het niet over de personen die onmiddellijk mee naar het bureau zijn genomen. Geen der personen is namelijk onmiddellijk mee naar het politiebureau genomen. Hiermee is af te leiden, dat geen der personen een handelshoeveelheid drugs in bezit heeft gehad. Hiermee is aan te tonen dat niemand vanwege handel in de discotheek kan zijn veroordeeld. Dat toch later iemand fictief is veroordeeld dient ter ondersteuning van hun leugens.

Bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg kan in samenhang met de brief met aangiften gericht aan de hoofdofficier, de processen verbaal en het eerste advies van de Klachtencommissie afleiden, dat beheerder Beukeveld tijdens de inval geen middelen in zijn bezit heeft gehad. De twee lege processen verbaal van verhoor van beheerder Beukeveld en de afwezigheid van een schriftelijke vermelding van de brigadier H.I. Huizenga en burgemeester mr ing. B.P. Jansema, in deze, bevestigen dit overduidelijk. Deze twee lege processen verbaal zitten ook in het dossier en maken daarnaast deel uit van de bijlage behorend bij de brief met aangiften van medio oktober 1999 aan het Openbaar Ministerie Assen.

Ook bestuursrechter T.F. Bruinenberg heeft deze twee lege processen verbaal van verhoor van beheerder Beukeveld gezien. Hij heeft zich dan ongetwijfeld afgevraagd hoe in het technisch sepot van mr D. ten Boer van het Openbaar Ministerie Assen van 1 februari 2000 een geheel andere kijk op de zaak wordt gegeven. Deze discrepanties moeten eveneens tot nader onderzoek hebben geleid, ware het niet dat bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg evenals de provincie Drenthe dit technisch sepot gretig aangrijpt om beheerder Beukeveld juridisch monddood te maken. Zij kennen deze methodiek van het Openbaar Ministerie maar al te goed om hier geen gebruik van te maken. Het is immers de officier van justitie mr D. ten Boer, die de gerechtelijke uitspraak doet, dat beheerder Beukeveld in bezit van cocaïne is geweest. Wie daarna met de fictieve veroordeling van de handelaar is gekomen om de zaak andermaal aan te scherpen, moet nog worden uitgezocht.

Net als bij brigadier H.I. Huizenga kan de rechtbank in zoverre geen redenen vinden te twijfelen aan de juistheid van de weergave van de officier van justitie, als standaard cliché dat het altijd goed doet.

Niets is gemakkelijker voor brigadier H.I. Huizenga, burgemeester mr ing. B.P. Jansema, gedupeerde drs S.B. Swierstra en de commissaris van de koningin dhr A.L. ter Beek geweest, als beheerder Beukeveld tijdens de inval op middelen zou zijn betrapt. Nu moeten zij met behulp officier mr D. ten Boer met een valse aangifte, valse dreiging tot dagvaarding en een vervalst technisch sepot op papier er toe komen, te melden dat beheerder Beukeveld de middelen in de jas, die in het magazijn lag, krijgt toebedeeld.

Deze jas wordt later tevens aan de fictieve handeldrijvende persoon toebedeeld. In deze jas zaten ook de gemarkeerde pakjes uit één partij met wederom een voorbeeld van niet eensgezind liegen van overheidszijde richting rechtbanken. In hoeverre hier sprake is van misleiding van eerlijke en behoorlijk processen dient een integer overheid uit te zoeken. Dit onderzoek maakt een essentieel onderdeel uit van de schadeclaim.

Met de discutabel gegevens van brigadier H.I. Huizenga van 7, 6, 5 of 4 personen met middelenbezit en het feit dat brigadier H.I. Huizenga hier niet de naam van Beukeveld bij noemt is het voor bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg overduidelijk om te twijfelen over al hetgeen over middelenbezit, locaties en de hoeveelheden gevonden middelen door brigadier H.I. Huizenga is geschreven. Dit geldt niet voor bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg die liever actief mee doet en bewust beweert dat beheerder Beukeveld in bezit van middelen is geweest, terwijl hij vanuit zijn functie beter weet. Bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg komt daarbij met weer andere hoeveelheden en vindplaatsen om de afwezigheid van enige Grondwettelijke consistentie over dit belangrijk gegeven te benadrukken.

Ook het harde gegeven, dat sinds langere tijd bekend is dat Beukeveld en zijn personeel **niet** gebruiken in tegenstelling tot hetgeen brigadier H.I. Huizenga heeft geschreven hebben verweerder gemeente Coevorden en bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg uit het eerst advies van de Klachtencommissie van politie en onze pleitnota's af kunnen leiden. Tijdens de tweede zitting ging de Klachtencommissie dieper en nadrukkelijker op deze gegevens in, daarbij verwijzend naar de eerdere uitspraak van deze brigadier. Deze gegevens komen na de uitspraak van het administratief beroep op 7 december 2000, doch zouden nog op tijd voor de Raad van State zijn geweest, als de leden: mr R. W. L. Loeb, voorzitter, mr E.M.H. Hirsch Ballin en mr B.J. van Ettekoven ons daarbij niet binnen 12

minuten uit de rechtszaal hadden verwijderd en de boel niet op een onbepaald vroegtijdig moment hadden bevroren.

Het vreemde is dat ook bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg absoluut niet ingaat op de gebruikersruimte, die zo'n prominente rol in de twee processen verbaal van brigadier H.I. Huizenga en vele brieven van burgemeester mr ing. B.P. Jansema heeft gespeeld. Hiermee zou absoluut niet aan deze gebruikersruimte voorbij kunnen worden gegaan en toch gebeurt dit, aangevend dat het niet goed zit met die gebruikersruimte en het systematisch en gericht onderzoek, die na vernielingen in deze ruimte, plaats hebben gevonden. Subtiel wordt hier het woord bovenverdieping door mr T.F. Bruinenberg gebezigd, dit in zeer sterke tegenstelling tot de prominente aandacht, die deze gebruikersruimte in de eerste voorlopige voorziening heeft gekregen om duidelijk aan te geven, dat het goed mis in de discotheek Lord Nelson te Coevorden is geweest.

Echter, dat het wat de gebruikersruimte betreft goed mis is met de bestuursrechtspraak te Assen is duidelijk. Vergelijk simpelweg de twee uitspraken van 13 juli 1999 en 7 december 2000 over hetzelfde feit ,namelijk het sluiten van de discotheek en u schrikt gewoon van de rol die de gebruikersruimte in de eerste uitspraak heeft gespeeld en de handel die in het tweede wordt aangehaald. Nu wordt het slechts een bovenverdieping genoemd, daarvoor was het een gebruikersruimte.

Het Gerechtelijk Vooronderzoek (met hoofdletters) van burgemeester mr ing. B.P. Jansema wordt ook niet door bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg aangekaart. Dit kan ook niet omdat dan Strafrecht moet worden bewandeld en een rechter commissaris in beeld komt. Waarom burgemeester mr ing. B.P. Jansema met dit Gerechtelijk Vooronderzoek uitsluitend bestuursrecht volgt is andermaal uiterst vreemd.

Waarom hier geen sprake is van het ne bis in idem beginsel is een compleet raadsel, omdat bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg in één zitting twee reparatoire sancties van de burgemeester van Coevorden mr ing. B.P. Jansema uit hetzelfde feitencomplex gegrond verklaart.

Hetzelfde doet ook de Raad van State maar dan op nog grovere wijze door schriftelijk te melden, dat het intrekken van de horecaverGUNningen op dezelfde feiten zijn gebaseerd, als die bij het sluiten van de discotheek zijn gebruikt.

Letterlijk schrijft de Raad van State:

“Van een dubbele "bestrafing" zoals appellanten hebben gesteld, is geen sprake. Het gaat om twee gescheiden bestuursrechtelijke maatregelen in het belang van de openbare orde.”

De Raad van State vergeet hierbij te melden dat het twee dezelfde reparatoire sancties zijn uit hetzelfde feitencomplex. Aldus negeert ook de Raad van State het ne bis in idem beginsel.

Ook de commissaris van de koningin dhr A.L. ter Beek vindt dat in bovenstaande zaak geen sprake is van het ne bis in idem beginsel, daarbij slechts naar één sanctie kijkend en de andere sanctie bewust niet noemend. Waar zijn wij deze tactiek eerder tegen gekomen?

Het verweerschrift van 7 april 2000 van de provincie Drenthe wordt hier aangehaald. Let hierbij op, dat de niet bevoegde geschillenkamer uitspraak heeft gedaan en dat deze Kamer heeft geoordeeld, deze Kamer op een juiste wijze invulling heeft gegeven en deze Kamer achtte. Het besluit van gedeputeerde staten bij wet verplicht wordt niet genoemd omdat dit besluit er niet is.

Van deze Kamer, die heeft geoordeeld, een juiste invulling heeft gegeven en achtte, maakt mr T.F. Bruinenberg van: gedeputeerde staten Drenthe als het enig bevoegd orgaan. Nogmaals zijn woorden herhalend:

"De rechtbank stelt voorop dat ten tijde hier in geding, gelet op het bepaalde in artikel 49 van de DHW, het college van gedeputeerde staten van Drenthe het bevoegde bestuursorgaan is, zodat dit orgaan terecht als verweerder is aangemerkt. [...]"

Letterlijk schrijft de commissaris van de koningin A.L. ter Beek op 7 april 2000 het volgende in zijn verweerschrift aan de rechtbank te Assen:

"Op 11 januari 1999 heeft de Kamer voor de behandeling van administratieve geschillen uitspraak gedaan op het beroep ex artikel 49 van de Drank- en Horecawet, ingesteld door de heer F.J. Beukeveld en mevrouw J. Beukeveld-van de Belt (hierna verder te noemen appellanten). Het beroep van appellanten is ongegrond verklaard. Het betrof een beroep tegen het intrekken van de Drank- en Horecawetvergunning voor de inrichting "Lord Nelson" te Coevorden. Tegen deze uitspraak is door de gemachtigde van appellanten beroep ingesteld bij uw rechtbank.

Het beroep richt zich op de volgende punten:

1. Onzorgvuldige en ongemotiveerde besluitvorming

Appellanten stellen dat het college van burgemeester en wethouders van Coevorden zijn standpunt heeft gebaseerd op het volgende argument. Het aanwezig zijn van drugs en het handelen in drugs wettigen de vrees voor gevaar voor de openbare orde en het besluit vindt zijn grondslag in de processen verbaal opgemaakt naar aanleiding van de inval op 28 mei 1999. Uit de sepotbeslissing van het Openbaar Ministerie (OM) van 1 februari 2000 blijkt volgens appellanten dat dit argument niet meer geheel geldig is, omdat in de sepotbeslissing alleen maar wordt gesproken over het aanwezig hebben van drugs. Omdat op de handel daarin niet wordt ingegaan en dit een wezenlijk onderdeel vormt bij de beoordeling blijkt de besluitvorming hiermee onzorgvuldig en onvoldoende gemotiveerd.

Hieromtrent merken wij het volgende op:

Het OM heeft voor wat de vervolging van strafbare feiten betreft een eigen verantwoordelijkheid. Indien het OM op grond van haar moverende motieven niet tot vervolging overgaat, behoeft dit voor het openbaar bestuur geen reden te zijn bestuursrechtelijke maatregelen eveneens achterwege te laten. Ook het OM maakt melding van het feit dat het bestuur inmiddels maatregelen heeft getroffen, waardoor strafrechtelijk ingrijpen niet langer doelmatig of billijk is. Daarbij komt dat het OM stelt dat uit het proces-verbaal is gebleken dat bij een persoon een zodanige hoeveelheid cocaïne is aangetroffen dat sprake is van een handelsvoorraad. De constatering van het OM, die daarop volgt dat voldoende is vastgesteld dat appellant als eigenaar verdovende middelen als bedoeld in artikel 2 van de Opium wet aanwezig heeft, is op zich juist en geeft aan dat sprake is van het plegen van een strafbaar feit. De argumentatie waarom het OM hier niet het verkopen, verstrekken van verdovende middelen heeft genoemd, is ons niet bekend. Dat is echter in dit kader ook minder relevant. Appellant gaat er kennelijk van uit dat het OM de enige instantie is die beoordelen kan en mag of sprake is van handel in drugs. Wij menen dat wij ons in bestuursrechtelijke aangelegenheden daarover zelf een oordeel kunnen vormen, dat uiteraard onderhevig kan zijn aan een rechterlijke toets. In het besluit van de Kamer is op grond van het proces-verbaal geconstateerd dat sprake is van een hoeveelheid drugs op grond waarvan kan worden aangenomen dat deze bestemd is voor de handel. Met deze constatering hebben wij het oordeel van de President van uw rechtbank gevolgd, zoals gedaan in de uitspraak van 13 juli 1999 inzake het toepassen van bestuursdwang op grond van de Opiumwet in deze kwestie. Op het moment van de uitspraak van de Kamer kon nog niet worden ingegaan op het sepotbesluit van het OM omdat dit eerst op 1 februari 2000 aan een van de appellanten is meegedeeld. Voor wat dit betreft kan dan ook geen sprake zijn van een onzorgvuldige of ongemotiveerde besluitvorming.

2. Schending ne bis in idem beginsel en overschrijding proportionaliteitsbeginsel

Appellanten zijn van mening dat zij, waar de President van uw rechtbank in zijn hiervoor aangehaalde uitspraak het van belang heeft geacht dat het gaat om een sluiting van beperkte duur, onevenredig zwaar worden getroffen en dat tevens twee keer gestraft wordt voor hetzelfde feit. Van het college van burgemeester en wethouders wordt op grond van de Drank- en Horecawet het bestuur gevorderd. Op grond van artikel 31, eerste lid onder d., trekken zij een vergunning in, indien zich in de betrokken inrichting feiten hebben voorgedaan die de vrees wettigen dat het van kracht blijven van de vergunning gevaar zou opleveren voor de openbare orde, veiligheid of zedelijkheid.

Het betreft hier een imperatieve bepaling. Indien het college van burgemeester en wethouders tot de conclusie komt dat sprake is van gevaar voor de openbare orde c.a. moeten zij de vergunning intrekken. De Kamer heeft geoordeeld dat het college van burgemeester en wethouders op grond van de situatie, zoals omschreven in het proces-verbaal terecht tot de conclusie is gekomen dat van een dergelijk gevaar sprake is. Het college van burgemeester en wethouders heeft volgens de Kamer op een juiste wijze invulling gegeven aan zijn beoordelingsvrijheid inhoudende dat sprake is van een gevaar voor de openbare orde. Op grond van deze beoordeling kon het college van burgemeester en wethouders niet anders dan de vergunning intrekken. De Kamer achtte dit niet in strijd met het proportionaliteitsbeginsel c.q. het evenredigheidsbeginsel, zoals dat is neergelegd in de Algemene wet bestuursrecht. Wij zijn van oordeel dat bij bestuursrechtelijke maatregelen geen sprake is van punitieve sancties maar dat deze gericht zijn op het ongedaan maken van een met de wet strijdige situatie of het voorkomen van een dergelijke situatie. Op grond van de wetgeving kunnen meerdere vormen van bestuursrechtelijke maatregelen naast elkaar worden gebruikt. Het ne bis in idem beginsel is hierop niet van toepassing.

Ook de President van uw rechtbank is dit oordeel toegedaan. In vorenaangehaalde uitspraak wordt gesteld dat eventuele maatregelen gericht op beëindiging van de exploitatie te zijner tijd op hun eigen merites kunnen worden beoordeeld. Gelet op het vorenstaande verzoeken wij u het beroep van appellanten ongegrond te verklaren.

Hoogachtend, gedeputeerd staten van Drenthe. J.Th. Imholz, wnd. Griffier en A.L. ter Beek voorzitter.

Ons commentaar op deze brief is als volgt

Allereerst is de datum van de uitspraak van de onbevoegde Geschillenkamer niet juist. Foutieve weergave van een andere datum door de provincie Drenthe in een andere pleitnota vermeldt, heeft uiteindelijk aanleiding gegeven tot een verplichte heroverweging van de uitspraak van 10 oktober 2001 van de Raad van State, hetgeen ons als bringer van deze slechte boodschap niet in dank is afgenomen.

De provincie Drenthe en met name de niet bevoegde Geschillenkamer baseren zich uitsluitend op het eerste proces verbaal van bevindingen, terwijl ook zij beide van ons hebben gekregen. De provincie Drenthe met als penvoerder A.L. ter Beek in de functie van commissaris van de koningin haalt hier toch duidelijk ook handel in middelen aan. Daarbij begrijpt A.L. ter Beek niet waarom ook het Openbaar Ministerie in zijn technisch sepot (dat valselijk door mr D. ten Boer is opgemaakt, alwaar de commissaris van de koningin van op de hoogte is) niet tot de opmerkingen verkopen en verstrekken van verdovende middelen komt. Dat maakt hem eigenlijk ook niets uit, omdat A.L. ter Beek in de functie van commissaris van de koningin, als eigen rechter met behulp van de niet bevoegde Geschillenkamer en de echte rechter op de achtergrond, dit zelf wel bepaalt en tot de conclusie komt dat handel heeft plaats gevonden en dat beheerder Beukeveld in het bezit van middelen is geweest. A.L. ter Beek in de functie van commissaris van de koningin bepaalt, daarna dat burgemeester mr ing. B.P. Jansema en zijn wethouders bij deze constatering van handel en gevaar voor de openbare orde niet anders kunnen en mogen bepalen, dan dat de horecavergunningen onmiddellijk moeten worden ingetrokken.

A.L. ter Beek in de functie van commissaris van de koningin is daarbij van oordeel dat deze niet punitieve maatregelen (meervoud) gericht zijn op het ongedaan maken van een met de wet strijdige situatie of het voorkomen van een dergelijke situatie.

Op grond van de wetgeving kunnen meerdere vormen van bestuursrechtelijke maatregelen naast elkaar worden gebruikt, schrijft hij. Het ne bis in idem beginsel is hierop niet van toepassing. Het grote probleem van deze commissaris van koningin hier is, dat er maar twee vormen van sancties zijn. Punitieve sancties (meervoud) zijn volgens A.L. ter Beek in de functie van commissaris van de koningin hier niet aan de orde, dan blijven alleen maar de reparatoire sancties (meervoud) uit een en hetzelfde feitencomplex over. Twee dezelfde type sancties uit hetzelfde feitencomplex zijn in strijd met het ne bis in idem beginsel neergelegd in de Rechten van de Mens. A.L. ter Beek in de functie van commissaris van de koningin

haalt zelf hier de uitspraak van de eerste voorlopige voorziening over het sluiten van de discotheek aan, waaruit ook hij kan afleiden, dat uit hetzelfde feitencomplex tweemaal op dezelfde wijze is gestraft.

Het is duidelijk dat bij A.L. ter Beek in de functie van commissaris van de koningin zijn eigenmachtig toegedichte rechterlijke bevoegdheid met de rechter op de achtergrond hier laat uitstijgen boven de Rechten van de Mens, waarbij de burgemeester en wethouders niet anders van hem kunnen en mogen, dan oordelen en veroordelen, als een verplichte bevoegdheid derogerend aan de Rechten van de Mens.

Het is daarnaast een grote leugen van A.L. ter Beek in de functie van commissaris van de koningin te stellen, dat de bestuursrechter bij de voorlopige voorziening een zelfde mening is toegedaan. Uitdrukkelijk heeft deze bestuursrechter tijdens de zitting bepaald, dat de vergunning van de beheerder pas mag worden ingetrokken, als hem iets valt te verwijten. Deze bestuursrechter kon toen nog niet bevroeden, dat later ook de bedrijfsleidster zou worden aangepakt. Toen dit wel het geval was gelastte hij, dat de discotheek op 4 september 1999 onmiddellijk weer open moest en dat niet achterom doch naar voren moest worden gekeken.

Door toedoen burgemeester mr ing. B.P. Jansema ging het wederom met zijn eigenmachtig politieoptreden direct de eerste avond van heropening mis. Hierdoor kon de politie niet naar een echte noodoproep, die enkele honderden meters verderop in Coevorden plaats vond. De Nationale ombudsman heeft ook hier een rapport vol met onwaarheden over geschreven met als eindresultaat dat ook toen de gedragingen van de politie correct waren. Gesteld kan worden dat door de prioriteitstelling van de interne inspectie van de discotheek Lord Nelson door de politie op zaterdag 4 september 1999 werkelijk acuut optreden van deze politie elders in Coevorden in gevaar is gekomen.

Voor de verwijtbaarheid van cocaïnebezit van beheerder Beukeveld, die de commissaris van de koningin A.L. ter Beek negeert en alwaar de bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg naar verwijst, brengen wij de twee lege processen verbaal van verhoor, het gegeven dat de beheerder nooit een verdachte is geweest en tegen hem geen gerechtelijke vooronderzoeken liepen, nogmaals in stelling. Voor de bedrijfsleidster geldt dat zij tijdens de inval thuis op de kinderen paste. Daarbij zijn voor en na de inval geen belastende rapporten over de discotheek en over de beheerder en bedrijfsleidster bekend, zodat gesteld kan worden dat de overheid niet aan de verwijtbaarheids eis van de eerste bestuursrechter heeft voldaan, dat de vergunning van beheerder Beukeveld pas mag worden ingetrokken, als hem iets valt te verwijten. Gesteld kan daarbij worden, dat ook van een recidief geen sprake is geweest, zelfs niet nadat de discotheek weer anderhalf jaar opnieuw gedeeltelijk open is.

Het is duidelijk dat A.L. ter Beek in de functie van commissaris van de koningin een overtreding van de Opiumwet nodig heeft om de vergunningen ingetrokken te krijgen. In deze is A.L. ter Beek in de functie van commissaris van de koningin burgemeester mr ing. B.P. Jansema eveneens zeer behulpzaam.

Een jaar later (17 april 2001), als de discotheek nog steeds gedeeltelijk open is, schrijft A.L. ter Beek in de functie van commissaris van de koningin aan de Raad van State het volgende over het ne bis in idem beginsel:

“In het beroepschrift geeft mevrouw Beukeveld-van de Belt aan (bladzijde 5, onderaan) dat zij geen strafbaar feit heeft begaan en dat daarom de vergunning niet mocht worden ingetrokken. Voor het intrekken van de vergunning op grond van artikel 31, eerste lid, aanhef en onder d, van de Drank- en Horecawet is het gedrag van de vergunninghouder op zich echter niet van belang. Het kan wel bijdragen aan de vrees tot verstoring van de openbare orde. **Het niet alert reageren en het ontkennen van verantwoordelijkheid voor de gebeurtenissen in "Lord Nelson" kan aangeven dat herhaling in de lijn van verwachting ligt.**

De heer Beukeveld stelt in zijn beroepschrift dat hij twee keer wordt gestraft voor hetzelfde feit (bladzijde 4). Het intrekken van de vergunning in het kader van de Drank- en Horecawet dient echter een ander doel. Het doel is niet om vergunninghouders zo te straffen, maar om onder andere de openbare orde te beschermen. **De bepaling heeft geen punitief karakter en er is dan ook geen strijd met het ne-bis-in-idem-beginsel.**

Voor het overige verwijzen wij naar de meegezonden stukken. Met name willen wij hier verwijzen naar hetgeen door ons is gesteld in de procedure voor de Arrondissementsrechtbank te Assen, Sector Bestuursrecht.

3. Conclusie

Uit vorenstaande blijkt dat er een gewettigde vrees bestond dat het van kracht blijven van de vergunning gevaar zou opleveren voor de openbare orde. Daarom diende de vergunning te worden ingetrokken. Wij verzoeken u dan ook het beroep ongegrond te verklaren.

Commentaar op dit deel van deze brief

Zowel de eerste als tweede bestuursdwangmaatregel van mr ing. B.P. Jansema hebben als secundair doel de openbare orde te beschermen. Het hoofddoel van deze sancties is het pand waarin de discotheek zich bevindt versneld in handen te krijgen.

Duidelijk wordt dit op 3 juni 1999, door burgemeester mr ing. B.P. Jansema bij het sluiten van de discotheek aangegeven door te schrijven, dat de potentiële loop van klanten naar de discotheek definitief moet worden verstoord.

Het secundaire doel is overduidelijk een bestuursdwangmaatregel, die er op is gericht de openbare orde te beschermen en gericht is op het ongedaan maken van een met de wet strijdige situatie of het voorkomen van een dergelijke situatie. Zo'n secundaire bestuursdwangmaatregel is een reparatoire sanctie. Dit onderschrijft dhr A.L. ter Beek door te melden dat de sanctie geen punitief karakter heeft. Hierbij heeft de burgemeester zeer zeker niet het doel om de beheerder te straffen, doch als enig doel het pand voortijdig in zijn bezit te krijgen. Letterlijk schrijft burgemeester mr ing. B.P. Jansema ook alweer de volgende zin in zijn brief van 3 juni 1999:

Ten aanzien van de tijdsduur van de maatregel wijs ik erop de bedoeling te hebben de loop van potentiële (drugs-)klanten naar uw horecabedrijf definitief te verstoren.

Overduidelijk is dit een reparatoire sanctie met een definitieve uitslag: het ruineren van de discotheek, waarbij wij het oogmerk als ijkpunt van de Raad van State in ogenschouw hebben genomen. Hierbij wordt de beheerder niet gestraft. Ook de bedrijfsleidster wordt niet met het sluiten van de discotheek gestraft omdat zij tijdens de inval thuis zat.

Het zeer vreemde is dat A.L. ter Beek in zijn functie van commissaris van de koningin in zijn brief van 17 april aan de Raad van State op het sluiten als secundaire ordemaatregel komt, terwijl zijn direct ondergeschikte, zijnde zijn burgemeester mr ing. B.P. Jansema, hier zo nadrukkelijk naar verwijst en definitief naar handelt.

A.L. ter Beek in zijn functie van commissaris van de koningin heeft het maar over één sanctie met hetzelfde doel namelijk het ruineren van de discotheek, zodat in de binnenstad van Coevorden ruimte voor nieuwbouw vrijkomt.

Nog vreemder wordt de omissie van A.L. ter Beek in de functie van commissaris van de koningin als wij melden, dat wij reeds op 23 augustus 1999 (let op de vroege datum van onze actie) aan A.L. ter Beek in de functie van commissaris van de koningin schriftelijk hebben medegedeeld, dat zijn burgemeester mr ing. B.P. Jansema en zijn brigadier H.I. Huizenga allerlei malversaties hebben uitgehaald in pogingen de discotheek voortijdig in bezit te krijgen. Hierbij is ook naar de nieuwbouw verwezen.

Nog vreemder wordt het van A.L. ter Beek in de functie van commissaris van de koningin, dat nadat wij hem daarna nog enkele brieven hebben gestuurd, waarin wij het voorgaande wederom bij hem ter sprake hebben gebracht, wij niets, helemaal niets rechtstreeks meer van hem hebben gehoord, dan via pleitnota's en brieven aan bestuursrechters en de Raad van State.

A.L. ter Beek in zijn functie van commissaris van de koningin kan dan toch niet vergeten zijn, dat voor het intrekken van de horecaverGUNningen zijn burgemeester de discotheek voor een periode van drie maanden heeft gesloten en dat deze reeds weer enkele maanden open is en ruim drie en een half jaar na de inval partieel openblijft, omdat zij de vergunning niet rechtstreeks durven in te nemen. In al deze tijd heeft de politie geen enkel bezwaarlijk proces verbaal over de discotheek op kunnen maken hoe graag zij dat ook wilde.

A.L. ter Beek in zijn functie van commissaris van de koningin heeft namelijk ook in de kranten gelezen en op de regionale televisie Drenthe gezien, dat de discotheek Lord Nelson van de bestuursrechter en van burgemeester mr ing. B.P. Jansema weer open moet. In zijn brief van 7 april 2000 weet hij nog wel te vermelden, dat het sluiten van de discotheek maar van beperkte duur is. Een jaar later op 17 april 2001 weet A.L. te Beek in de functie van commissaris van de koningin niets meer over het sluiten in het belang van de openbare orde en het voorkomen van feiten, die strijdig zijn met de wet of verordeningen in het belang van het ne bis in idem beginsel of in strijd met de Rechten van de Mens hetgeen vreemd en uiterst eigenaardig is.

In de brief van 17 april 2001 heeft A.L. ter Beek in de functie van commissaris van de koningin het maar over één sanctie, zodat geen sprake van het ne bis in idem beginsel is. Deze truck kennen wij reeds van hem.

Om het geheugen van deze commissaris op te frissen melden wij de andere reparatoire sanctie uit hetzelfde feitencomplex door zijn burgemeester mr ing. B.P. Jansema de beheerder en bedrijfsleidster opgelegd. Het betreft het sluiten van de discotheek voor een periode van drie maanden bij afwezigheid van een geldige APV, waarbij op basis van de ongeldige APV artikel 58 lid 2 het verboden is het pand te betreden. Deze reparatoire sanctie en de reparatoire sanctie waar A.L. ter Beek melding van maakt zijn opgelegd op grond van het proces verbaal, waarvan wij op 23 augustus 1999 (twee en half jaar eerder) de commissaris van de koningin hebben gemeld, dat de gegevens in dit proces verbaal niet betrouwbaar zijn en dat zijn burgemeester mr ing. B.P. Jansema hier misbruik van maakt.

Deze gegevens en andere gegevens over de onbetrouwbaarheid van zijn politiefunctiebrigadier H.I. Huizenga heeft de commissaris van de koningin A.L. ter Beek genegeerd. Later hebben wij via de Klachtencommissie van politie o.a. op 30 september 1999, via zijn korpsbeheerder mev. D. van As-Kleiweg in de brief van 3 juli 2001 en de hoofdofficier van het Openbaar Ministerie te Assen mev. R.S.T. van Rossem-Broos hierin gelijk gekregen. Vanuit de controlerende taak op grond van de Politiewet aan de commissaris van de koningin oplegt, getuigt dit van nalaten van handelen van dhr A.L. ter Beek in zijn functie van commissaris van de koningin.

In een andere uiterst discutabele affaire betreffende het bestemmingsplan Heege West 3 te Coevorden, met wederom burgemeester mr ing. B.P. Jansema als initiator en spin in het web, komen wij A.L. ter Beek in de functie van commissaris van de koningin andermaal in strijd met de wet uitgebreid tegen. Hij kent ons dus wel. Ook in deze affaire ligt de commissaris van de koningin A.L. ter Beek verwijtbaar en bewust richting de Raad van State.

In de pleitnota van de provincie Drenthe aan de Raad van State voor de zitting van 21 augustus 2001 staat het volgende over de Geschillenkamer, het technisch sepot, de betrouwbaarheid van de processen verbaal en het ne bis in idem beginsel.

Wederom is het opvallend, dat de drie maanden sluiting, die uit hetzelfde feitencomplex voort is gekomen, absoluut niet door de provincie Drenthe wordt genoemd, evenals de heropening, terwijl de provincie Drenthe dondersgoed weet dat deze reparatoire sanctie ons is opgelegd en dat van abstracte overlast geen sprake is geweest.

Opvallend in deze pleitnota is dat het bezit van beheerder Beukeveld niet meer wordt aangehaald en dat gedeputeerde staten met een standpunt komt dat niet in een besluit is verwerkt.

Bovendien twijfelt de provincie Drenthe niet aan de processen verbaal (meervoud), die onder ambtseed zijn opgesteld. Dit is raar als de provincie Drenthe beide naast elkaar ziet. De verschillen zijn namelijk evident. Dan nog niet twifelen aan de betrouwbaarheid van twee wezenlijk verschillende processen verbaal over hetzelfde feitencomplex is uiterst merkwaardig. Letterlijk staat het volgende in de pleitnota van de provincie Drenthe aan de Raad van State:

“Geachte Voorzitter,
Geschiedenis

Ten principale zij opgemerkt dat het onderhavige het hoger beroep betreft tegen het besluit van B&W d.d. 14 juli 1999 tot intrekking van haar vergunning op grond van artikel 31 lid 1 sub d Drank- en Horecawet (c.q. de uitspraak in beroep van de Rechtbank Assen d.d. 17 december 2000). Tegen het besluit tot intrekking van de vergunning d.d. 14 juli 1999 van B&W hebben appellanten administratief beroep ingediend bij de kamer uit GS voor de behandeling van administratieve geschillen. Op 11 januari 2000 zijn de bezwaren van appellanten ongegrond verklaard. Vervolgens zijn appellanten in beroep gegaan bij de Arrondissementsrechtbank te Assen, sector Bestuursrecht. Dit beroep is bij uitspraak van 17 december 2000 ongegrond verklaard. Tegen die uitspraak hebben appellanten op 9 januari 2001 hoger beroep ingesteld bij Uw Afdeling.

Analyse

Uit het lijvige beroepschrift door appellant ingediend blijkt dat appellant het niet eens is met de gang van zaken in deze en andere juridische en klachtprocedures. Voor zover relevant voor deze zaak gaan GS hieronder op die bezwaren in.

Zienswijze appellanten

Appellanten stellen zich op het standpunt dat het college van burgemeester en wethouders ten onrechte de vergunning hebben ingetrokken. De grondslag voor de intrekking van de vergunning wordt gevormd door artikel 31 lid 1 sub d Drank- en Horecawet. Het criterium om tot intrekking over te gaan luidt: '(..) dat het van kracht blijven van de vergunning gevaar zou opleveren voor de openbare orde, veiligheid of zedelijkheid. '. Appellanten zijn - waarschijnlijk - van mening dat het college van burgemeester en wethouders niet tot de conclusie had mogen komen dat het van kracht blijven van de vergunning van Lord Nelson, de betrokken inrichting, een gevaar zou opleveren voor de openbare orde, de zedelijkheid of de veiligheid. Appellanten ontkennen dat er sprake zou zijn van verkoop, aflevering of verstrekking van cocaïne en dat er - dus – geen sprake zou kunnen zijn van enig gevaar voor de openbare orde, de veiligheid of zedelijkheid. Gebruik noch bezit van verdovende middelen in beperkte hoeveelheden zijn immers verboden?! Bovendien stellen appellanten niet op de hoogte te zijn geweest van de aanwezigheid van verdovende middelen in hun inrichting.

Zienswijze GS

Gedeputeerde staten van Drenthe stellen zich op het standpunt, dat zij terecht en op goede gronden het beroep van appellanten ongegrond hebben verklaard en daarmee de intrekking van de horecaverunning hebben bevestigd.

Het bepaalde in artikel 31 DHW stelt imperatief, dat de vergunning wordt ingetrokken indien zich in de inrichting feiten hebben voorgedaan, die de vrees wettigen dat het van kracht blijven van de vergunning gevaar zou opleveren voor de openbare orde, veiligheid of de zedelijkheid.

Naar de mening van gedeputeerde staten staat vast dat zich dergelijke feiten hebben voorgedaan in de inrichting Lord Nelson. Dat blijkt uit de processen verbaal die zijn opgemaakt na de inval door de politie in de inrichting. De feiten die voortvloeien uit de processen-verbaal worden gedeeltelijk door appellanten ontkend, dan wel als onjuist bestempeld. Vaststaat echter, dat wordt ook niet door appellanten ontkend, dat zich ten tijde van de inval tenminste vier personen bevonden, waaronder vaste klanten van de inrichting, die een gebruikershoeveelheid cocaïne bij zich hadden en daarnaast nog één persoon zelfs een hoeveelheid die de 'gebruikershoeveelheid' ruimschoots te boven gaat. **Bovendien zien GS niet in waarom getwijfeld zou moeten worden aan de ambtsedig opgemaakte processen-verbaal door de brigadier van politie. GS neemt de inhoud van die processen-verbaal geheel voor waar aan.** Appellanten stellen niet op de hoogte te zijn

geweest van de aanwezigheid van verdovende middelen in hun inrichting. Dat maakt ook niets uit; het betreft immers een maatregel ter bescherming van de openbare orde. Ook de argumenten van (het schenden van) de beginselen van de proportionaliteit en de ne-bis-in-idem-regel treffen geen doel. Het betreft een imperatieve rechtsregel, B&W moeten dus sluiten en er is besloten dat de bestuursrechtelijke weg de voorkeur verdiende boven de strafrechtelijke weg. Dat is ook de reden voor het sepot door de OvJ. Van ne-bis-in-idem is geen sprake. Dat onder de vijf personen een aantal zeer vaste klanten zijn van Lord Nelson sterkt de vrees voor herhaling van voornoemde feiten en doet bovendien sterk het vermoeden rijzen, dat er wel degelijk in verdovende middelen wordt gehandeld in Bar Dancing Lord Nelson. Daarbij komt nog dat de middelen zich verspreid op verschillende plaatsen en bij verschillende personen in de inrichting bevonden en dat de persoon bij wie 6 gram cocaïne is aangetroffen, deze cocaïne bovendien had verdeeld over 11 zakjes en een zakje met dertien puntjes. Dat zijn dus elf gebruikershoeveelheden en 13 puntjes voor elk een 'snuif. Bovenstaande feiten betreffen geen eenmalig incident, getuige de door de brigadier van politie opgestelde verklaring en de brief van de OvJ van 1 februari 2000 waarin onder meer wordt gesteld dat het onderzoek plaatsvond naar aanleiding van bij de politie binnengekomen informatie omtrent gebruik en handel van middelen in Bar Dancing Lord Nelson. Verwezen zij hier naar uitspraken van de Afdeling Rechtspraak en de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van respectievelijk 07-11-1995 en 30-07-1996 (AB 1 996,31 9 en AB 1996,47 I). Daaruit blijkt dat het ter verhandeling aanwezig zijn van cocaïne de vrees wettigt dat het van kracht blijven van de vergunning gevaar oplevert voor de openbare orde en/of veiligheid.

Conclusie

Conclusie luidt dan ook, dat GS van mening zijn dat zij terecht en op juiste gronden het beroep van appellanten ongegrond hebben verklaard en dat zij daarmee de intrekking van de vergunning hebben bevestigd. De belangen van de gemeenschap, van de openbare orde, moesten in deze zaak prevaleren boven de belangen van appellanten.

Commentaar

Geen beroep is bij de Kamer voor de behandeling van administratieve geschillen ingediend, doch beroep op Gedeputeerde Staten Drenthe is gedaan conform artikel 49 Drank en Horecawet, bepalingen vermeld in Awb en de provinciale verordening 1.3.3. Hierbij moet Gedeputeerde Staten Drenthe als hoger bestuursorgaan volgens Awb zelf uitspraak doen. Dit besluit van Gedeputeerde Staten is er niet in tegenstelling tot hetgeen in bovenstaande pleitnota staat vermeld. De provincie Drenthe geeft zelf meerdere malen op schrift toe, dat dit besluit van Gedeputeerde Staten er niet is. Toch doet de provincie Drenthe hier voor alsof Gedeputeerde Staten wel een besluit over het onmiddellijk intrekken van de vergunningen heeft genomen.

De betrouwbaarheid van de processen verbaal heeft Gedeputeerde Staten ook kunnen onderzoeken aan de hand van het door ons aan de provincie Drenthe meegeleverde advies van de Klachtencommissie van politie, de meerdere brieven aan de commissaris van de koningin en ons latere commentaar op de adviezen van de Klachtencommissie, de brief van de korpsbeheerder van 3 juli 2001 en de vele ander brieven inzake deze kwestie.

Ook het lijfelijke rapport waar de provincie Drenthe hier melding van maakt weerspiegelt deze onbetrouwbaarheid. Desalniettemin neemt Gedeputeerde Staten de ambtsedige processen verbaal geheel voor waar aan. Hetzelfde doen zij ook met het technisch sepot van mr D. ten Boer.

Opvallend is dat hier niet meer op het cocaïnebezit van Beukeveld wordt ingegaan.

Later meldt de Raad van State dat Beukeveld niets valt te verwijten, dit in grote tegenstelling tot de uitspraak van bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg, hoofdofficieren van justitie Assen, de Nationale ombudsman, die duidelijk schriftelijk melden dat beheerder Beukeveld tijdens de inval in het bezit van cocaïne is geweest.

De Raad van State durft het kennelijk niet aan deze leugen te bevestigen.

Het technisch sepot van de officier mr D. ten Boer op basis van de valse aangifte wordt ook hier te pas en onpas gebruikt en is uitgebreid door ons ter discussie gesteld als zijnde in

strijd met de wet, begaan door ambtenaren van het Openbaar Ministerie, die er juist op toe moeten zien, dat niets strafbaars plaats vindt. Daarbij hebben wij het nog niet over de voorbeeldtaken en functies, die deze ambtenaren uit moeten stralen.

Zoals gemeld wordt wederom met geen woord over de andere hoofdsanctie van de burgemeester mr ing. B.P. Jansema gesproken, dit terwijl deze sanctie uitgebreid in het lijvige beroepschrift, waar de provincie gewag van maakt, staat vermeld.

Met bovenstaande gegevens van ons en die van de andere partijen oordeelt de Raad van State op 10 oktober 2001 over het ne bis in idem beginsel en de vele wetsovertredingen als volgt:

Let hier vooral op de datum 17 december 2000, die op een zondag valt.

“Procesverloop

Bij besluit van 3 juni 1999 heeft de burgemeester van Coevorden (hierna: de burgemeester) de door F.J. Beukeveld (hierna: appellant) in het pand Schoolstraat 18 te Coevorden geëxploiteerde horeca-inrichting "Lord Nelson" met toepassing van artikel 13b van de Opiumwet gesloten voor de duur van drie maanden. [..]

Bij uitspraak van 17 december 2000, kenmerk 99/735 HOREC P09 G03, verzonden op dezelfde datum, heeft de arrondissementsrechtbank te Assen (hierna: de rechtbank) het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht. [..]

Bij besluit van 14 juli 1999 hebben burgemeester en wethouders van Coevorden (hierna: burgemeester en wethouders) de voor de horeca-inrichting "Lord Nelson" ingevolge de Drank- en Horecawet (hierna: DHW) verleende vergunning met toepassing van artikel 31, eerste lid, aanhef en onder d, van die wet ingetrokken en bepaald dat de intrekking terstond van kracht is.[..]

Bij besluit van 11 januari 2000 heeft de **Kamer uit het college van gedeputeerde staten van Drenthe voor de behandeling van administratieve geschillen** het daartegen door appellanten ex artikel 49 (oud) van de DHW **bij gedeputeerde staten** (hierna: gedeputeerde staten) ingestelde beroep ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.[..]

Bij uitspraak van 17 december 2000, kenmerk 00/100 HOREC PO9 G03, verzonden op dezelfde datum, heeft de rechtbank het daartegen door appellanten ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.[..]

2.3.1. Hoewel aan appellant moet worden toegegeven dat de feiten in de verschillende versies van het proces-verbaal niet geheel overeenkomen, is de Afdeling met de rechtbank van oordeel dat uit de stukken van het politieonderzoek, waaronder de door de betrokkenen afgelegde verklaringen, voldoende aannemelijk is geworden dat er in de horecagelegenheid van appellant cocaïne aanwezig is ten behoeve van verkoop, aflevering of verstrekking, als bedoeld in artikel 13b van de Opiumwet. Voor zover appellant heeft aangevoerd dat het bewijs strafrechtelijk onrechtmatig is verkregen, overweegt de Afdeling, onder verwijzing naar haar uitspraak van 4 februari 2000 inz. no. 199900085/1, gepubliceerd in JB 2000/172, dat in het bestuursrecht zodanig bewijs slechts dan niet is toegestaan, indien het bewijs is verkregen op een wijze die zozeer indruist tegen hetgeen van een behoorlijk handelende overheid mag worden verwacht, dat dit gebruik onder alle omstandigheden ontoelaatbaar moet worden geacht. Nog daargelaten of er daadwerkelijk sprake is van bewijs waarvan de strafrechter zou aannemen dat het onrechtmatig is verkregen, is van de hier bedoelde handelwijze van de overheid in dit geval geen sprake.

Het betoog van appellant dat de burgemeester in strijd heeft gehandeld met afdeling 5.3 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), berust op een verkeerde lezing van de desbetreffende artikelen. [..]

2.3.2. De Afdeling is met de rechtbank van oordeel dat gelet op de aard en de ernst van hetgeen aan de sluiting ten grondslag is gelegd en op het daarmee beoogde doel - het voorkomen van verstoring van de openbare orde door te bewerkstelligen dat de inrichting haar bekendheid verliest als een gelegenheid waar drugs aanwezig zijn - een sluiting van drie maanden niet onredelijk is. De burgemeester heeft overigens aangegeven thans een beleid te hebben ontwikkeld waarbij in een dergelijk geval een sluiting voor de duur van een jaar wordt bevolen. Dat het handelen van zijn bezoekers hem niet kan worden aangerekend en dat

geen strafrechtelijke vervolging tegen hem is ingesteld, zoals appelland heeft betoogd, leidt niet tot een ander oordeel.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen, bijvoorbeeld in haar uitspraak van 30 juli 1996 inz. no. R03.93.4675, gepubliceerd in AB 1996, 471, speelt in een geval als het onderhavige de persoonlijke verwijtbaarheid van de exploitant geen rol bij de vraag of zich een situatie voordoet die tot sluiting van de inrichting noopt. Appelland is verantwoordelijk voor de gang van zaken in de door hem geëxploiteerde inrichting.

2.4. Hetgeen appelland heeft aangevoerd kan niet leiden tot een ander oordeel dan dat waartoe de rechtbank is gekomen. Daarin is geen voorts geen aanleiding gelegen voor het oordeel dat de rechtbank op enigerlei wijze in strijd met het bepaalde in de Awb heeft gehandeld. Het hoger beroep in deze zaak is ongegrond en de aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd. [..]

2.6. Ingevolge artikel 31, eerste lid, aanhef en onder d, van de DHW, zoals deze luidde ten tijde als hier van belang, wordt een vergunning ingetrokken, indien zich in de betrokken inrichting feiten hebben voorgedaan, die de vrees wettigen, dat het van kracht blijven der vergunning gevaar zou opleveren voor de openbare orde, veiligheid of zedelijkheid. Ingevolge het zesde lid van dit artikel kan bij een beschikking tot intrekking van een vergunning krachtens het eerste lid, onder d, worden bepaald dat deze terstond van kracht is.

2.7. **Gedeputeerde staten hebben het besluit** van burgemeester en wethouders tot intrekking van de horecaverunning in beroep gehandhaafd, gelet op de resultaten van het politie-onderzoek in "Lord Nelson", waarbij, zoals hiervoor reeds is vermeld, in totaal ongeveer 15 gram cocaïne is aangetroffen bij verschillende personen en op verschillende plaatsen. **Naar de mening van gedeputeerde staten** kon hier niet meer van een incident worden gesproken en hebben burgemeester en wethouders in redelijkheid tot het oordeel kunnen komen dat de vrees gewettigd is dat het van kracht blijven van de vergunning gevaar zou opleveren voor de openbare orde, zodat de vergunning moest worden ingetrokken. De rechtbank heeft daarover geoordeeld dat die vrees inderdaad gewettigd is omdat er voldoende aanwijzingen zijn dat de cocaïne voor de handel aanwezig is, en dat burgemeester en wethouders **voorts in redelijkheid tot het terstond van kracht verklaren van de intrekking hebben kunnen besluiten.**

2.7.1 . Appellanden hebben hiertegen in hoger beroep in grote lijnen hetzelfde aangevoerd als in de zaak no. 200101741/1. Mede onder verwijzing naar hetgeen hiervoor onder 2.3 is overwogen, is de Afdeling van oordeel dat de rechtbank terecht en op goede gronden tot haar conclusie is gekomen. Daaraan voegt de Afdeling nog het volgende toe. " Het intrekkingbesluit is niet ten onrechte mede aan appelland sub 2 gericht, **omdat zij als bedrijfsleidster in de vergunning staat vermeld. Dat haar geen enkele blaam treft, doet, evenals dat bij appelland het geval is,** niet ter zake, gelet op hun gezamenlijke verantwoordelijkheid voor het reilen en zeilen in de inrichting. Burgemeester en wethouders hebben in beiden het vertrouwen verloren.

Er is voorts in hetgeen appellanden hebben aangevoerd geen aanleiding gelegen voor het oordeel dat burgemeester en wethouders hun bevoegdheid hebben aangewend voor een ander doel, dan waartoe die is gegeven, bijvoorbeeld om het perceel voor andere doeleinden te kunnen gebruiken. Voor zover appellanden hebben betoogd dat is miskend dat vanwege de sluiting van de inrichting het van kracht blijven van de horecaverunning geen gevaar meer kon opleveren voor de openbare orde, faalt dat betoog.

Intrekking van een vergunning als de onderhavige is naar haar aard een maatregel die betrekking kan hebben op een zelfde gevaar voor verstoring van de openbare orde als waarop de sluiting van een inrichting met toepassing van artikel 13b van de Opiumwet kan worden gebaseerd. Hieraan wordt niet afgedaan door de omstandigheid dat ten tijde van de intrekking van de horecaverunning het bevel tot sluiting reeds van kracht is. Deze sluiting vindt slechts toepassing gedurende een beperkte tijd. Dat de inrichting gesloten is, betekent niet dat **dezelfde feiten en omstandigheden** niet de vrees kunnen wettigen dat het van kracht blijven van de horecaverunning gevaar zou opleveren voor de openbare orde. **Van een dubbele "bestrafing" zoals appellanden hebben gesteld, is geen sprake. Het gaat om twee gescheiden bestuursrechtelijke maatregelen in het belang van de openbare orde.**

2.8. Uit het vorenoverwogene volgt dat hetgeen appellanden hebben aangevoerd niet kan leiden tot een ander oordeel dan dat waartoe de rechtbank is gekomen. Daarin is voorts geen aanleiding gelegen voor het oordeel dat de rechtbank op enigerlei wijze in strijd met het bepaalde in de Awb heeft gehandeld. Het hoger beroep in deze zaak is ongegrond en de

aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd. Voor een proceskostenveroordeling is geen aanleiding. [..]

Aldus vastgesteld door mr. P. van Dijk, Voorzitter, en mr. J.H.B. van der Meer en mr. F.P. Zwart, Leden, in tegenwoordigheid van mr. R.H.L. Dallinga, ambtenaar van Staat.

Commentaar op deze beweringen, flagrant in strijd met eerlijke en behoorlijke processen o.a. neergelegd in de Rechten van de Mens

De datum van 17 december 2000 in de pleitnota van de provincie Drenthe is fout en 17 december 2000 valt op een zondag. Op zondagen worden geen gerechtelijke uitspraken in het openbaar uitgesproken. Door deze foute weergaven, die de Raad van State ook klakkeloos overneemt, hebben wij de Raad van State gemeld, dat de proportionaliteit, subsidiariteit en relevantie van hun uitspraak niet in verhouding staat met de ernst van de leugens en dat op zondag 17 december 2000 wel over dood en verderf moet zijn geoordeeld willen deze strafmaatregelen passen bij onderhavige drie opgelegde sancties uit hetzelfde feitencomplex en de ambiance waarmee alles tot stand is gekomen.

Met name de 15 gram cocaïne bij afwezigheid van een gerechtelijk analytisch onderzoek en de lijfelijke afwezigheid van een officier van justitie bij inbeslagname zouden alleen al tot nietigheid hebben moeten leiden, laat staan in combinatie met slechts één van de andere bovenstaande leugens van overheidszijde. Alle leugens, corruptie en collusie in ogenschouw genomen, zou dit aanleiding moeten zijn tot langdurige hechtenis van meerdere (hogere) ambtenaren, waaronder rechters werkzaam bij de Raad van State. De wet staat deze strafvervolgning toe, daar liegen, corruptie en collusie geen hoofdtaken van deze overheidsfunctionarissen zijn.

Anders vermeld, als een groep mensen zich met behulp van wetovertredingen rondom een bepaalde zaak bezig houdt, dan is er sprake van een criminele organisatie.

Blijkbaar opereren in de Raad van State niet twee (adviserend en rechtsprekend) doch drie organisaties. Deze laatste is in strijd met menig wet en regelgeving en de Grondwet.

Op meined staat een gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of een geldboete van de vierde categorie (Wetboek van Strafrecht artikel 207), om de ernst van de recidiverende overtreding van brigadier H.I. Huizenga aan te geven. Gesteld en aangetoond is dat alle onderhavige overheidsfunctionarissen hier bewust en actief aan mee hebben gewerkt en derhalve hier medeplichtig aan zijn. Tel dit op bij de andere individuele overtredingen, dan krijgen enkele onderhavige overheidsfunctionarissen behoorlijke straffen te verwerken.

De aard van het sluiten en het intrekken uit hetzelfde feitencomplex zijn volgens de Raad van State, hier vertegenwoordigd door de leden mr. P. van Dijk, mr. J.H.B. van der Meer en mr. F.P. Zwart, hetzelfde.

Hier wordt door de burgemeester mr ing. B.P. Jansema op basis van art 5:22 Awb met wettelijk verkregen bevoegdheden met twee reparatoire bestuursdwangmaatregelen tegen opgetreden om de openbare orde te beschermen.

Dit is zo overduidelijk in strijd met het ne bis in idem beginsel, dat niet hoeft te worden gemeld dat de Raad van State, hier vertegenwoordigd door de leden mr. P. van Dijk, mr. J.H.B. van der Meer en mr. F.P. Zwart, verwijtbaar en met voorbedachte rade in de uitspraak vergeten is te vermelden, dat deze twee verschillende bestuursrechtelijke maatregelen vanuit hetzelfde feitencomplex zijn opgelegd.

Hierbij weet de Raad van State, hier vertegenwoordigd door de leden mr. P. van Dijk, mr. J.H.B. van der Meer en mr. F.P. Zwart, ook dat deze feiten met meined, leugens, corruptie en collusie gepaard zijn gegaan, omdat wij de Raad van State op de hoogte hebben gebracht van de twee lege processen verbaal van verhoor en op een scala aan andere feiten in strijd met eerlijke en behoorlijke procesgangen. Zodat gesteld kan worden dat de onderhavige leden van de Raad van State mede schuldig zijn aan meined, valsheid in

geschrijft, valse aangifte, corruptie, collusie en verstoringen van eerlijke en behoorlijke processen en derhalve mede onderdeel uitmaken van de misdadige organisatie, alwaar de hiervoor genoemde ambtenaren ook toe behoren.
Hetzelfde geldt ook voor de elf andere leden van de Raad van State, die verderop nog worden aangehaald.

In deze wordt verwezen naar de artikelen 140, 47 en 365 Wetboek van Strafrecht. Artikel 47 heeft het over: **hij** die als dader van een strafbaar feit wordt gestraft: **zij** die het feit plegen, doen plegen of medeplegen o.a. door misbruik van gezag, misleiding of door het verschaffen van gelegenheid, middelen of inlichtingen het feit opzettelijk uitlokken. Vrij vertaalt houdt artikel 365 in: de ambtenaar die door misbruik van gezag iemand dwingt iets te doen, niet te doen of te dulden wordt gestraft.

Opvallend is dat ook bij de Raad van State, hier vertegenwoordigd door de leden mr. P. van Dijk, mr. J.H.B. van der Meer en mr. F.P. Zwart, de bedrijfsleidster niet bij de sluiting doch alleen bij het intrekken van de vergunningen wordt betrokken. Dit in tegenstelling tot het feit dat wij de Raad van State wel degelijk aannemelijk hebben gemaakt, dat ook zij door de sluitingsdwangmaatregel is getroffen en hiermee materiële en immateriële schade heeft geleden.

Doordat wij de bestuursdwang volgens de Raad van State, hier vertegenwoordigd door de leden mr. P. van Dijk, mr. J.H.B. van der Meer en mr. F.P. Zwart, anders lezen dan de Raad van State mag de Raad van State waarschijnlijk ook hier in strijd met de Algemene wet bestuursrecht (Awb) handelen. Onze lezing over het toepassen van bestuursdwang volgens afdeling 5:3 Awb hebben wij in Deel 3 nadrukkelijk weergegeven om de lezer duidelijk te maken hoe ook de derde organisatie van Raad van State meehuilt met de wolven in het bos. Hierbij kan worden geconcludeerd, dat de derde organisatie van de Raad van State duidelijk de hiërarchische leider van de bende is door alles te laten plegen, te doen plegen en te dulden, nogmaals naar de artikelen 140, 47 en 365 Wetboek van Strafrecht verwijzend. Het is opvallend dat bij het bestuurlijk sluiten van de discotheek geen beleidsregels meer nodig zijn. Zonder een overtreding in het proces verbaal van bevindingen van 31 mei 1999 en zonder beleidsregels mag van de Raad van State, met de volgende leden mr. P. van Dijk, mr. J.H.B. van der Meer en mr. F.P. Zwart, twee dezelfde bestuurlijke sancties uit hetzelfde feitencomplex worden opgelegd.

Letterlijk staat in de uitspraak van 10 oktober 2001 het volgende over de afwezigheid van de toepasselijke beleidsregels in Coevorden:

2.3. De Afdeling stelt voorop dat artikel 13b van de Opiumwet op 21 april 1999 in werking is getreden, zodat dit artikel in deze zaak van toepassing is. Dat er in de APV geen bepaling terzake was opgenomen, zoals appellant heeft aangevoerd, doet dan ook niet terzake. Evenmin is relevant dat er ten tijde van de besluitvorming nog geen beleid terzake van het gebruik van artikel 1 3b van de Opiumwet was. Bezien dient te worden of aan de omschrijving van dit artikel is voldaan en of de burgemeester in dit geval in redelijkheid van de hem gegeven bestuursdwangbevoegdheid gebruik heeft gemaakt.

Toepasselijke APV, bestuurlijke sancties en het rapport "Het Oogmerk als IJkpunt"

Het rapport van de Raad van State over bestuurlijke sancties in de bestuursrechtspraak en wetgevingsadvisering "Het oogmerk als ijkpunt" geschreven door mr B.J. van de Griend (2003) vermeldt, dat naar het doel van de sanctie moet worden gekeken om het karakter van de sanctie te bepalen.

Wat vindt de Raad van State afdeling Jurisprudentie nu van sancties in zijn algemeenheid? Op blz. 99 van het rapport "Het Oogpunt als IJkpunt" staat letterlijk:

"Ook een door de burgemeester op grond van **de toepasselijke APV** afgegeven bevel tot sluiting van voor een publiek toegankelijke inrichting (artikel 174, lid 3 Gemeentewet) wordt door de Afdeling als niet punitief gekwantificeerd. Een andere wijze van kwalificatie zou ook niet goed denkbaar zijn. Bij een sluitingsbevel speelt het voor een punitieve sanctie essentiële

element van verwijtbaarheid geen rol, en ontbreekt in de regel zelfs het element van normovertreding zoals karakteristiek is voor (bestuurlijke) sanctie in zijn algemeenheid.

Vervolgens is ingegaan op beslissingen tot het, bij wijze van sanctie, intrekken of wijzigen van vergunningen. Daarbij gaat het bij uitstek om beslissingen die, al naar gelang de omstandigheden, een verschillend karakter kunnen dragen, zo blijkt ook uit de Afdelingsjurisprudentie. Met name op dit terrein komen mengvormen voor. Ook hier geldt echter onverkort dat het oogmerk van de sanctie -herstel dan wel bestraffing dan wel eventueel een combinatie van beiden- doorslaggevend dient te zijn. Daarbij is gebleken dat de tijdelijkheid van de intrekking of wijziging een aanwijzing kan zijn voor een punitief karakter."

De conclusie uit dit rapport is duidelijk en wederom zijn het sluiten van de discotheek en het intrekken van de horecaverunningen voor een periode van 5 jaren op grond van de toepasselijke APV's reparatoire sancties. Deze APV's zijn echter bij de derde organisatie van de Raad van State niet nodig. Van deze organisatie mag zonder een APV en een overtreding de discotheek voor drie maanden worden gesloten. Dat dit in strijd met de Grondwet is negeert deze organisatie.

Nu heeft bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg dus voor niets over deze APV moeten liegen en blijkt deze APV niet nodig te zijn.

De Grondwet, afdeling jurisprudentie van de Raad van State en de rechter te Maastricht vinden daarentegen, dat **wel toepasselijke APV's nodig zijn**. Wie van drie organisaties van de Raad van State heeft nu gelijk? De derde organisatie van de Raad van State die (Grond)wetten aan haar laars lapt niet.

Omdat wij de uitspraak van de rechtbank van Maastricht over een soortgelijke procedure als de onze reeds in de bodemprocedure hebben ingediend en aldaar door mr T.F. Bruinenberg is genegeerd, schrijft de Raad van State nu dat wij deze te laat hebben ingediend. Aldus is voor hen ook deze lastige uitspraak over APV's weggesaneerd.

Het is voor deze organisatie vervelend dat de Raad van State afdeling Jurisprudentie juist meldt dat de sanctie mag worden opgelegd op grond **van een toepasselijke APV** en dat deze mededeling uit eerdere uitspraken van de Raad van State bestuursrechtspraak zijn gekomen. Bij de sluitingssanctie behoort **een toepasselijk APV aanwezig te zijn**, die deze sluiting regelt. Deze APV is er niet, hetgeen de burgemeester mr ing. B.P. Jansema minimaal tweemaal schriftelijk beaamt. Deze toepasselijke APV is nu niet meer nodig en hierdoor creëert de derde organisatie van de Raad van State een precedent. Dit precedent luidt: "Toepasselijke APV's bij sancties zijn wettelijk verplicht, behalve in Coevorden, als zij aldaar nog geen wettelijk verplichte APV aanwezig hebben. Hier mag in strijd met de wet bij afwezigheid van een strafbaar feit met terugwerkende kracht op toepasselijke APV's worden geanticipeerd."

Daarbij moet tevens worden aangetekend, dat de bestuursrechter mr T.F. Bruinenberg en de Raad van State in een vijftal zittingen, het onmiddellijk intrekken van de vergunningen en het sluiten van de discotheek bij afwezigheid van wettelijke voorschriften als één feitencomplex samen voegden en zij wel degelijk op de hoogte waren van het feit, dat twee maal op dezelfde wijze voor hetzelfde feitencomplex bij niet verwijtbaarheid en een strafbaar feit werd gestraft op grond van vervalste processen verbaal van bevindingen en een vervalst technisch sepot.

Vanwege de vormfout van zondag 17 december 2001, waarop de uitspraken in het openbaar zouden zijn uitgesproken, vragen wij op grond van artikel 121 Grondwet om nietigheid van de besluiten van de burgemeester en dienen wij daarnaast nieuwe feiten in waaronder het toepassen van artikel 13b Opiumwet op basis van maar één proces verbaal van bevindingen vol met vormfouten, bestuursdwang in strijd met afdeling 5:3 Awb, de onbevoegde geschillenkamer en de brief van de korpsbeheerder van 3 juli 2001. Hierbij geven wij aan hoe belachelijk de 15 gram cocaïne is, die de politie zegt te hebben aangetroffen, doch niet

heeft gevonden, laat staan gerechtelijk heeft laten controleren. Daarbij is ook gemeld dat je met 15 kilo cocaïne op Schiphol gratis door de overheid met het vliegtuig weer naar huis wordt gestuurd.

Hierop komen de nieuwe uitspraken van de Raad van State van 13 december 2001.

In de uitspraken van 13 december 2001 van de Raad van State hebben de volgende leden van de Raad van State: mr J. A.E. van der Does, voorzitter, mr G.M. Ligtelijn-van Bilderbeek en mr B. van Wagendonk het met geen woord over het ne bis in idem beginsel. De uitspraak van 10 oktober 2001 wordt daarnaast onrechtmatig herzien op basis van artikel 88:8 Awb terwijl gemeld is dat op basis van artikel 121 Grondwet de uitspraak moet worden herzien. De herziening op grond van artikel 121 Grondwet wordt genegeerd. De herziening op basis van artikel 8:88 Awb wordt daarnaast ongegrond verklaard. Derhalve kan gesteld worden dat de Raad van State nog geen geldige uitspraak heeft uitgebracht over de uitspraak van 7 december 2000. Hierbij doen wij nog steeds een beroep op **artikel 121 Grondwet en artikel 6 EVRM**. Wij gaan tegen deze uitspraak in verzet.

In de uitspraken van 12 juni 2002 hebben de volgende leden van de Raad van State, mr R. W. L. Loeb, voorzitter, mr E.M.H. Hirsch Ballin en mr B.J. van Ettekovén het eveneens niet over het ne bis in idem beginsel en de APV, terwijl wij dit onderwerp nadrukkelijk hebben aangehaald.

De vormfout in de latere uitspraken wordt dus afgedaan als een verschrijving en de uitspraken komen niet op de website van de Raad van State te staan. Hierdoor zijn onderhavige uitspraken niet te traceren, hetgeen de bedoeling is, doch in strijd is met een transparante rechtspraak.

Via verschillende websites proberen wij iets aan dit gebrek van openbaarheid van deze verdachte uitspraken van de Raad van State te doen, waarbij transparantie op de voorgrond staat.

Met name tijdens de zitting van 9 februari 2004 bij de Raad van State is uitgebreid op de onbetrouwbaarheid van het enige gehanteerde proces verbaal van bevindingen ingegaan. De brief van de hoofdofficier van justitie van mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos is daarbij als nieuw tastbaar bewijs aan de leden van de Raad van State overhandigd.

De enige opmerking van de derde organisatie van de Raad van State op deze brief is dat deze brief feiten van na de uitspraak van 10 oktober 2001 bevat.

Hoe dit mogelijk is, als deze feiten reeds op 31 mei 1999 plaats hebben gevonden, daar ook naar wordt verwezen en iedereen hiervan op de hoogte is, doch deze bewust en met voorbedachten rade niet in enig besluit of uitspraak verwerkt is vreemd.

Daarnaast meldt de Raad van State hier vertegenwoordigd door de leden: mr. M.G.J. Parkins-de Vin, mr. H.G. Lubberdink en mr. W.D.M. van Diepenbeek, dat wij over de afwezigheid van het nieuwe besluit van de burgemeester van 3 september 1999 en de afwezigheid van het besluit van gedeputeerde staten Drenthe over het intrekken van de vergunningen geen nieuwe feiten aandragen.

Deelname aan een criminele organisatie

Als wij tijdens de zitting van 9 februari 2004 bij de Raad van State geen nieuwe feiten hebben ingebracht dan draaien wij de zaken om.

Op 10 oktober 2001, 13 december 2001 en op 12 juni 2002 doet de Raad van State uitspraken over het onmiddellijk sluiten van de discotheek Lord Nelson te Coevorden en het onmiddellijk intrekken van de horecaverunning op grond van één feitencomplex, terwijl de leden:

1. mr. P. van Dijk,
2. mr. J.H.B. van der Meer,
3. mr. F.P. Zwart,

4. mr J. A.E. van der Does,
5. mr G.M. Ligtelijn-van Bilderbeek
6. mr B. van Wagtendonk,
7. mr R. W. L. Loeb,
8. mr E.M.H. Hirsch Ballin,
9. mr B.J. van Ettekoven

van de Raad van State weten dat dit op grond van het ne bis in idem beginsel niet mag. Deze leden van de Raad van State weten daarbij, dat het enig gehanteerde proces verbaal van bevindingen over de inval van politie in de discotheek Lord Nelson onjuistheden en onvolkomenheden bevat. Deze leden van de Raad van State weten, dan ook dat het tweede proces verbaal over dezelfde inval van politie wezenlijk afwijkt van het eerste. De dezelfde leden van de raad van State weten ook dat de twee verschillende redenen van de inval, die de brigadier onder ambtseed in zijn processen verbaal heeft op geschreven, niet kloppen. De leden weten daarbij dat de politie op grond van gegevens van de politie Heerlen de discotheek zijn binnengestormd. Zij weten dat de politie daarbij onrechtmatig dwangmiddelen heeft toegepast. Ook de afwezigheid van een machtiging en de lijfelijke afwezigheid van een officier van justitie en rechter commissaris is hen bekend. De negen leden van de Raad van State weten ook dat over de discotheek, beheerder en over de bedrijfsleidster geen belastende mutaties bekend zijn. Zij weten ook dat tweemaal niet op de juiste wijze bestuursdwang door burgemeester mr ing. B.P. Jansema van Coevorden is uitgeoefend. De afwezigheid van een geldige algemene plaatselijke verordening (APV) om de discotheek toepasselijk te sluiten is deze leden van Raad van State ook bekend. De leden van de Raad van State weten ook dat zij zelf liegen over de uitspraak van de Rechtbank van Maastricht over een soortgelijke situatie als de onze. De negen leden van Raad van State weten daarnaast dat een niet bevoegde geschillenkamer een onwettig uitspraak over het intrekken van de horecaverunningen heeft uitgebracht. Hierbij weten deze leden van de Raad van State dat er geen wettelijk verplicht besluit van gedeputeerde staten Drenthe over het intrekken van de horecaverunningen aanwezig is. De leden van de Raad van State weten dat de burgemeester op 3 september 1999 zijn besluit over het onmiddellijk intrekken heeft herzien en dus weten zij dat dit nieuw besluit van de burgemeester mr ing. B.P. Jansema nooit op papier en nooit bij de hogere beroepsinstantie terecht is gekomen. De negen leden van de Raad van State weten ook dat er een vervalste aangifte jegens de beheerder van de discotheek is ingediend door brigadier H.I. Huizenga en door mr D. ten Boer van het Openbaar Ministerie Assen. Deze leden van de Raad van State weten dan ook dat het technisch sepot om de beheerder van enkele grammen cocaïne te beschuldigen uitsluitend en alleen door officier van justitie mr D. ten Boer van het Openbaar Ministerie Assen is opgesteld om de beheerder juridisch monddood te maken. Dit is ook de reden dat commissaris van de koningin dhr L.A. ter Beek, de bestuursrechter mr T.F. Bruinberg (rechtbank Assen) en de leden van de Raad van State hier misbruik van maken. Ook deze misbruik is de leden van de Raad van State bekend. Hierbij halen de leden van de Raad van State de 15 gram cocaïne aan, waarvan ook zij weten dat hier geen gerechtelijk analytisch rapport bij aanwezig is. Nergens staat daarnaast vermeld welk deel beheerder Beukeveld in bezit heeft gehad. Bekend is daarbij dat mr D. ten Boer tijdens de lopende procedure bewust de foto's waarop de in beslag genomen spullen staan, heeft laten vernietigen. De leden van de Raad van State weten ook dat de bestuursrechter mr T.F. Bruinberg in de bodemprocedure van 7 december 2000 veelvuldig heeft gelogen en twee enveloppen met inhoud na afloop van de zitting heeft aangenomen. Naast bekendheid van bovenstaande feiten, weten de negen leden van de Raad van State maar al te goed dat bovenstaande zaak stinkt, omdat de burgemeester van Coevorden (mr ing. B.P. Jansema) de discotheek afgebroken wil hebben om een weg in het centrum van Coevorden te kunnen realiseren. De twee dezelfde bestuursdwangmaatregelen uit hetzelfde feitencomplex zonder een geldige APV, die burgemeester mr ing. B.P. Jansema heeft genomen, hebben een ander doel, dan de bescherming van de openbare orde, namelijk puur eigengewin van de burgervader.

Met bovenstaande bekende gegevens komen de negen leden van de Raad van State tot de conclusie, dat de burgemeester van Coevorden op terechte gronden de discotheek heeft gesloten en dat hij eveneens terecht onmiddellijk de vergunning heeft ingetrokken.

Van ne bis in idem is geen sprake omdat het twee verschillende bestuursmaatregelen betreft. Uit hetzelfde feitencomplex vergeten de leden bewust te vermelden.

In deze wijsheid verwijzen drie leden van de Raad van State naar een uitspraak van zondag 17 december 2001 en verkrachten weer drie leden van de Raad van State onder anderen artikel 121 Grondwet. De rest sluit voortijdig de zitting in strijd met artikel 6 EVRM en artikel 121 Grondwet, omdat zij niet tegen de waarheid kunnen.

Na afloop van deze gerechtelijke procedures bij de Raad van State durven de korpsbeheerster mevr. D. van As-Kleiweg (politie Drenthe) en de hoofdofficier van justitie mevr. Mr R.S.T. van Rossem-Broos (OM te Assen) opschrift toe te geven, dat het enig gehanteerde proces verbaal van bevindingen onjuistheden en onvolledigheden bevat.

Wij krijgen in dezelfde tijd na de nodige leugens van de Nationale Ombudsman (mr Fernhout en mr Gerstel) op papier, dat tijdens de inval door de politie onjuiste dwangmiddelen zijn gehanteerd. Angstvallig omzeilt de Nationale ombudsman met weer andere leugens, hierbij de ware aanleiding van de inval en verzint hij zelf RCID informatie, die er niet is om de inval te legaliseren. Spuurwerk levert daarnaast op dat het nieuwe besluit van de burgemeester van Coevorden, (mr ing. B.P. Jansema) dat de discotheek op last van een bestuursrechter weer open mag er niet is.

Met deze nieuwe gegevens gaan wij zoals gemeld naar de Raad van State die ons op 9 februari 2004 ter zitting ontvangt. De uitspraak van de Raad van State is samengevat het volgende: de meeste gegevens zijn reeds voor 10 oktober 2001 bekend en de brief van de hoofdofficier bevat gegevens van na de zitting van 10 oktober 2001 (dus nieuwe gegevens). Dan klopt onze bovenstaande beredening, dat de volgende negen leden van de Raad van State:

1. mr. P. van Dijk,
2. mr. J.H.B. van der Meer,
3. mr. F.P. Zwart,
4. mr J. A.E. van der Does,
5. mr G.M. Ligtelijn-van Bilderbeek
6. mr B. van Wagtendonk,
7. mr R. W. L. Loeb,
8. mr E.M.H. Hirsch Ballin,
9. mr B.J. van Ettekoven

van boven gemelde malversaties op de hoogte zijn en zij zich door gedogen, dulden en het actief meedoen mede schuldig aan de gemelde malversaties hebben gemaakt.

De volgende drie leden van de Raad van State mr. M.G.J. Parkins-de Vin, mr. H.G. Lubberdink en mr. W.D.M. van Diepenbeek bevestigen dit op papier in hun uitspraak van 14 april 2004.

Letterlijk staat het volgende in de uitspraak van de Raad van State van 14 april 2004, waarbij de volgende leden deze hebben vertegenwoordigd: mr. M.G.J. Parkins-de Vin, mr. H.G. Lubberdink en mr. W.D.M. van Diepenbeek.

1. Procesverloop

Bij uitspraak van 10 oktober 2001, in de zaken no. 200101741/1 respectievelijk 200100282/1, heeft de Afdeling de uitspraken van de arrondissementsrechtbank Assen (hierna: de rechtbank) met kenmerk 99/735 HOREC P09 G03 respectievelijk 00/100 HOREC P09 03 bevestigd. De uitspraak van de Afdeling is aangehecht.

Bij brief van 18 september 2003 hebben verzoekers de Afdeling verzocht die uitspraak te

herzien. De gronden van het verzoek zijn aangevuld bij brief van 29 september 2003. Deze brieven zijn aangehecht.

Bij brief van 10 november 2003 heeft het college van burgemeester en wethouders van Coevorden (hierna: het college) op de verzoeken gereageerd.

Bij brieven van 17 november 2003 respectievelijk 2 december 2003 zijn nadere stukken ingekomen van verzoekers.

Bij brief van 23 januari 2004 heeft het college van gedeputeerde staten van Drenthe (hierna: gedeputeerde staten) een memorie ingediend.

De Afdeling heeft de verzoeken ter zitting behandeld op 9 februari 2004, waar verzoekers, vertegenwoordigd door dr. G.J.J. Beukeveld en W. Muller, gemachtigden, het college, vertegenwoordigd door mr. W. Sleijffer, advocaat te Leeuwarden, en gedeputeerde staten, vertegenwoordigd door mr. A.M. Brouwer, ambtenaar der provincie, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Verzoekers hebben bij de eerder genoemde brief van 18 september 2003 tevens een verzoek gedaan tot herziening van de uitspraken van de Afdeling van 13 december 2001 en 12 juni 2002 in de zaken no. 200105202/1 respectievelijk no. 200105202/3. Dit verzoek hebben zij ter zitting ingetrokken.

2.2. Ingevolge artikel 8:88, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan de Afdeling op verzoek van een partij een onherroepelijk geworden uitspraak herzien op grond van feiten of omstandigheden die:

- a. hebben plaatsgevonden vóór die uitspraak,
- b. bij de indiener van het verzoekschrift vóór de uitspraak niet bekend waren en redelijkerwijs niet bekend konden zijn, en
- c. waren zij bij de Afdeling eerder bekend geweest, tot een andere uitspraak zouden hebben kunnen leiden.

Ingevolge artikel 39, eerste lid, van de Wet op de Raad van State, voor zover hier van belang, is op het hoger beroep hoofdstuk 8 van de Awb van overeenkomstige toepassing.

2.3. De op 10 oktober 2001 door de Afdeling bevestigde uitspraken van de rechtbank strekten tot ongegrondverklaring van de beroepen tegen het besluit van de burgemeester van Coevorden tot ongegrondverklaring van het bezwaar tegen de sluiting voor de duur van drie maanden van de door [verzoeker] geëxploiteerde [horeca-inrichting] en tegen het besluit van de Kamer uit het college van gedeputeerde staten van Drenthe voor de behandeling van administratieve geschillen tot ongegrondverklaring van het administratief beroep tegen de intrekking van de voor [horeca-inrichting] verleende vergunning ingevolge de Drank- en Horecawet.

2.4. Verzoekers hebben in de eerste plaats betoogd dat in de uitspraak van de Afdeling ten onrechte geen rekening is gehouden met het feit dat, gelet op de heropening van [horeca-inrichting] met ingang van 4 september 1999, het besluit tot intrekking van de vergunning ingevolge de Drank- en Horecawet als ingetrokken moet worden beschouwd, terwijl een dergelijk besluit niet opnieuw is genomen. Dit betoog bevat echter geen feiten die verzoekers niet vóór de uitspraak van 10 oktober 2001 bekend waren.

Verzoekers hebben voorts gewezen op een rapport van de Klachtencommissie Politie Drenthe van eind juni 2001, waarin is geconcludeerd dat de processen-verbaal die zijn opgemaakt van het politie-onderzoek in [horeca-inrichting] deels onjuist dan wel onvolledig zijn. Ook dit is geen nieuw feit dat verzoekers niet vóór de uitspraak van 10 oktober 2001 bekend was. In die uitspraak is op de onderlinge verschillen in de processen-verbaal ook ingegaan.

De door verzoekers overgelegde brief van de Hoofdofficier van Justitie van 19 november 2003 tenslotte heeft geen betrekking op feiten of omstandigheden die hebben plaatsgevonden voor de uitspraak van 10 oktober 2001.

2.5. Uit het vorenstaande volgt dat de verzoeken moeten worden afgewezen.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

wijst de verzoeken af.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Voorzitter, en mr. H.G. Lubberdink en mr. W.D.M. van Diepenbeek, Leden, in tegenwoordigheid van mr. W.M. Haverkamp, ambtenaar van Staat. w.g. Parkins-de Vin w.g. Haverkamp

Voorzitter ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 14 april 2004

Commentaar op deze uitspraak

Omdat de Raad van State meldt dat wij geen nieuwe feiten hebben ingebracht kan dus gesteld worden dat de vorige negen leden van de Raad van State van de malversaties rondom de discotheek Lord Nelson op de hoogte zijn en door het dulden en actief meedoen zij hier mede verantwoordelijk voor en schuldig aan zijn.

De vraag hierbij is of wij op 9 februari 2004 wel of geen nieuwe feiten hebben ingebracht?

De tekst van de Raad van State over de brief van de hoofdofficier van justitie mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos hebben wij bewust vet afgedrukt, omdat mr. M.G.J. Parkins-de Vin, mr. H.G. Lubberdink en mr. W.D.M. van Diepenbeek van de Raad van State melden dat deze brief geen betrekking heeft op feiten of omstandigheden, die hebben plaats gevonden voor de uitspraak van 10 oktober 2001.

Om deze leugen van mr. M.G.J. Parkins-de Vin, mr. H.G. Lubberdink en mr. W.D.M. van Diepenbeek te weerleggen staat onderstaand een gedeelte uit de betreffende brief, zodat de lezer zelf kan bepalen, dat in deze brief staat dat het bestuurlijk opgemaakt proces verbaal van bevindingen van 31 mei 1999 door brigadier H.I. Huizenga onvolkomenheden en onjuistheden bevat. Dit zijn nu juist de gegevens die van voor 10 oktober 2001 stammen en uitermate essentieel voor de besluitvormingen zijn. De besluiten van burgemeester mr ing. B.P. Jansema zijn op basis van vervalste gegevens gebaseerd en burgemeester mr ing. B.P. Jansema was hiervan op de hoogte.

Iedereen kan daarnaast de conclusie trekken dat in tweede instantie zelfs mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos in de functie van hoofdofficier van justitie Assen toegeeft, dat het enige gehanteerde proces verbaal van bevindingen voor bestuurlijke doeleinden vormfouten bevat. Hierdoor moeten op grond van artikel 121 Grondwet en artikel 6 EVRM de gerechtelijke uitspraken inzake de discotheek worden herzien. Hier hebben wij in onze pleitnota ook op aangedrongen.

Door nu te schrijven dat deze brief geen feiten en omstandigheden bevat die plaats hebben gevonden voor 10 oktober 2001 denken de leden mr. M.G.J. Parkins-de Vin, mr. H.G. Lubberdink en mr. W.D.M. van Diepenbeek van de Raad van state van ons af te zijn. Het tegendeel is waar. Wij komen hier nog op terug.

Het is namelijk zo dat de uitspraak van 10 oktober 2001 uitsluitend en alleen verwijst naar gerechtelijke uitspraken, die op zondag 17 december 2001 plaats zouden hebben gevonden. Dit kan niet en daarom kan de leugen van mr. M.G.J. Parkins-de Vin, mr. H.G. Lubberdink en mr. W.D.M. van Diepenbeek als leden van de Raad van State niet verwijzen naar een uitspraak, dit andermaal in conflict is met artikel 121 Grondwet.

Opvallend in de uitspraak van 14 april 2004 van de Raad van State is verder dat de drie leden van de Raad van State met geen woord ingaan op de aanleiding van de inval. Dat dit een nieuw vervelend feit is weerspiegelt het negeren.

De brief van mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos staat in zijn geheel op pagina 38 vermeld.

Een groot gedeelte van de brief wordt hier herhaald.

Als **nieuwe feiten** verwijst u daarbij naar het oordeel van de korpsbeheerder en het advies van de klachtencommissie naar aanleiding van een door u ingediende klacht, alsmede een bestuursrechtelijke uitspraak in uw zaak.

Kort samengevat komen de **aangevoerde nieuwe feiten** hierop neer **dat het door Huizenga opgemaakte proces-verbaal, nummer PLO33A/99-126991, gedateerd 31 mei 1999 op onderdelen afwijkt van het eveneens door hem opgemaakte proces-verbaal, nummer PLO33A/99-104595, afgesloten op 29 september 1999. Het eerst genoemde proces-verbaal wordt door Huizenga opgemaakt ten behoeve van de gemeente Coevorden in verband met de bestuursrechtelijke afdoening, terwijl het laatstgenoemde proces-verbaal na afronding van het opsporingonderzoek wordt opgemaakt en ingezonden aan de officier van justitie.**

Op grond van de door u overlegde stukken en in aanmerking genomen het advies van de klachtencommissie van 8 juni 2001 en de uitspraak van de

president van de arrondissementsrechtbank te Assen van 13 juli 1999 ben ik van oordeel dat het eerstgenoemde proces-verbaal weliswaar onvolledige en op enkele onderdelen onjuiste informatie bevat, maar dat dit geen, althans onvoldoende grond oplevert voor een verdenking ter zake meened, valsheid in geschrift of enig ander strafbaar feit.

De pleitnota, die wij op 9 februari 2004 bij de Raad van State hebben gehanteerd, is als bijlage ingevoegd. Deze pleitnota vormt een essentieel onderdeel van deze brief en daarom wordt de pleitnota hier in zijn geheel afgedrukt.

Pleitnota behorend bij het verzoek om herziening van H. Beukeveld-van de Belt en F.J. Beukeveld in de zaken met de nummers 200306236/1/H3, 200306237/1/H3 en 200306238/1/H3 op de datum 9 februari 2004 bij de Raad van State ingebracht.

Nieuwe feiten sedert de laatste uitspraak van de Raad van State

- De korpsbeheerster en met name de hoofdofficier van justitie bevestigen dat het enige gehanteerde proces verbaal van bevindingen over de inval van 31 mei 1999 onjuistheden bevat. Op grond van dit ene proces verbaal van bevindingen besluit de burgemeester de discotheek voor een periode van 3 maanden te sluiten en de vergunningen voor de duur van 5 jaar met onmiddellijke ingang in te trekken. Pas nadat alle gerechtelijke procedures zijn doorlopen krijgen wij van de hoofdofficier van justitie op schrift, dat het enige gehanteerde proces verbaal van bevindingen onjuistheden vertoont. De smalle basis waarop het sluiten van de discotheek en het intrekken van de vergunningen zijn gebaseerd, komt hierdoor geheel te vervallen.
- De Nationale ombudsman bevestigt dat door de politie tijdens de inval oneigenlijk gebruik is gemaakt van dwangmiddelen. Het gebruik van dwangmiddelen is in strijd met artikel 6 EVRM. De Nationale ombudsman gaat niet in op de betrouwbaarheid van het eerste proces verbaal en derhalve haalt hij feiten aan die door brief van de korpsbeheerster en de hoofdofficier kunnen worden weerlegt.
- De aanleiding van de inval is een tip van de politie Heerlen aan de politie Drenthe District Zuid met het gegeven dat de beheerder in Heerlen in de buurt van XTC is geweest en deze mogelijk mee naar Coevorden heeft genomen. Enkele uren na terugkeer vindt bij de beheerder de inval in zijn discotheek plaats. De politie vindt niet wat zij op basis van gegevens uit Heerlen dacht te aan te treffen. Om de inval te legaliseren worden feiten bedacht, die niet met de werkelijkheid overeenkomen. Het OM, de rechter-commissaris en de burgemeester zijn vooraf niet van de inval op de hoogte geweest. De beheerder is voorheen voor drugs nog nooit met de politie en justitie in aanraking geweest. Op verzoek kunnen een politievoorzitter te Maastricht en een politiefunctionaris te Heerlen worden opgeroepen om dit nogmaals mondeling te bevestigen. Zonder gerechtelijk verzoek durfden zij dit namelijk schriftelijk niet te staven.

De volgende feiten in het proces verbaal van bevindingen van 31 mei 1999 kloppen niet of staan ten onrechte niet in dit proces verbaal vermeld:

de ware aanleiding van de inval, de tip van de politie Heerlen aan de politie Coevorden, het aantal aanwezigen 14 in plaats van 12, de undercover agente die voor en tijdens de inval met haar vriendin aanwezig zijn, het personeel dat er niet is, de bovenverdieping die gebruikersruimte wordt, het betreden van de privé gedeelte boven de discotheek die zonder machtiging geheel en systematisch wordt doorzocht, het gebruik van dwangmiddelen bij iedereen zonder vooraf verdachte te zijn geweest, de hoeveelheid gevonden cocaïne zonder een gerechtelijk analytische bevestiging van de inbeslag genomen spullen, het aantal plaatsen waar cocaïne is aangetroffen, het aantal personen waarbij cocaïne is aangetroffen, het verdwijnen van de foto's waarop de inbeslag genomen spullen moeten staan, het gerechtelijk vooronderzoek, afwezige RCID informatie en de ambtelijke bevindingen, de lijfelijke afwezigheid van een officier van justitie of een rechter commissaris, de vooraf in kennistelling van verantwoordelijken en het cocaïnegebruik van de beheerder en zijn personeel dat later handel wordt.

Doordat het enig gehanteerde proces verbaal van bevindingen van 31 mei 1999 onjuistheden bevat, vervalt elke basis waarop de discotheek is gesloten en de vergunningen zijn ingetrokken.

Feiten die bij een eventuele heroverweging van de besluiten door de burgemeester en wethouders aan de orde moeten komen wil van evenwichtig oordelen sprake kunnen zijn. Daarnaast is aan de orde het onverwijld nalaten van de melding van **wijziging** van een besluit door het college van burgemeester en wethouders van Coevorden aan het beroepsorgaan gedeputeerde staten Drenthe en zijn advies commissie de geschillenkamer, dat het onmiddellijk intrekken van de horecavergunningen niet meer van toepassing is (artikel 6:18 lid 2 Awb).

Feiten

In een voorlopige voorziening op 2 september 1999 te Assen gehouden mogen van de bestuursrechter de horecavergunningen van de bedrijfsleidster en beheerder pas worden ingetrokken als zij iets valt te verwijten.

Van abstracte overlast is geen sprake en dat weet de bestuursrechter nu ook omdat hem inmiddels het een en ander duidelijk is geworden, derhalve moet de discotheek op last van de bestuursrechter weer open, terwijl in de primaire dwangbrief van 14 juli 1999 staat, dat vanwege abstracte overlast deze vergunningen onmiddellijk moeten worden ingetrokken.

Beroep op artikel 31 lid 6 Drank en Horecawet (oud) door het college van burgemeester en wethouders komt dan te vervallen (zie de brief van 14 juli 1999 van de gemeente Coevorden)

Nu beweert de gemeente Coevorden in de brief van 10 november 2003 onder punt 2.e aan de Raad van State dat het besluit tot het intrekken van de vergunningen pas inwerking treedt, nadat het college van gedeputeerde staten op het ingestelde beroep heeft beslist.

Deze versie wijkt af van de het primair besluit vermeldt in de brief van 14 juli 1999, waarin met onmiddellijke ingang de vergunningen moeten worden ingetrokken.

Dit **gewijzigd** besluit van 3 september 1999 (met de vraag of dit besluit ontvankelijk is, artikel 6:18 lid 1 en lid 3 Awb) hebben burgemeester en wethouders van Coevorden niet aan de bedrijfsleidster, beheerder, gedeputeerde staten Drenthe en aan de commissie die gedeputeerde staten Drenthe van advies dient, gestuurd.

Het gewijzigd besluit van 3 september 1999 over het intrekken van de horecavergunningen komt daarnaast niet op de lijst van besluiten van de burgemeester en wethouders van Coevorden in het jaar 1999 voor.

Derhalve kan gesteld worden dat er geen officieel schriftelijk besluit over het intrekken van de horecavergunningen voor handen is, daar het oorspronkelijke besluit van 14 juli 1999 op verzoek van de bestuursrechter **met instemming** van de burgemeester en wethouders van Coevorden is komen te vervallen.

Conform bestuursrechtelijke verzoek en met instemming van het college van burgemeester en wethouders Coevorden was de discotheek was op 4 september 1999 weer open en de politie Coevorden heeft op last van de burgemeester op de eerste avond van heropening het gehele interieur onderzocht op onregelmatigheden.

Een melding dat de discotheek illegaal open was is er niet gekomen.

Daarom kan andermaal gesteld worden dat de bestuursdwangbrief van 14 juli 1999 niet meer geldig was.

De brief van 10 november 2003 van de gemeente Coevorden

In de brief van de gemeenten Coevorden staat vermeld dat het college van gedeputeerde staten op het beroep moet beslissen en dat daarna pas het besluit in werking treedt.

Dit wijkt af van de eis die in de brief van 14 juli 1999 is gesteld en dit moet derhalve op een nieuw besluit berusten.

Het besluit van het college van gedeputeerde staten Drenthe op dit administratief beroep dat de gemeente Coevorden in deze brief bedoeld is er niet gekomen, omdat de provincie Drenthe niet via de officiële wegen op de hoogte van een gewijzigd besluit is gebracht (artikel 6:18 lid 2 Awb). Wij hebben deze materie wel aangekaart doch ook hier is door de geschillenkamer als advies commissie van gedeputeerde staten niet op gereageerd evenals de commissie niet op de betrouwbaarheid van het gehanteerde proces verbaal wilde reageren.

Gedeputeerde staten Drenthe heeft in deze gehele administratieve beroepszaak over het intrekken van de horecavergunningen geen enkel besluit genomen en dat is veel erger.

In alle correspondentie over het intrekken van de horecavergunningen verwijst de provincie Drenthe uitsluitend en alleen naar het besluit van 14 juli 1999.

De afspraken over de bovenverdieping en de politiecontroles zoals vermeld in de brief van de gemeente Coevorden van 10 november 2003 aan de Raad van State zijn niet gemaakt en de bedrijfsleidster en beheerder hebben niet met bovengenoemde afspraken ingestemd.

Ook klopt de opmerking niet dat daarna beroep en hoger beroep is ingesteld.

In deze wordt verwezen naar de connexiteitseis, dat pas na beroep voorlopige voorziening mag worden aangevraagd. Het administratief beroep op Gedeputeerde staten liep toen al.

Brief van de provincie Drenthe van 23 januari 2004 aan de Raad van State

Nu beweert de provincie Drenthe in de brief van 23 januari 2004 aan de Raad van State dat gedeputeerde staten een besluit over het intrekken van de horecavergunningen heeft genomen. Dit is niet juist. Niet gedeputeerde staten doch de in deze niet bevoegde geschillenkamer heeft een uitspraak over het intrekken van de vergunning gedaan (zie de uitspraak van de geschillenkamer van .

In strijd met artikel 10 lid 3 onder 2c Awb, artikel 49 DHW (oud) en de provinciale verordening Drenthe nr 1.3.3. inzake beroepsprocedures waarin Awb niet in voorziet heeft niet gedeputeerde staten Drenthe doch de geschillenkamer een uitspraak over het intrekken van de horecavergunningen gedaan. Voldoende jurisprudentie is aanwezig waaruit is af te leiden dat gedeputeerde staten Drenthe als hoger beroepsorgaan zelf een besluit had moeten nemen en dit niet mag mandateren.

Derhalve kan gesteld worden dat het besluit van gedeputeerde staten Drenthe als enig bevoegd bestuursorgaan in deze administratieve beroepsprocedure over het intrekken van horecavergunningen van de bedrijfsleidster en beheerder er niet is.

In de brief van de provincie Drenthe van 23 januari 2004 aan de Raad van State kan dan ook niet worden gesteld, dat gedeputeerde staten Drenthe op basis van onjuiste gegevens een besluit zou hebben genomen.

Wel beaamt de provincie Drenthe dat inzake het intrekken van de horecavergunningen het college van B&W een nieuw besluit heeft genomen.

Naar dit gewijzigd besluit van de gemeente Coevorden wordt gevraagd.

Over het punt dat de provincie Drenthe uitsluitend naar het besluit van 14 juli 1999 verwijst en niet het gewijzigd besluit in de besluitvorming mee heeft moeten nemen wordt niet gerept.

Op de zitting wordt gevraagd de volgende besluiten alsnog te tonen, of anders mee te delen, dat deze besluiten er wel of niet zijn. Bij het antwoord wel dienen deze besluiten onverwijld aan betrokkenen en met name de Raad van State te worden verzonden.

- **Aan de gemeente Coevorden wordt gevraagd:**

het gewijzigd besluit van het college van burgemeester en wethouders van 3 september 1999 te tonen op grond waarvan de discotheek weer open mag en de beroepsprocedure in gewijzigde vorm bij gedeputeerde staten Drenthe door gaat.

- **Aan de provincie Drenthe wordt gevraagd naar:**

het besluit op administratief beroep inzake het onmiddellijk intrekken van de horecavergunningen naar aanleiding van het besluit van 14 juli 1999 van het college van burgemeester en wethouders Coevorden, dat op 19 augustus 1999 door onze advocaat bij gedeputeerde staten Drenthe is ingediend.

- **Aan de provincie Drenthe wordt gevraagd naar:**

het besluit van gedeputeerde staten Drenthe op administratief beroep inzake het intrekken van de horecavergunningen dat op 3 september 1999 door de gemeente Coevorden is gewijzigd.

De afwezigheid van één of meerdere van deze besluiten heeft onrechtmatig handelen van overheidsorganen tot gevolg.

De verwijzing naar het onrechtmatig overheidshandelen van met name de gemeente Coevorden inzake het intrekken van de horecavergunningen is als nieuw te beschouwen en kwam pas aan het licht toen wij onlangs de besluitenlijsten van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Coevorden aan het doornemen waren.

Conclusie

Met behulp van bovenstaande nieuwe feiten kan gesteld worden dat vanwege de onjuistheden in het enig gehanteerde proces verbaal van bevindingen de gerechtelijk uitspraken niet meer voldoen aan artikel 121 Grondwet.

Daarnaast zijn er procedurefouten in strijd met de Awb gemaakt die andermaal afbreuk aan eerlijke en behoorlijke besluitvormingen door het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Coevorden en het college van gedeputeerde staten van de provincie Drenthe.

De Raad van State wordt gevraagd de beroepen deswege gegrond te verklaren en de bestreden besluiten geheel te vernietigen.

Conclusie Raad van State en zijn artikel 6 EVRM

De veertien procedures bij de Raad van State over bovenstaande affaire (drie hoorzittingen van twee ingevoegde zaken en acht uitspraken) getuigen van complete afwezigheid van enige rechtsbescherming op basis van artikel 6 EVRM.

Artikel 6 EVRM vereist meer dan 12 minuten rechtszitting bij de Raad van State naast volledige afwezigheid van hun leugens.

De afwezigheid van punitieve sancties komt de ambtenaren vanwege de niet verwijtbaarheid van de beheerder en bedrijfsleidster naast de afwezigheid van een strafbaar feit goed uit. Hierdoor kunnen zij ongestoord met behulp van een bestuursrechter en meerdere leden van de Raad van State bovenstaande malversaties uit halen en uit blijven halen. Daarnaast zijn de uitspraken van de Raad van State en de besluiten van de provincie Drenthe toch niet traceerbaar.

Door deze reparatoire sancties hoeven de ware aanleiding van de inval, het onrechtmatig politie optreden in de discotheek, het onderzoek naar de betrouwbaarheid van de processen verbaal van bevindingen, de processen verbaal van verhoor zonder handtekeningen, de niet aanwezige RCID rapportage, de gefingeerde lopende onderzoeken, de ambtelijk bevindingen, de gerechtelijke vooronderzoeken, de meened, de afwezigheid van geldige APV's, de 15 gram cocaïne zonder verplicht gerechtelijk analytisch onderzoek, het aantal personen met middelen, het aantal aanwezigen tijdens de inval, het gebruik en de handel van de beheerder en zijn personeel, de undercover agente en haar vriendin, de foto's die zijn verdwenen maar er nog wel zijn, de afwezigheid van een machtiging, de lijfelijke afwezigheid van een officier van justitie, de gebruikersruimte, de gemarkeerde pakjes, het omdoen van handboeien en de afwezigheid van het nieuwe besluit van burgemeester Jansema en de afwezigheid van het wettelijk verplicht besluit van gedeputeerde staten Drenthe en de vele, vele andere leugens niet nader te worden onderzocht en ook dat komt deze ambtenaren en (bestuurs)rechters goed uit.

Hierbij is het overduidelijk dat deze ambtenaren en (bestuurs)rechters geen punitieve sancties kunnen gebruiken. Artikel 6 EVRM zou dan alles aan het licht brengen, ook de onderhavige verkrachting van het ne bis in idem beginsel.

Zelfs de brief van de hoofdofficier van justitie mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos waarin zij toegeeft, dat het enige gehanteerde proces verbaal van bevindingen over de inval fouten en onvolkomenheden vertoont, leidt niet tot een artikel 6 EVRM procedure, daar de Raad van State meldt, dat deze feiten van na de zittingen zijn.

Omdat het wel degelijk feiten zijn die voor elke rechtszitting plaats hebben gevonden en elke rechter geheel anders zal hebben doen oordelen, zouden juist deze nieuwe feiten hier door de Raad van State behandeld moeten worden om aan het criterium van **artikel 121 Grondwet** te kunnen voldoen.

Met behulp van leugens laat de Raad van State dit na.

Conclusie

De beroepsprocedures bij de provincie Drenthe en de Raad van State bestaan uit een aaneenschakeling van malversaties en onrechtmatigheden. Hierdoor heeft een onschuldige burger, die op basis van andere malversaties en onrechtmatigheden door de overheid is aangepakt geen schijn van kans om zijn recht te halen. Collusie en corruptie staan hierbij het recht in de weg. De leugen regeert en bezeert, als massavernietigingswapen.

Deel 5

Einde discotheek?

Einde discotheek Lord Nelson, doch de strijd tegen onrecht gaat door

Op 5 maart 2003 moet de discotheek Lord Nelson van de Kantonrechter te Emmen onbeheerd worden achtergelaten, omdat deze rechter gelast dat de huurovereenkomst is ontbonden, doordat beheerder en bedrijfsleidster geen horecaverunning meer hebben en dit in strijd is met de huurovereenkomst.

Door deze actie van de burgemeester mr ing. B.P. Jansema, mr J. Buurman van de gemeente Coevorden, verhuurster en hun gezamenlijke advocaten van het advocatenbureau Sleijfer et. al. te Leeuwarden is andermaal schade aan de inboedel, goodwill en meeropbrengst gehuurd pand ontstaan.

Een gedeelte van het vonnis van de Kantonrechter van 5 februari 2003 te Emmen luidt als volgt:

4.1. Vastgesteld wordt dat Beukeveld in elk geval zelf verantwoordelijk is voor de gang van zaken in de geëxploiteerde inrichting en dat de al dan niet persoonlijke verwijtbaarheid van Beukeveld (Franciscus Johannes Beukeveld en/of Henriëtte Beukeveld-van de Belt) als exploitant geen rol speelt bij de vraag of zich een situatie voordoet die tot sluiting van de inrichting noopt. Waar als vaststaand moet worden aangenomen dat de horecaverunning van Beukeveld terecht en op goede gronden is ingetrokken, is geen andere conclusie mogelijk dan dat Beukeveld zich niet heeft gehouden aan de in artikel 4 lid 1 van de huurovereenkomst vastgelegde verplichting. Het feit dat Beukeveld het zo ver heeft laten komen dat de horecaverunning is ingetrokken en het gedurende een periode van vijf jaar niet is toegestaan de bar/discotheek in het gehuurde pand te exploiteren, rechtvaardigt naar het oordeel van de kantonrechter dan ook zonder' meer de conclusie dat Beukeveld ernstig toerekenbaar tekort is geschoten in de nakoming van de huurovereenkomst. De kantonrechter ziet daarin voldoende aanleiding om Hoyers vordering met betrekking tot de ontbinding van de huurovereenkomst en de ontruiming van het gehuurde toe te wijzen. De huurovereenkomst zal derhalve met onmiddellijke ingang worden ontbonden en Beukeveld zal worden veroordeeld om binnen 14 dagen na betekening van dit vonnis het pand aan de Schoolstraat 18 te Coevorden met alle daarin aanwezige personen en goederen, voor zover deze goederen het eigendom van Hoyer niet zijn, te verlaten en te ontruimen en met afgifte van de sleutels aan Hoyer ter vrije beschikking te stellen.

Aangetoond kan worden dat burgemeester mr ing. B.P. Jansema tot aan zijn ambtseinde samen met mr J. Buurman met zijn advocaat mr W. Sleijfer tot aan 9 maart 2004 nog steeds bezig zijn om ons met behulp van allerlei intimidaties moreel te breken. De laatste brief met leugens van mr J. Buurman richting de Raad van State is hier een voorbeeld van.

Indien noodzakelijk kunnen wij met enkele bladzijden aan opsommingen met gestaafde feiten komen, waarin leugens en andere malversaties van burgemeester mr B.P. Jansema en mr J. Buurman namens de gemeente Coevorden jegens ons en onze familie inzake beide affaires staan vermeld. Hier laten wij dit achterwege door te verwijzen naar de vier jaar lopende klachtenprocedure over beide heren bij de gemeente Coevorden, die op dit moment nog niet is afgerond.

Deel 6

De hogere beroepsorganen, precedënten, records en overzichten

Twee affaires met de gemeente Coevorden met de burgemeester als initiator en de commissaris van de koningin Drenthe als leugenaar

Rechtsbescherming in een tweetal verschillende affaires met burgemeester mr ing. Jansema van de gemeente Coevorden als initiator, spil en spin in het web blijkt niet bij de Raad van State afdeling bestuursrecht aanwezig te zijn en levert slechts Nederlandse records en enkele precedënten op.

Een van deze precedënten is dat zienswijzen over bestemmingsplannen, op tijd bij de gemeente ingediend, van de Raad van State (raadleden dr J.K.C.K.W. Bartel en mr R. Cleton) pas hoeven te worden beantwoord, als alle plannen bij de gemeente en de provincie zijn goedgekeurd. De gemeente mag dan door een niet bevoegde ambtenaar laten melden, dat de zienswijze ongegrond is omdat het bestemmingsplan reeds is goedgekeurd.

Ook in deze affaire speelt A.L. ter Beek in de functie van de commissaris van de koningin een cruciale en uiterst discutabele rol door schriftelijk aan de Raad van State te melden, dat Beukeveld geen zienswijze bij de gemeente Coevorden heeft ingediend en geen bedenkingen over dit bestemmingsplan bij de provincie Drenthe.

Dhr A.L. ter Beek in de functie van commissaris van de koningin gaat hierbij bewust en met voorbedachten rade voorbij aan de bedenkingbrief over het bestemmingsplan, die hij persoonlijk van Beukeveld heeft ontvangen en die hij zelf heeft beantwoord als voorbeeld van evident recidiverend liegen richting de Raad van State. Ook gaat hij bewust voorbij aan de bedenkingbrief die wij op hetzelfde moment aan gedeputeerde staten Drenthe over dit bestemmingsplan hebben geschreven. Ook hier heeft gedeputeerde staten Drenthe geen bij wet verplicht besluit genomen en dit net als bij de gemeente Coevorden aan een niet bevoegde ambtenaar overgelaten. In een nieuwe procedure waarin wij opnieuw naar de besluiten van de gemeente Coevorden en provincie Drenthe vragen worden wij door de bestuursrechter mr J.S. Batstra (Rechtbank Assen) niet ontvankelijk verklaard. Volgens bestuursrechter mr J.S. Batstra heeft de Raad van State hier al over beslist en kan niet nogmaals dit onderwerp worden behandeld. Op de vraag waar deze beslissingen staan vermeld krijgen wij van mr J.S. Batstra geen antwoord. Dat kan ook niet omdat de Raad van State hier niet over heeft beslist. Hoor en wederhoor bij bezwaar is bij gedeputeerde staten Drenthe niet nodig en heeft niet plaats gevonden, daar bestuursrechter mr J.S. Batstra meldt dat hiermee geen fatale limieten zijn overschreden maar termijnen van orde. Bewust laat bestuursrechter mr J.S. Batstra hierbij weg dat in zijn geheel geen hoor heeft plaats gevonden en dat de provincie Drenthe dit ook op papier heeft bevestigd.

Precedenten in onderhavige twee affaires met de overheid goedgekeurd door de rechtelijke macht

- Een nieuw besluit over het onmiddellijk intrekken van de horecaverGUNningen heeft geen rechtsgeldigheid, daar het oude besluit stiekem van kracht blijft.
- Beroep op gedeputeerde staten Drenthe levert geen besluit op, doch een uitspraak van de geschillenkamer.
- Hoor en wederhoor is bij bezwaar niet nodig daar daarmee slechts termijnen van orde worden overschreden.
- Een toepasselijk APV is wettelijk verplicht, behalve in Coevorden.
- Alleen in Coevorden mag de wet met terugwerkende kracht worden toegepast.
- Bij het opleggen van een sanctie zijn geen strafbaar feit en geen toepasselijke APV nodig, althans in Coevorden zijn deze niet nodig.
- Zienswijzen over bestemmingsplannen mogen in Coevorden in de onderste lade van de burgemeester blijven liggen, totdat de gemeenteraad en gedeputeerde staten Drenthe

het bestemmingsplan goed hebben gekeurd. Een niet bevoegde ambtenaar mag dan melden dat de zienswijze ongegrond is, omdat het bestemmingsplan is goedgekeurd. Hetzelfde mag de provincie Drenthe met bedenkingbrieven over bestemmingsplannen doen. Ook hier komt nooit een wettelijk verplicht besluit van de gedeputeerde staten maar een antwoord van een niet bevoegde ambtenaar, die nergens op ingaat.

- Enveloppen mogen aan bestuursrechters worden gegeven, mits deze machtigingen bevatten, die reeds bij de portier zijn afgegeven.
- Feiten van voor de uitspraak worden feiten van na de uitspraak. Hierdoor kunnen bij de Raad van State nooit nieuwe feiten worden ingebracht en dat is ook de bedoeling.

Records

Binnen 10 maanden heeft de familie Beukeveld in totaal 13 negatieve contactervaringen (5 hoorzittingen en 8 uitspraken) met de Raad van State uit twee affaires, die allen in strijd met de Rechten van de Mens verlopen, zodat van een betreurenswaardig triest Nederlands record op het gebied van rechtsbescherming kan worden gesproken.

Daarbij ligt en bevriest de Raad van State eveneens in strijd met artikel 6 EVRM eerlijke en behoorlijke processen, zodat nooit nieuwe gegevens in kunnen worden gebracht.

Via de discotheek Lord Nelson komen wij tot op heden uit op 12 negatieve Raad van State contacten, doch dit is niet het einde daar nieuwe bestuursrechtprocedures er aan komen en wij andermaal de Raad van State op artikel 121 Grondwet en op artikel 6 EVRM attenderen. Hiermee is de Raad van State nog lang niet van ons af.

De korte zittingsduur van 12 minuten onder voorzitterschap van mr R. W. L. Loeb bij de Raad van State durven wij niet op voorhand als het kortst Nederlands rechtszittingrecord te claimen, daar wij uit de literatuur opmaken dat de Raad van State afdeling bestuursrechtspraak ook bij anderen geen boodschap heeft aan de Rechten van de Mens en daar naar handelt. In die situatie zou het best hebben kunnen gebeuren, dat andere appellanten sneller uit de rechtszaal zijn gezet, dan wij. Wel melden wij, dat tijdens de zitting geen onvertogen woord van onze zijde is gevallen, zodat niet kan worden beweerd, dat ons gedrag debet aan de korte zitting is geweest. Het zijn alleen de nieuwe feiten, die de Raad van State niet wil horen en waar voortijdig een eind aan moet worden gemaakt, dat tot ingrijpen van voorzitter mr R.W.L. Loeb heeft geleid.

Wat wij wel als Nederlands record claimen is de korte duur van oppositie tijdens de rechtszitting bij de Raad van State. Na het voorlezen van de pleitnota is de zitting bij mr R. W. L. Loeb meteen afgelopen en moeten wij van hem de rechtszaal verlaten.

Wel melden wij daarna de Raad van State, dat wij richting het Europese Hof zullen gaan, hetgeen wij op grond van het ne bis in idem beginsel inmiddels hebben gedaan.

Het derde triest en betreurenswaardig Nederlands record op het gebied van rechtsbescherming dat wij claimen is het eerste slachtoffer te zijn van de Wet Damocles (artikel 13b Opiumwet). Dat dit record op basis van een vervalst proces verbaal van bevindingen en bij volledige afwezigheid van een strafbaar feit, van wettelijk verplichte beleidsregels en beleid hoe om te gaan met drugs in en rondom horecagelegenheden (APV's) tot stand is gekomen maakt het record extra betreurenswaardig ten opzichte van eerlijke en behoorlijke rechtsgangen in Nederland.

Artikel 162 Wetboek van strafvordering

Als wij in onderhavige zaak ons alleen focussen op het ne bis in idem beginsel, dan is reeds hiermee duidelijk, dat de gehele procedure een rechtstaat als de onze onwaardig is.

Met de andere malversaties erbij doet dit refereren aan verre landen.

Doordat alhier alle ambtenaren en rechters de ogen en oren voor artikel 162 Wetboek van Strafvordering problemen sluiten, vinden grove wetsovertredingen ook in Nederland plaats. De rechtelijke macht doet hier volop aan mee. Omdat niemand dit verwacht en daarnaast niemand dit wil (in)zien en wil horen, blijft artikel 162 Wetboek van Strafvordering een farce en gaan bovenstaande malversaties maar door en door, tot op de dag van vandaag aan toe.

Zie de uitspraak van de Raad van State van 14 april 2004 en de uitspraak van de Rechtbank Assen. Alleen de brenger van de slechte boodschap wordt keer op keer gepakt, omdat hij als klokkenluider uit de school klapt.

Eindverantwoordelijke en schadevergoeding

Voor de gedragingen van de zittende magistraten en de diverse andere overheidsfunctionarissen wordt de Nederlandse Staat verantwoordelijk gehouden, evenals voor de gedragingen van de gemeente Coevorden, de provincie Drenthe, het Openbaar Ministerie te Assen, de politie Drenthe district Zuid en de Keuringsdienst van Waren Groningen in onderhavige zaak. Hierdoor dient de Nederlandse Staat de causaal geleden schade aan betrokkenen te vergoeden.

Om in het kort aan te geven, waardoor schades zijn ontstaan en zijn geleden, volgt hieronder een niet uitputtende opsomming van onrechtmatige daden door handelen en nalaten van handelen van de diverse overheidsorganisaties en overheidsfunctionarissen in onderhavige zaak. Het synergie effect van enkele handelingen en het nalaten van handelingen moet hier duidelijk in ogenschouw worden genomen.

Cumulatief overzicht van feiten, die de causale schade bij betrokkenen hebben veroorzaakt door handelen van:

- De politie Drenthe district Zuid met zijn onrechtmatige inval in de discotheek Lord Nelson te Coevorden op 28 mei 1999
- De politie Drenthe district Zuid met zijn twee vervalste processen verbaal van bevindingen over deze inval
- De politie Drenthe district Zuid met zijn gedragingen tijdens de inval
- De politie Drenthe district Zuid met zijn valse aangifte van middelenbezit van de beheerder
- De politie Drenthe district Zuid met zijn leugens bij de Klachtencommissie van politie
- De politie Drenthe district Zuid met zijn leugens richting de Nationale ombudsman
- Het Openbaar Ministerie te Assen dat pas zes maanden na de inval de verantwoordelijkheid voor de inval opeist en in strijd met artikel 162 Wetboek van Strafvordering de betrokken ambtenaren niet vervolgt, maar zich geheel keert tegen de beheerder en bedrijfsleidster om alles in de doofpot te krijgen en te houden. De valse aangifte, leugens, negeren, valsheid in geschrifte en het niet doorzenden van het proces verbaal van bevindingen naar de bestuursrechter zijn enkele voorbeelden van verwijtbaar handelen van het OM te Assen.
- Het Openbaar Ministerie te Assen met zijn technisch sepot waarin valselijk melding van cocaïnebezit van de beheerder staat vermeld.
- Het Openbaar Ministerie te Assen met zijn verschillende versies gronden waarop de politie in de discotheek is binnengetroten.
- Het Openbaar Ministerie te Assen dat actief bewijsmateriaal tijdens een lopende procedure laat vernietigen (foto's) zonder hier tegen op te treden.
- De gemeente Coevorden door actieve publiciteit op scholen uit te laten voeren op basis van foutieve informatie over vermeende handel in de discotheek.
- De gemeente Coevorden door het opleggen van een reparatoire sanctie op grond van een niet geldige APV, terwijl zij anderhalf maand later pas deze APV goedkeuren en daarbij net doen alsof hun neus bloedt. Hierbij wordt geen strafbaar feit vermeld die is overtreden.
- De gemeente Coevorden die zich niet afvraagt of het besluit van het college van 14 juli 1999 nog wel geldig is, daar het onmiddellijk intrekken van de horecaverGUNningen door de bestuursrechter op 2 september 1999 verboden is.
- De gemeente Coevorden die zich niet afvraagt waarom het verplicht besluit van het college over het heropenen van de discotheek niet opnieuw in het College wordt behandeld en dit besluit dan op de besluitenlijst van het College komt.

- De gemeente Coevorden, die via het college niet met een nieuw besluit over het intrekken van de horecavergunningen komt doch zich op het imperatief intrekken van de vergunning blijft beroepen ook als is de discotheek reeds lang weer open en van abstracte overlast geen sprake meer kan zijn.
- De gemeente Coevorden die zich niet afvraagt of naast het eerste en enige proces verbaal niet meer klachten over de discotheek binnen zijn gekomen.
- De gemeente Coevorden die toelaat dat na diverse klachten over gedragingen van hun ambtenaren, deze ambtenaren ruim vier jaar lang ongehinderd met deze gedragingen door mogen gaan. Wij hebben het dan over intimidaties op het gebied van milieu, bankzaken, huurproblematiek en vergiftigingen van dieren. Een onrechtmatige onteigeningsprocedure terwijl de burgemeester mr ing. B.P. Jansema directeur van de exploitatiemaatschappij is om deze gronden te exploiteren en gedeputeerde H. Weggemans veel subsidiegeld naar deze Duitse BV sluisde, alwaar hij voorzitter van de Raad van commissarissen is, behoort ook tot deze intimidaties.
- De gemeente Coevorden die de ene klacht na de andere over gedragingen van zijn ambtenaren in strijd met de Awb niet afhandelt. Op dit moment loopt nog een klachtenprocedure over gedragingen van de burgemeester en een ambtenaar, waarvan de klachten successievelijk vanaf 2000 bij de gemeente zijn ingediend.
- De gemeente Coevorden die rondom beide affaires met de familie Beukeveld het hoofd in het zand steekt en daar blijft houden, waardoor de burgemeester en enkele ambtenaren maar met malversaties door kunnen gaan tot op de dag van vandaag aan toe.
- De gemeente Coevorden die richting de rechtbanken en de Raad van State blijft liegen en daarbij een bestuursrechter na afloop van de zitting een tweetal enveloppen overhandigt.
- De gemeente Coevorden die ondanks de brief van de korpsbeheerder van 3 juli 2001 in een pleitnota bij de Raad van State zich blijft beroepen op de betrouwbaarheid van het eerste proces verbaal van bevindingen.
- De provincie Drenthe die bij onze administratieve beroepsprocedure op GS niet ingaat op de onbevoegd uitspraak van de Geschillenkamer.
- De provincie Drenthe die weigert een besluit over het intrekken van de horecavergunningen te nemen.
- De provincie Drenthe die weigert hoor en wederhoor over de schadeclaims te organiseren.
- De provincie Drenthe die richting rechtbanken en de Raad van State blijft liegen en selectief naar één sanctie tegelijk kijkt terwijl duidelijk twee dezelfde sancties aan de orde zijn.
- De Keuringdienst van Waren Groningen die weigert een inspecteur bij de beroep op GS in te zetten en dit af deed met een „deskundige”.
- De Keuringsdienst van Waren Groningen die weigert hier een klacht bij een officier van justitie over in te dienen.
- De Nationale ombudsman die in de behandeling van het omdoen van handboeien de zaak dermate verdraaide dat van een eerlijk proces bij dit instituut geen sprake meer kan zijn
- Het Ministerie van justitie afdeling bestuursrecht te Assen dat heeft gehandeld in strijd met de waarheid en eerlijke en behoorlijke processen heeft verstoord.
- De raad van State met zijn vriespunten, vormfouten, leugens en ander handelen in strijd met de wet en eerlijke en behoorlijke processen en de rechten van de Mens.
- Voor het groot aantal malversaties van de zittende magistraten wordt naar Deel 4 verwezen.

De volgende niet limiterende lijst met overheidsfunctionarissen hebben zich op enigerlei wijze in strijd met wet en regelgeving met de discotheek Lord Nelson te Coevorden bezig gehouden.

Mevr. D. van As-Kleiweg, in de functie van korpsbeheerster te Assen
Dhr A.L. ter Beek, in de functie van de commissaris van de koningin Drenthe
Mr D. ten Boer, officier van het Openbaar Ministerie Assen
Mevr. mr A.H. Bronsvort, in de functie van advocaat generaal te Leeuwarden
Mr A.M. Brouwer, medewerkerster provincie Drenthe
Mr T.F. Bruinenberg, bestuursrechter Rechtbank Assen
Mr J. Buurman, medewerker gemeente Coevorden
Mr W.D.M. van Diepenbeek, lid van de Raad van State
Mr J. A.E. van der Does, lid van de Raad van State
Mr P. van Dijk, lid van de Raad van State
Mr B.J. van Ettekoven, lid van de Raad van State
Mr R. Fernhout, werkzaam bij het Instituut Nationale ombudsman
Mevr. mr J.E.W. van Gestel, werkzaam bij het Instituut Nationale ombudsman
Mr D.E. Greive, hoofdofficier van het Openbaar Ministerie te Assen
Mr J. Hoekman, werkzaam bij Bestuurlijke en Juridische Zaken, College van procureurs-generaal
Mr H. Hoekstra, bureau juridische zaken politie Drenthe
Mr E.M.H. Hirsch Ballin, lid van de Raad van State
H.I. Huizenga, brigadier politie District Drenthe zuid
Mr ing. B.P. Jansema, thans ex-burgemeester van Coevorden, lid Raad van Toezicht Exploitiemaatschappij Europark GmbH
Mr D.J. de Jong, werkzaam bij Bestuurlijke en Juridische Zaken, College van procureurs-generaal
Mr Kolk, president rechtbank Assen
Mr G.M. Ligtelijn-van Bilderbeek, lid van de Raad van State
Mr R.W.L. Loeb, lid van de Raad van State
Mr H.G. Lubberdink, lid van de Raad van State
Mr J.H.B. van der Meer, lid van de Raad van State
Prof. mr L.C.M. Meijers, voorzitter van de Klachtencommissie van politie
Mr J. Mooijen, werkzaam bij Bestuurlijke en Juridische Zaken, College van procureurs-generaal
Mevr. mr M.G.J. Parkins-de Vin, lid van de Raad van State
Mevr. mr R.S.T. van Rossem-Broos, hoofdofficier Openbaar Ministerie Assen
Mr J. de Ruiter, medewerker provincie Drenthe
F. Sinnema, hoofd afdeling Veiligheid gemeente Coevorden
S.J. Smit, medewerker Keuringsdienst van Waren, Groningen
Drs. S.B. Swierstra, gedeputeerde provincie Drenthe
A. Vries, hoofd RCID politie Drenthe
Mr B. van Wagtendonk, lid van de Raad van State
Mr Jhr J. de Wijkerslooth, procureur-generaal.
Mr F.P. Zwart, lid van de Raad van State

Conclusie

Van de Staat der Nederlanden als eindverantwoordelijke voor overheidsorganisaties en overheidsfunctionarissen wordt geëist de causale schade veroorzaakt door onrechtmatig handelen van diverse overheidsorganisaties en overheidsfunctionarissen jegens de beheerder Franciscus Johannes Beukeveld en bedrijfsleidster Henriëtte Beukeveld-van de Belt, beide wonende Weijerswold 8 te Coevorden, te voldoen conform artikel 6:162 BW.

De grootte van de materiële en immateriële schade is ruim € 0,7 miljoen voor elk met als peildatum 5 maart 2003.

In een separate brief wordt de grootte en soort schade per persoon nader gespecificeerd.

Alle documenten, die in onderhavige brief zijn aangehaald alsmede deze brief hebben wij in PDF en HTML bestanden op meerdere plaatsen op Internet staan en deze worden momenteel door verschillende zoekmachines benaderd, zodat binnen enkele weken deze bestanden op trefwoorden op te roepen zijn.

Bij deze brief zijn alle betreffende brieven in Word en PDF bestanden op een CD-ROM bijgevoegd.

Op de website; web.inter.nl.net/users/beukeveld wordt nader op de processen verbaal en de aangiften ingegaan. Voor de brieven van de burgemeester, de eerste uitspraak over het sluiten en een vergelijk tussen beide processen verbaal wordt ook naar deze site verwezen.

Spoedig een positief bericht van de Nederlandse Staat te mogen ontvangen, verblijven wij.

Met vriendelijke groet,
namens H. Beukeveld-van de Belt en F.J. Beukeveld
resp. (ex)bedrijfsleidster en (ex)beheerder
van de discotheek Lord Nelson te Coevorden.
Beiden wonende: Weijerswold 8 te Coevorden

Als gemachtigde van beide optredend,
Dr G.J.J. Beukeveld
Renoirhof 161
1628 XC Hoorn